

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, НОВЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII, БРОЈ 448

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ



Др Војислав Шешелъ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА!

ЗА ВЛАСТ ПОШТЕНИХ ЉУДИ!



ВЕЛИКА СРБИЈАБеоград
Француска 31**НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ****Оснивач и издавач:**
др Војислав Шешел**Главни и одговорни уредник:**
Синиша Аксентијевић**Заменик главног
и одговорног уредника:**
Душан Весић**Помоћник главног
и одговорног уредника:**
Дмитриј Јанковић**Редакција:**Рајко Горановић, Момир Марковић
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешел, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић,
Вељко Дукић**Председник Издавачког савета:**
др Борђе Николић**Потпредседник Издавачког савета:**
Петар Димовић**Издавачки савет:**Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Годоровић,
Ратко Гонди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот**Секретар редакције:**
Љиљана Мијоковић**Шеф дистрибуције:**
Зоран Дражиловић**Технички уредник
и компјутерски прелом:**
Северин Поповић**Лектор:**
Зорица Илић**Штампа:**
НИП "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд**Карикатуре:**
Синиша Аксентијевић**Редакција прима пошту на адресу:**
"Велика Србија" Француска 31,
11000 Београд**Рукописи се не враћају**

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеје 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

**НА ИЗБОРИМА
ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ,
7. ДЕЦЕМБРА 1997.
ГЛАСАЈТЕ ЗА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА!**

Др Војислав Шешел мора да победи на изборима за председника Србије. Мора да победи човек који има три сина, складан брак и породицу. Онај ко воли децу, воли и отаџбину. Др Војислав Шешел воли и своју и туђу децу.

Мора да победи човек коме је свеједно да ли је неко Србин или не, које је расе, вере, пола, политичке припадности. Човек који људе дели на поштене и оне друге.

Мора да победи човек који никада никоме ништа није украо. Да би нас повео у борбу против криминала. Да бисмо били убеђени да ће ту борбу да заврши до краја. Да ће се читав полицијски апарат ставити у службу борбе против криминала. Да ћемо моћи мирно да живимо, као људи, не страхујући ни за кога и ни од кога.

Сада вас поново позивам да гласате за др Војислава Шешелја. Сада то чиним мирне душе зато што сте нас, који смо то предлагали раније, послушали на прошлим изборима. Зато што је једина победа за Србију победа др Војислава Шешелја.

Нико други нема кандидата који може да победи, сви остали учествују на изборима да би спречили победу српских радикала и др Војислава Шешелја. Поново ће сви остали да се удруже против Војислава Шешелја и поново ће да доживе пораз. Српска радикална странка побеђиваће их и на свим наредним изборима. Србија је ушла у еру српских радикала.

Томислав Николић

**ИЗАБЕРИМО НАЈБОЉЕ.
ВРЕМЕ ЈЕ!**

У НЕДЕЉУ 7. ДЕЦЕМБРА 1997. ГОДИНЕ

ШЕШЕЉ ПОНОВО ПРОТИВ КОМУНИСТА

Неће помоћи социјалистима ни то што би желели да грађани не буду мотивисани за изборе, што би желели да се не одазове педесет одсто бирача, што би желели да једини председник у Србији буде Слободан Милошевић. Неће помоћи социјалистима ни то што њихови сателити у опозиционим странкама, сви до једног, кандидују своје председничке кандидате у жељи да спрече избор др Војислава Шешеља. Неће им помоћи ни то што Вук Драшковић врши срамну кампању лажи и конструкција против Српске радикалне странке, и што ће он тобоже бити озбиљан кандидат за председника Србије. Војислав Шешељ победиће на овим изборима можда већ у првом кругу

У недељу, 7. децембра, очекују нас поновљени избори за председника Србије. Избори се понављају али кандидати неће бити исти.

Српска радикална странка с разлогом није променила свог кандидата. Др Војислав Шешељ победио је на изборима за председника Србије и само је бесмисленост изборног закона, који поставља ригорозне услове за други круг председничких избора, довела до тога да Војислав Шешељ не буде и проглашен за председника Србије.

Српски покрет обнове није променио кандидата зато што је њима сасвим свеједно који ће њихов представник да пропадне на изборима и многи од њих злурадо гласају да то буде Вук Драшковић, како би очувао ореол мученика, вечитог губитника, вечитог кандидата коме могу да се смеју иза леђа.

Шта би Вук, да је частан човек

Социјалистичка партија Србије променила је свог кандидата. У председни-

чку кампању Зорана Лилића ушли су са тврђом да нуде Србији свог најбољег кандидата. Да нуде човека који после Слободана Милошевића међу њиховим симпатизерима, гласачима и у чланству ужива највећи углед. Нису ни слутили да кандидата тзв. удружене левице неко може да победи на изборима. Пораз Зорана Лилића од Војислава Шешеља деловао је на њих као гром из ведра неба, разбио концепцију на којој су градили Лилићеву кам-



Није футуризам: будући председник Србије са будућим председником српске владе

пању и довео их у недоумицу кога да кандидују.

Не бих знао шта да радим да сам био у кожи онога ко је одређивао име новог кандидата Социјалистичке партије Србије. Са једне стране, најбољи је био на изборима и изгубио. Бесмислено је најбољег поново потурати у ринг против много јачег супарника. А са друге стране, бесмислено је кандидовати некога ко није најбољи. Ако најбољи није имао шанси онај ко није најбољи тек нема никаквих шанси. Па чак нису ни кандидовали оног ко је одмах иза најбољег, бар према функцији коју у страни обавља, него су из другог ешелона својих бораца понудили једнога који се уопште не може да назове борцем.

Кандидат Социјалистичке партије Србије је један салонски политичар,

та и прекора упуте комунистичким властима у време када су жарили и палили.

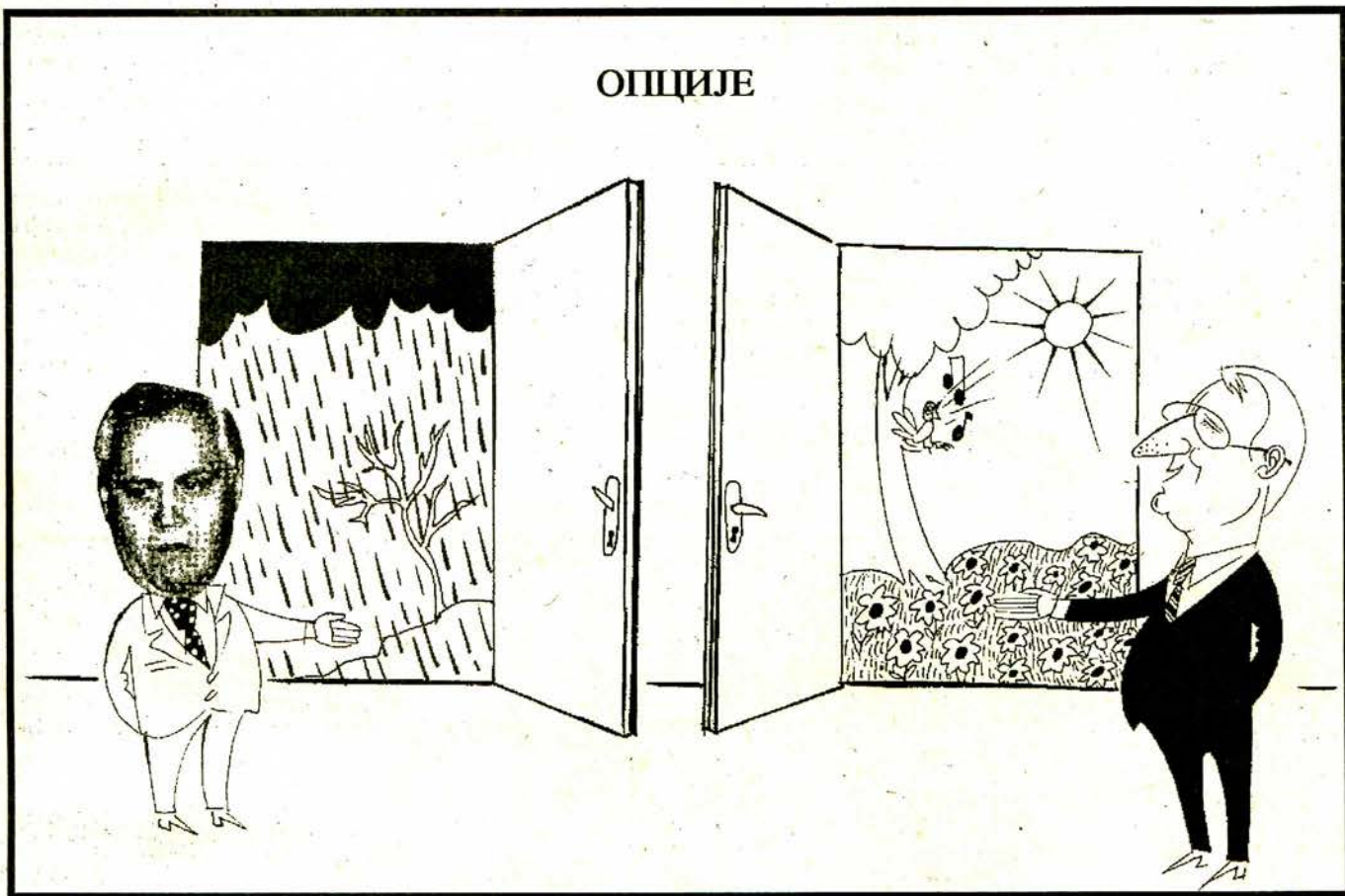
И тако улазимо у нове председничке изборе, а ми српски радикали свеено, са пуно оптимизма, са победничким заносом, Војислава Шешеља поново истурамо испред себе и поново га бацамо у окршај са окорелим комунистом. У окршаје на које је он навикао. Окршаје у које је ушао пре 20 година. Окршаје који су га лишавали слободе на дуго време. Окршаје са онима за које други не постоје, који мисле само на своју личну срећу, на лично благостање, који мисле на то како ће да искористе народ и да га преваре. Окршаје са најгором комунистичком линијом, чији је најгори представник Милан Милутиновић.

боже бити озбиљан кандидат за председника Србије.

А да је частан човек и да је прави антикомуниста, и да је прави борац за промене у Србији, Вук Драшковић би се обратио свом чланству и рекао би: "Ја немам никаквих шанси на овим изборима, ово је судар између социјалиста и радикала, у коме радикал има великих шанси да први пут после рата буде изабран за председника Србије. Ово су избори после којих ће само радикали моћи да буду у ситуацији да врше промене по Србији".

Да је частан човек Вук Драшковић би позвао бираче да се одреде према својој савести. Ми не бисмо ни волели да Вук Драшковић своје бираче позове да гласају за радикале. Нама његова подршка не треба. Уосталом, на првим

ОПЦИЈЕ

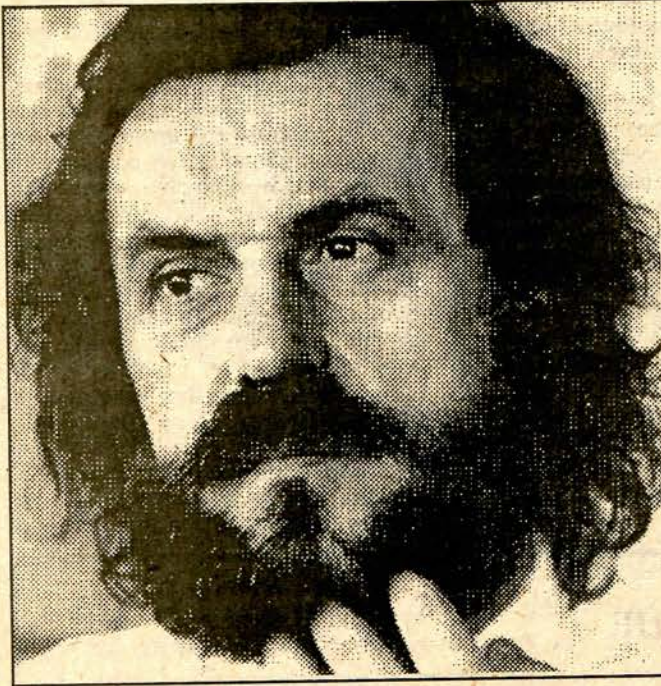


навикнут на балове, пријеме, апартмане које ова држава плаћа 14.000 \$ дневно, шпекулант и трговац, и, што је најгоре, окорели комуниста саздан од најгорих комунистичких особина - Милан Милутиновић. Кум Слободана Милошевића, творац Дејтонске капитулације. Милан Милутиновић амбасадор у Грчкој који је своју функцију амбасадора искористио да се овајди продајом авиона за гашење пожара Канадера, који су завршили ко зна где, по ко зна којој цени. Милан Милутиновић, гвоздена метла којом су чишћени кадрови са београдског универзитета, којом су отерани из наставе сви они који су се усудили да макар једну једину реч опомене, саве-

Војислав Шешељ победиће на овим изборима можда већ и у првом кругу.

Неће помоћи социјалистима ни то што би желели да грађани не буду мотивисани за изборе, што би желели да се не одазове 50% бирача, што би желели да једини председник у Србији буде Слободан Милошевић. Неће помоћи социјалистима ни то што њихови сателити у опозиционим странкама сви до једнога кандидују своје председничке кандидате у жељи да спрече избор Војислава Шешеља. Неће им помоћи то што Вук Драшковић врши срамну кампању лажи и конструкција против Српске радикалне странке, и што ће он то

председничким изборима, пред други круг, своје бираче је позвао, својим члановима запретио, да не гласају за Војислава Шешеља. Па га они не послушаше, него је Војислав Шешељ имао 700.000 гласова више у другом кругу него у првом. У тих 700.000 гласова убрајам гласове и Вука Драшковића и Зорана Љилића, и свих оних који мисле да могу да буду председници. А ми, српски радикали, знамо да је једини човек који сада у Србији може да буде председник др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке. Имамо много аргумената за то, имамо много правих кристално јасних чистих доказа.



Наградно питање: Ко је овде камелеон

А ко би то могао да га победи? Милан Милутиновић?

Да мало упоредимо ова два председничка кандидата од којих ће један, Војислав Шешељ, бити председник Србије. Да их анализирамо по тачкама програма Српске радикалне странке.

Војислав Шешељ, као председник Српске радикалне странке, као творац и човек који је највише позван да програм испуњава, залаже се за демократску Србију. За Србију у којој ће свако имати прилику да се докаже и у којој ће само од његових способности зависити да ли ће да успе или не. За вишестраначку Србију у којој ће се поштовати право сваког човека да изнесе свој став и своје мишљење. И у којој нико неће бити прогањан због изнетог мишљења.

Милан Милутиновић је човек под чијом би влашћу Србија поново остала бастион комунизма. Значи, недемократије, политичких прогона неистомисљеника, политичког утицаја на полицију, тужилаштво и судство, средства за информисање, посебно на електронске медије. Политичког утицаја на школу и образовање деце. Политичког утицаја на војску. Србија Милана Милутиновића била би држава у којој би слободно мислећи људи били у затворима или без посла. Била би то држава из времена Милутиновићеве младости, из времена када су такве величине, какав је највећи живи српски филозоф академик Михајло Марковић биле прогањане, понижаване, вређане, удаљаване из живота. У којима је мисао била оживана догмама. У којима су комунисти одлучивали о свему што се у Србији креће и што у Србији дише.

Како би та Србија изгледала по својим обележјима? Милан Милутиновић би задржао петокраку. Свирао

би "Хеј Словени" до изнемоглости. Држава би могла да се зове и социјалистичка. Милан Милутиновић остварио би потпуну сарадњу све до братства и јединства са бившим југословенским републикама које су напаале на српски народ, и преко наше крви и наше имовине дошле до тога да буду самосталне државе.

Србија Војислава Шешеља имала би химну "Боже правде". А грб би био двоглави бели орао Немањића, који би на грудима носио штит са крстом и четири оцила, а на глави царску круну Немањића. Не зато што би Србија била монархија. Под Војиславом Шешељем Србија би била најдемократскија република на свету. Него зато што ми, српски радикали, с поносом стављамо круну на грб Србије као знак да смо један историјски народ. Народ старији до многих који би да нам суде. Од многих који би да нас поробе. Од многих који би да нам командују и да решавају нашу судбину.

Какав би национални програм испуњавао Милан Милутиновић? Социјалистичка партија Србије је одавно отписала национални програм као део свог програма. Нема више за њих српске државе преко Дунава и Дрине. За њих, Србија се одавно не брани у Книну, још од када су поставили границу на Дрини и на тај начин ослабили војно и Српску Крајину и Републику Српску. Нема за њих осећања братске припадности једном народу са Србима преко Дунава и Дрине, још из времена када је њихов председник уз аплаузе свог врха прихватио Венс-Овенов план и запечатио судбину српског народа. Нема за њих националног програма још од када су вратили Сулејмана Угљанина из Турске, пред савезне изборе прошле године. Па му препустили три велике српске општине у којима се сада шири исламска цамахирија. Нема

за њих националног програма од како су потписали са Руговом споразум о школству на Косову и Метохији, којим су потпуно погазили школски систем Србије. Нема за њих националног програма од како слушају белосветске хоштаплере. Нема за њих националног програма, они нису патриоте. За њих је домовина као и за Ђинђића, тамо где им је цеп.

Да ли би Србије уопште било?

Колика ће бити Србија ако Милан Милутиновић буде председник? Хоће ли "Београдски пашалук" цео бити у Србији?



Војислав Шешељ имаће на председничким изборима неозбиљног противкандидата

А колика ће бити Србија ако Војислав Шешељ буде председник? Неће бити ни за стопу мања ни за стопу већа од оне колика је сада. И неће се одрећи Републике Српске Крајине и Републике Српске, никада. Наравно да Војислав Шешељ неће ићи у рат против целог света. Наравно да Дејтонски споразум постоји и ако га радикали не прихватају и не одобравају.

Има ли ишта српско у Милану Милутиновићу? Да ли је тај човек крштен? Да ли слави славу? Да ли припада Српској православној цркви? Нема. Милан Милутиновић припада оној групи грађана Србије која је играла Козарачко коло 1. маја 1995. године, када је падала Западна Славонија, када су усташе поново ушле у Јасеновац. Милан Милутиновић припада оној групи грађана Србије које ништа не вежује за српску историју и традицију.

Какав би економски програм спро-

водио Милан Милутиновић? Наopak, превозићен, програм у коме би било места само за корупцију, криминал, јавашлук, неорганизованост, учене, подмићивања, крађе. Све оно што сада, тренутно, у економском систему Србије имамо.

Какав би социјални програм спроводио Милан Милутиновић? Такав да пензионери сваке године приме по једну пензију мање него што им следује. Да се деци додаци исплаћују са осам месеци закашњења. Да се сељачке пензије исплаћују са годину дана закашњења. Да нема лекова. Да због изузетно ниских зарада штрајкују запослени у просвети. Дакле, они који би требало да нашу децу уче да читају и да пишу. А штрајкују зато што њихова деца немају од чега да живе. Штрајкују запослени у здравству. Они који би требало да нас лече, да нам спасавају животе.

А шта рајују зато што су потцењени, понижени. Све је више незапослених. Пусте су наше фабрике. Пусте су њиве зато што сељаци раде за оне који милошћу социјалистичке партије Србије једини имају право да тргују њиховим производњима. Да се на њиховој муци, на њиховом труду и зноју богате енормно.

Милан Милутиновић, као ивер који не пада далеко од класе, није способан да било шта у Србији промени набоље. Под њим би све било само горе и горе.

Каке су карактерне особине Милана Милутиновића и Војислава Шешеља?

Да ли су честити и поштени људи? Војислав Шешељ јесте. Уз толико оптужби против нашег Воје и српских радикала, да смо криминалци, ратни злочинци, ратни профитери, баш ниједна оптужница и баш ниједан доказ.

Зар је Војислав Шешељ криминалац?

ву, и да се наслућује да му осим подшивања глава служи искључиво да једе и да пије. Заиста, да ли је иједан грађанин Србије прочитао негде нешто што је Милан Милутиновић написао? Да ли га је игде ико слушао да говори? Шта се крије у тој великој глави, великој по обиму, наравно, Има ли у њој мозга?

Да ли је Милан Милутиновић вредан и марљив човек? А ко би то могао знати, када у животу ништа друго осим прогона других људи није радио. Чиме се доказао? Где је то постигао било какав лични, пословни успех?

Шта је то што би грађанима Србије требало да буде подстрек да гласају за Милана Милутиновића? Остаде изгледа само кумство са Слободаном Милошевићем. Али, као што би му то деловало поене пре неколико година, данас му је то велики баласт и отежавајућа околност. Не каже се узалуд у Србији, не дао ти Бог да те сада подржава Слободан Милошевић.

Милан Милутиновић нема чиме да привуче бираче. Помало ми га је и жао, нашла се вила у чему није била. Није му ту место. А шта ће када мора да прихвати. Више би он волео да се сада негде башкари у некој амбасади, да гледа како ће да заради што више, како ће да потроши државног новца што више, да гледа календар разних пријема по амбасадама, националних празника. Да гледа разлике у курсу девиза, разлике у ценама. Да омогућује пословне контакте људима који за то дају провизију. А овамо, Милошевић му наредио да буде председнички кандидат. Да један трећеразредни боксер уђе у ринг са шампионом света потпуно неприпремљен, веома слаб. Да добије по носу као што је добио и његов претходник.

То што ми га је жао не спречава ме да учиним све што могу да он буде катастрофално поражен, да се нађе тамо где му и јесте место. Не вреди, моје сажаљење не сме да утиче на то да грађани Србије поново имају комунисту за председника.

Војислав Шешељ се са оваквима какав је Милан Милутиновић туче целог живота. Увек је на власти био овакав комуниста, егоиста, бонвиван, онај ко је себи наменио лагодан живот. Уме Војислав Шешељ са оваквима. Још када би државна телевизија организовала неко сучељавање, неки разговор двојице председничких кандидата, да макар и не дозволили да једни другима упадају у реч, али када би дозволили да један другом поставе одређена питања. И да у одређеном времену одговарају на та питања. Да видимо шта би питао Војислав Шешељ Милана Милутиновића, шта би овај одговорио и да видимо шта би Милан Милутиновић питао Војислава Шешеља и шта би овај одговорио.



Слатка честитка: торта за будућег председника

У каквој кући живи Војислав Шешељ? У половини једне куће у Батајници коју је стекао својим трудом и коју је платио од свог новца. Да ли је икада ишта добио од државе? Не, изузев дугогодишње робије коју су му комунисти наменили у време када је био једини слободно мислећи човек.

Да ли је Милан Милутиновић храбар? Није, зато што припада врхушки Социјалистичке партије Србије која није показала никакву храброст. Показали су страх, кукавичлук, неодговорност.

Ко је уопште Милутиновић?

Да ли је Милан Милутиновић мудар човек? Једном ми је на трибини у Шумедији један старији сељак рекао да Милан Милутиновић има телећу гла-

Неравноправни су ови избори

Стварно су ово неравноправни избори за председника Србије. Имаће Милан Милутиновић медијску подршку, кампању једног огромног апарата на власти. Помоћ осталих опозиционих странака које се убацују у тор социјалиста само да не би Војислав Шешељ био на власти. Имаће много новаца, имаће огромну минутажу на државним медијима. Али, неће имати уз себе српски народ.

Војислав Шешељ неће имати новаца, ни минутажу, ни помоћ осталих опозиционих странака а и што ће му када је од свих њих заједно јачи, а имаће уз себе српски народ. То му гарантује победу.

Већ сада видим да ће Милутиновић да се такмичи у пљувању на Војислава Шешеља са Драшковићем, да ће покушавати да докаже српске радикале. Већ сада видим да ће њихова кампања да се сведе на застрашивање грађана Србије од Америке, Немачке, Ватикана, Италије, Француске уколико победи Војислав Шешељ.

А ја већ одавно, од детињства, знам оно што ови набеђени политичари никако да науче, а то је да се лоше проводи онај ко плаши српски народ. Нема те силе на свету која би Србе одвојила од Војислава Шешеља. За њих Војислав Шешељ није само један човек, само један лик. За њих је Војислав Шешељ оно најлепше што има српски народ. Војислав Шешељ је прикупио у себи најлепше осо-

бине једног чистог, православног Србина. Лично поштен, веома храбар, издржљив до граница издржљивости, политички потпуно зрео, врстан интелектуалац који је прочитао више књига него што су остали видели у библиотекама. У себи носи огромну љубав према својој отаџбини и свом народу и не носи ни кап мржње према било коме. Војислав Шешељ физички у размерама скоро циновским, емотивно, душевно мекан, суптилан човек који разуме свачију невољу и који никога није оставио без своје помоћи уколико је могао да помогне.

Војислав Шешељ мора да победи на изборима за председника Србије. Мора да победи човек који има три сина, складан брак и породицу. Онај ко воли децу воли отаџбину, Војислав Шешељ воли и своју и туђу децу.

Војислав Шешељ мора да победи, мора да победи таква Србија која се не предаје никоме, која не остаје дужна никоме. Србија због које ничија мајка није заплакала. Србија која не дозвољава да њена деца плачу.

Мора да победи човек коме је свеједно да ли је неко Србин или не, које је расе, вере, пола, политичке припадности. Човек који људе дели на поштене и оне друге.

Мора да победи човек који никада ништа никоме није украо. Да би нас повео у борбу против криминала. Да бисмо били убеђени да ће ту борбу да заврши до краја. Да ће се читав полицијски апарат ставити у службу борбе против криминала. Да ћемо моћи мирно

да живимо, као људи, не страхујући ни за кога и ни од кога.

Мора да победи такав човек, а ко би то други и какав би то други човек могао да победи?

Мора да победи Шешељ

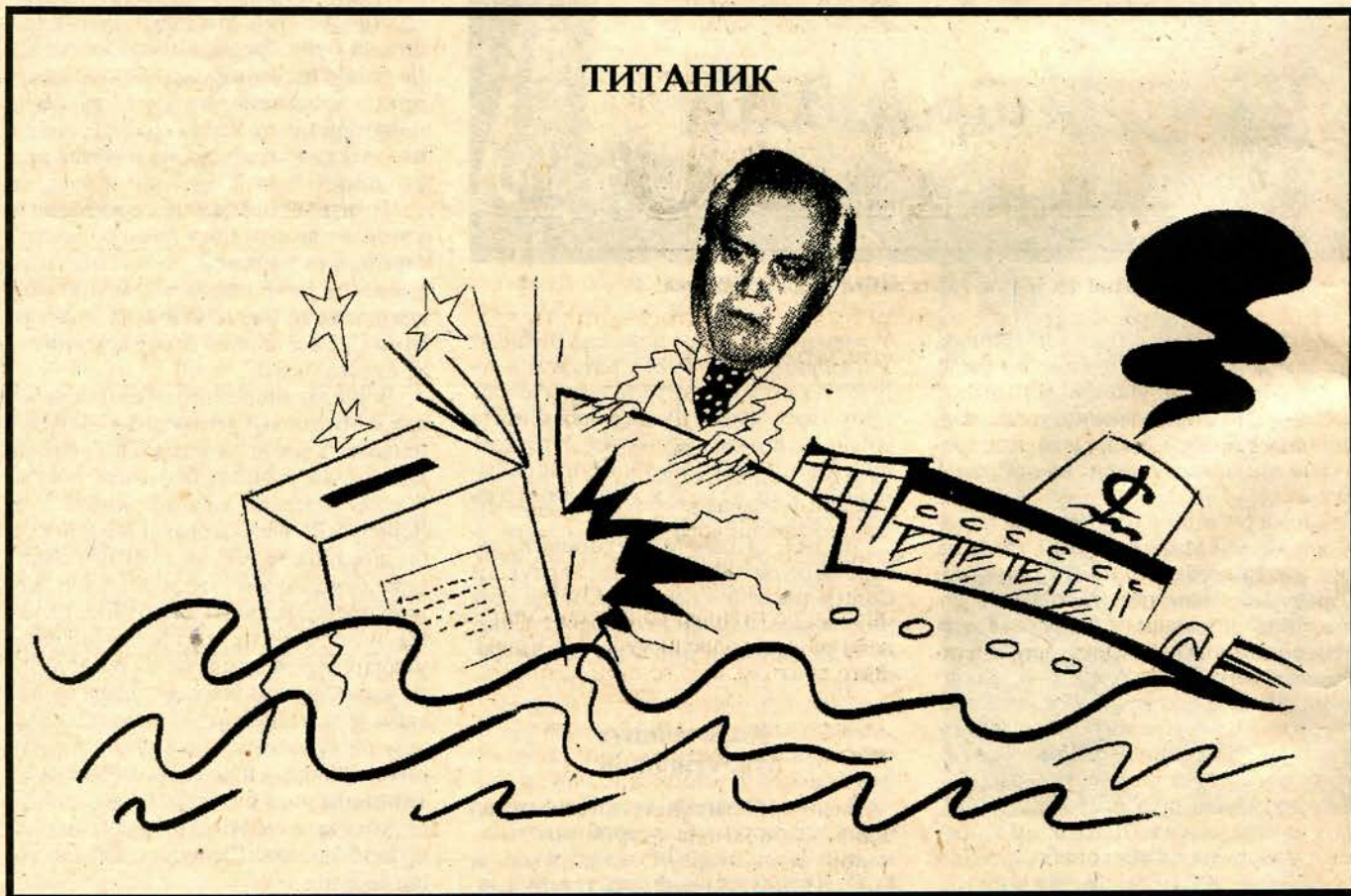
Мора да победи српски радикал. Доказали смо да смо најбољи. Доказали смо да нам нико ништа не може. Доказали смо да нас предводи човек који се не боји ни хапшења, ни прогона, ни метка, ни увредљиве речи. Човек који је кренуо ни од чега, а створио странку која осваја скоро два милиона гласова на изборима. Комунисте мора да победи антикомуниста. Једини такав кандидат на председничким изборима је др Војислав Шешељ.

Сада вас поново позивам да гласате за Војислава Шешеља. Сада то чиним мирне душе зато што сте нас, који смо то предлагали раније, послушали на прошлим изборима. Зато што је једина победа за Србију победа др Војислава Шешеља.

Нико други нема кандидата који може да победи, сви остали учествују на изборима да би спречили победу српских радикала и Војислава Шешеља. Поново ће сви остали да се удруже против Војислава Шешеља и поново ће да доживе пораз. Побеђиваћемо их на свим наредним изборима. Србија је ушла у еру српских радикала.

Томислав Николић

ТИТАНИК





Заједно од првог скупштинског сазива: др Војислав Шешељ са Мајом Гојчевић

ДОБАР ДОМАЋИН У ЗЕМЉИ ВРЕДНИХ ЉУДИ, ИЛИ

ПРАВИ ЧОВЕК У ПРАВО ВРЕМЕ

Социјалистички режим стагнира и већ је сам себе деградирао промашеним политичким потезима. Србији је данас потребна нова концепција, нови људи чистих руку и нови председник. Управо то нуди др Војислав Шешељ

Текстова о Војиславу Шешељу, председнику Српске радикалне странке, постоји приличан број. Преко њих читаоцима се постепено употпуњава слика о његовој личности, попуњавају се неке празнине. Када их пишу његови блиски сарадници, они су много личнији. Сви су ови написи нека врста огледала и аутора и Шешеља. У њему се огледају и спајају њихови карактери, схватања политике.

Човек изазова

Из свих текстова који су написали његови сарадници, извире да је Шешељу у свакој ситуацији најважнија Србија. У његовој свести присутно је непрекидно размишљање о томе која је ње-

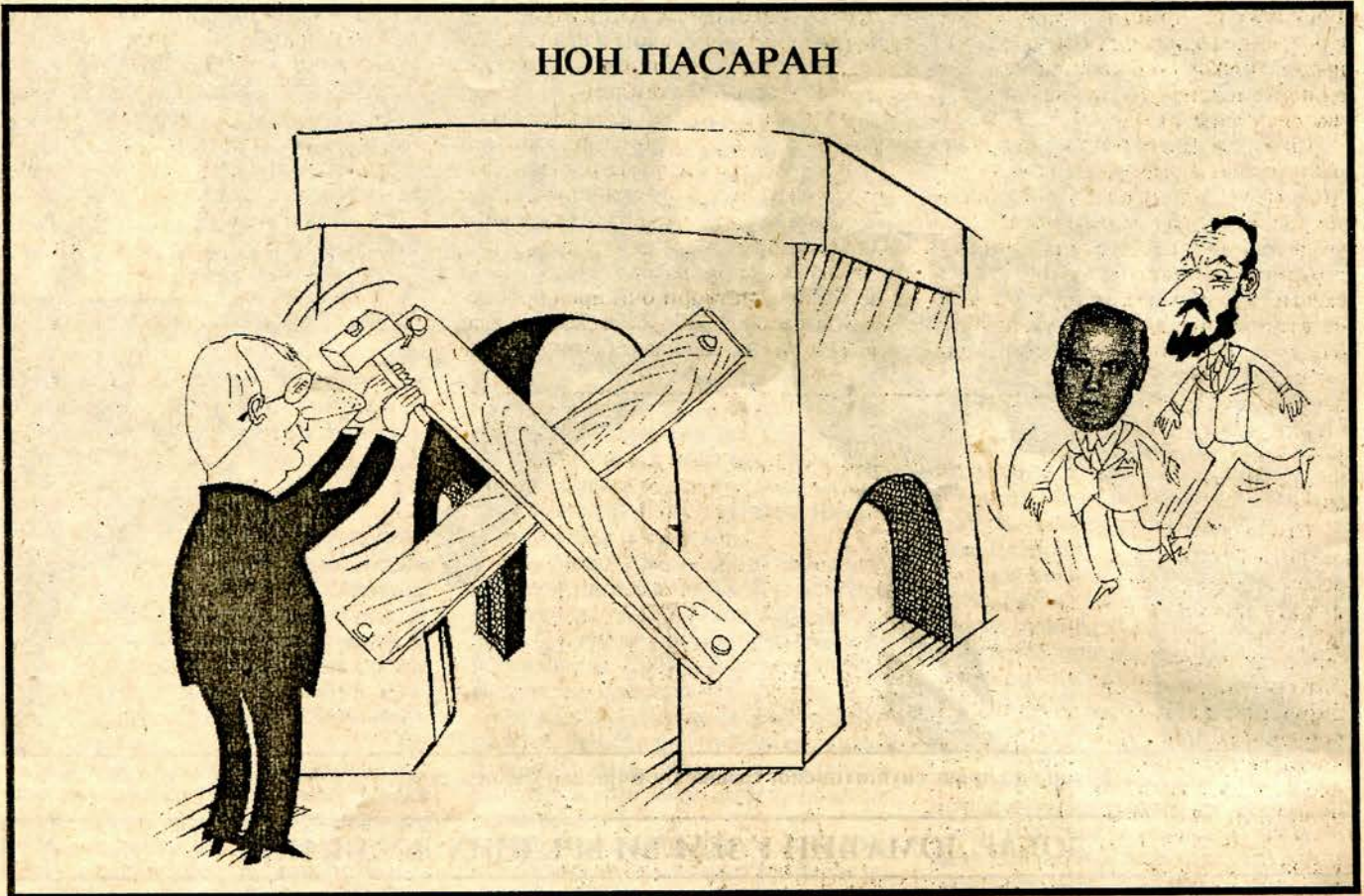
на улога у Европи. Сигурно посебна, јер смо ми земља историјске традиције и велике културе. Тако размишља о Србији и када је свестан више него тешког незавидног положаја на политичкој позорници света и унутрашњој политичкој сукобљености. Шешељ је политичар који је спреман да свој живот подреди судбини Србије. Зато сматрам да је велики патриота.

Из тог његовог односа према Србији, проистиче сваки његов јавни наступ, говор. Из сваке његове речи осећа се уверење да је оно што он предлаже увек у интересу Србије и њених грађана. Увек својим јавним речима придаје одговарајуће значење и важност. Мисли на достојанство Србије.

Неограничене је радне способности и никада не импровизује. Знам да је једини политички лидер на нашим просторима који не користи сараднике да му пишу скупштинске говоре, али их брижљиво припрема. Зато су му дебате одраз његових личних и страначких реаговања. Увек је због тога имао успеха и побеђивао супарнике у политичким дуелима. Другачије је када изговара своје речи, а не оно што ти саветници, и данас тако модерни портпароли, сроче.

Зато љубоморни Шешељеви супарници, када не знају како да му парирају, кажу да је он демагог и користи већто дати политички моменат. Знам да Воја таквима никада не одговара и не поклања никакву пажњу лажним кри-

НОН ПАСАРАН



тичарима. Зашто би и одговарао политичким противницима који своју каријеру политичара изграђују не за добробит Србије, већ из личних, материјалних интереса, копирајући своје комунистичке претходнике. Он се, једноставно, док би неко од нас из његове околине и одговорио на те нападе, уздизао изнад тога ћутањем. Држи се оне народне: Пас лаје, ветар носи.

Није му тешко да се тако понаша када је дубоко уверен у исправност својих речи, поступака и страначку политику. Има подршку, што га, такође, разликује од осталих домаћих страначких првака, и свих својих сарадника и читаве радикалске страначке популације. И од избора до избора подршку му даје све више бирача, због тога што никада своје ставове не мења, не прилагођава јефтиним тржишту. До данас је увек био у праву.

Уосталом, сам је рекао да је једино чега се боји, суд историје. И нека тако и буде, нека историја каже једном своје о радикалима, под вођством Војислава Шешеља, као што сада даје свој суд о радикалима Николе Пашића.

Оно што ће и историјски суд морати да му призна, јесте његова стабилност у политичким ставовима и упорност. Две карактеристике које би и остали председници странака желели да поседују. За њих су препреке разлог да одустану од борбе, разлог да се политички став муњевито промени. Изазов да буде упорнији, за Воју је тешкоћа коју политички мора да савлада. Што

већа, то изазовнија. Али, никада није тврдоглав у томе, зато што дозволи и да сарадници изврше потребну дозу утицаја на њега. Поготово Томислав Николић, његов заменик. Спреман је да прихвати мишљење других и увек ће бити, до границе када би некоме пабло на памет да каже нешто што би штетило Србији. Срећом, таквих људи у његовом тиму нема. Вероватно су сви нашли уточиште код Ђинђића, Чанка и сличних "демократа".

Дакле, Шешељ је тип председника који пресуђује тек док саслуша све стране, а "пресуду" доноси увек за бољу Србију.

Човек решења

Квази-критичари и разни такозвани стручњаци за унутрашњу политичку сцену Србије када не знају како да нас, радикале, нападају и омаловажавају, редовно употребљавају арсенал оптужби као што је: Шешељ диктатор.

Овога пута могу им упутити одговор да се ми на то не осврћемо. Јер, пуку љубомору не коментаришемо. Разумљиво је да смо стално на удару критика, и од тога не бежимо. Али, злонамерним "стручњацима" поручујемо да нас све већи изборни успеси само уверавају да се у врху странке сасвим исправно ради. Шешељ, једноставно, одскаче од своје конкуренције, јер одлуке не формира од данас до сутра, већ сагледава и будућа времена која долазе за нашу земљу.

Разликује се и по томе што проблемима никада не приступа површно и са оним познатим Драшковићевим: "Не знам ја, али има стручњака у мојој странци који то знају". Замислите, какав би то био председник Србије?! Шешељ не бежи, не склања се иза леђа стручњака из странке, већ жели да има своје решење. Засада му то и успева, јер се



Председник који ће умети да уведе ред у земљи у којој сада нема ни реда ни поретка

за сваку тему припрема, не импровизирује, дуже размишља и тако и побеђује. Из његових наступа у прошлој председничкој кампањи, примећује се одлична анализа унутрашње политичке ситуације у Србији.

Сваки гледалац његових медијских наступа то је запазио и вредновао је својим гласом, да се пред Војином анализом, аргументима и решењима Српске радикалне странке руши режим Социјалистичке партије Србије. Сви су схватили да леву коалицију могу да победе само радикали, а не салонски београдски лидерчићи. Док су нас они политички попењивали, грађани Србије нам све више верују. Знају да Србију из кризе могу извући само Шешељ и радикали.

Прави човек за председника Србије у право време. Социјалистички режим стагнира и већ је сам себе деградирало промашеним политичким потезима. Србији данас треба нова концепција, нови људи чистих руку и нови председник. Управо то нуди Војислав Шешељ.

Нуди и сопствену упорност да се упусти у битку за економски и политички спас Србије. Какву енергију има, види се и из тога што пише књиге, јавно наступа, обилази Србију, управља општином Земун и председник је највеће опозиционе странке у Србији, каква је данас наша Српска радикална странка.

Све је јасније да ни режим ни опозиционе странке, које потресају стални унутрашњи сукоби, не могу ничим да парирају Шешељу. Нема више људи у редовима социјалиста и леве коалиције који би могли да се изборе са проблемима које Србија данас евидентно има. Код Воје се види оптимизам и веровање да се Србији може помоћи и он ће уложити огроман напор да то тако и буде. Ако буде изабран, биће сигурно добар домаћин у земљи вредних људи.

Човек Будућности

Чим постане председник Србије, сигурна сам да ће још упорније наставити да ради да би оправдао поверење грађана Србије. Свестан је тешкоћа које га очекују и које ће се појављивати

у скоријој будућности. Али, ухватиће се у коштац са њима. Због будућности читавих генерација које одрастају. Заједно са његовим синовима Николом, Александром и Михаилом.

Ради њих, спреман је да крене против непријатеља Србије, против моралног безања у које је запао наш народ, а у које га гурају сви они који желе раскол српског народа и хаос који из тога може да изађе.

То само може разборит човек који не жели да затвори очи пред проблемима државе у којој се спрема да влада. И није сам, јер иза себе има чланов-

кандидатуру човеку који из свих проблема зна да изађе као победник, и што ће побеђивати увек у име и за добробит Србије.

Знаће да уведе ред у земљи у којој сада нема "ни реда ни поретка" ни у једној области живота.

Пристајујући овом послу, трудиће се да усагласи програме водећих партија заступљених у парламенту Србије. Да тиме заустави политичке потресе Србије и размирице њених грађана на том плану. Србији данас треба влада националног јединства.

Човек зна шта хоће

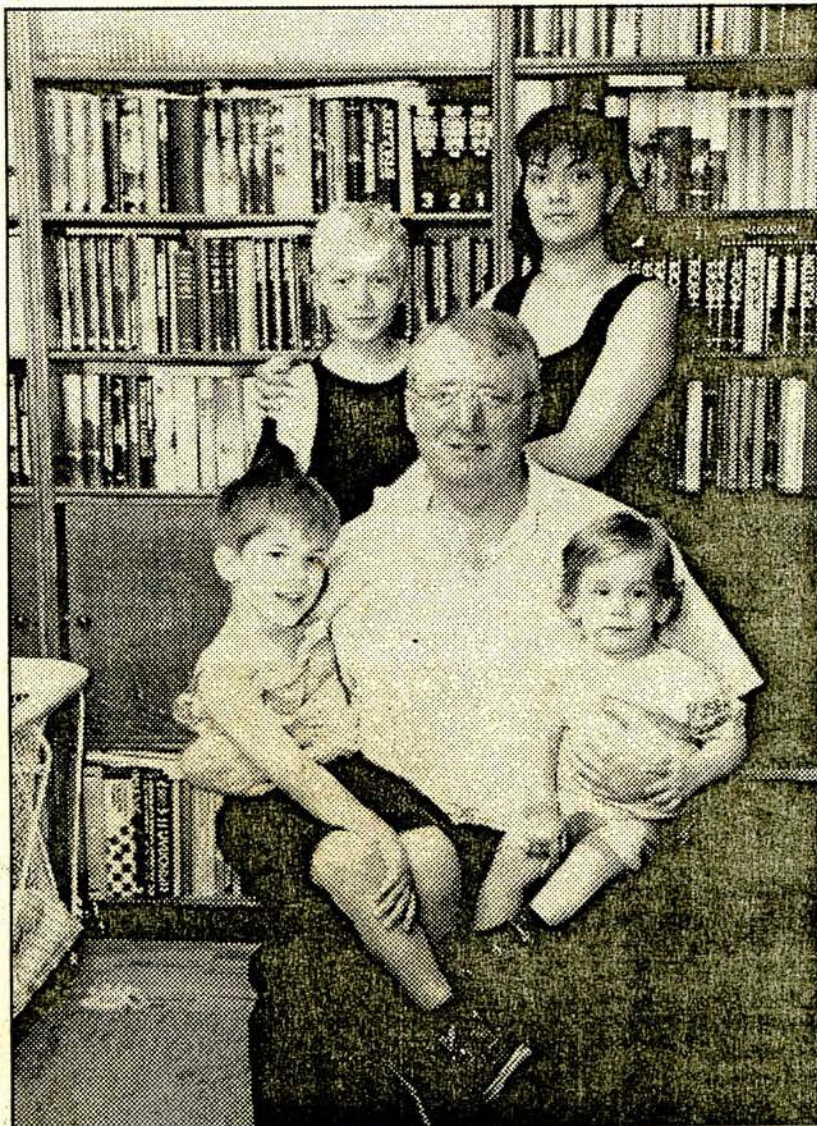
Шешељ је данас спреман да преговара о политичким комбинацијама свих парламентарних странака, али без закулисних игара. Све пред очима јавности, јер је Србија сита тајни, а вапи за стабилношћу коју може да јој пружи влада националног јединства, какву Шешељ данас предлаже. Он тиме показује да води рачуна о читавој Србији и да ће се, поставши председник, издићи изнад уског страначког интереса који исказују други претенденти на председничко место. Стварни интерес Србије и њених грађана је управо уједињење народа преко овакве владе, састављене од радикала, социјалиста, јуловаца и чланова српског покрета обнове. Али, спреман је и на уступак ако неке друге парламентарне странке постигну договор око мандатара будуће владе Србије. Овој држави су потребне патриоте и најспособнији људи.

Шешељ ће са владом националног јединства и високим степеном сагласности око програма препорода земље, оснажити Србију и морално и економски.

А, тако нам треба, морате признати, јака, модерно организована држава, са председником који зна шта хоће и стабилном владом. Треба нам председник који се не боји јавности и који ће пред парламентом и путем медија обавештавати своје грађане о својим државничким пословима.

Ако, у шта не сумњам, Шешеља изаберемо за председника, Србија ће оваква држава постати, не сутра, већ одмах.

Маја Гојковић



Гарант мирне будућности: др Шешељ са супругом и троје деце

ве Српске радикалне странке, којих је све више и поверење гласача које ће се потврдити и седмог децембра ове године, на поновљеним председничким изборима. Србија ће тога дана гласати за јаку Србију, независну и самосталну.

Дошло је време одлуке, бити или не бити, за економску и политички значајну Србију у Европи. Избором Шешеља, успећемо. Ја у то искрено верујем. И не кријем задовољство што помажем

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ, ПРЕДСЕДНИК СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

С МА ЧЕМ П РА В Д Е У РУКАМА

На срећу милиона грађана Србије, 7. децембар је близу. Потом ће у Србији доћи време у коме ће људи моћи да ходају усправно, срећни што у нашој отаџбини неће бити пљачке и криминала, срећни што ће др Војислав Шешелј вратити сигурност у све домове у Србији. Са таквим председником, сви циљеви српских радикала биће остварени

Уколико вам је политички узор, као што је мени већ дуго година, др Војислав Шешелј, онда није нимало једноставно да о њему пишете. Ту не постоји нека чаробна формула, јер ма колико да се чини да је о председнику српских радикала написано готово све, знам да све те речи нису довољно магичне да до краја опишу победника на председничким изборима 5. октобра и будућег председника Србије, који ће на изборима, 7. децембра, однети још убедљивију победу над својим противкандидатима, од којих неки већ годинама улажу напор да одреде и бирачима пре-

дставе смисао свог политичког деловања, али безуспешно.

Бујајућа радикалска снага, готово двомилионско бирачко тело, које је своје поверење на протеклим председничким изборима указало др Војиславу Шешелју, за нормалне људе, реалне политичаре и целокупну јавност, више је него довољан доказ да српски народ не жели ретроградну идеју монархизма на прагу 21. века, и са друге стране, не може да прихвати социјалистички облик реформи које нису ништа друго него ново погодно тле за пљачку народа и државе. Др Војислав Шешелј Србији открива нову будућност са вагом

правде у руци, открива пут истине који ће са њим на челу, Србију да доведе у национални, економски и социјални просперитет.

Увек на првој линији фронта

После свих тешких година политичке борбе и времена у коме је Србија клонула, делећи судбину свог сопственог народа, Шешелј се борио да временом дође до прошвата радикализма који продира у душу народа истином, а ту нема места за нереална и смешна обећања о некаквим милијардама долара које само што нису стигле у Срби-



Србија неће служити западним силама: Наташа Јовановић, председник Шумадијског округа

ју. Народу је доста лажи, превара и болесних умова који разарају државу и српско национално биће, а упрво сви противкандидати др Војислава Шешеља са таквим понудама улазе у изборну трку, чији крај је већ сада извештан. Остављајући их далеко, др Шешељ са милионима бирача у Србији, први пролази кроз циљ. Једноставно, тријумфујући, он показује да једини познаје дух српског народа.

И пре него што се осврнем на један мали део онога што ће наш председник да учини са позиције председника Србије, а резултати тих потеза биће видљиви за веома кратко време, желим да мало "загреbem" по годинама које су иза нас,

зира на све њихове монструозне планове које су смислили само да га онемогуће и одврате од даље политичке борбе. Нису успели да га слома, он је као појединац издржао све олује и није постао само честица у том историјском вртлогу, већ је доласком вишестраначја и избором за председника Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ за Србе у свим српским земљама постао највећа узданица и заштитник свега што је српско.

Године 1991. као једини посланик Српске радикалне странке у Народној Скупштини Србије, др Војислав Шешељ је кроз парламентарни начин борбе и кроз конкретне предлоге и решења, а која су

литичара који никада неће подлећи никаквим притисцима. За то време, они који су колаборирали са српским непријатељима и сејали у Србији дефетизам и дезертерство, показали су да Србији нуде непрестане немире и сукобе у којима нема демократског облика политичког режима, за разлику од др Шешеља, који је непрестано говорио да сви проблеми морају да се решавају у парламенту. Са друге стране, представници актуелне власти, неспособни да решавају проблеме који су почели да се гомилају, нудили су идеолошке расправе у времену када је било неопходно да се дође до јачања српске слоге и јединства.

ЈЕДИНО ВУК



јер управо је у том и таквом времену др Војислав Шешељ крчио пут и рушио све препреке снагом аргумената, директно гађајући своје противнике оштрим стрелама истине, не одступајући ни милиметар од радикалног програма, чијом реализацијом Србија може да устане са колена.

Читава домаћа и светска јавност више него добро познаје биографију др Шешеља, и то да је био најмлађи доктор наука, најистакнутији дисидент и интелектуалац који је робијао у зеничким и сарајевским тамницама зато што је раскринкао муслиманско-хрватски комунистички естаблишмент у бившој БиХ. Штитићи достојанство целог српског народа, Војислав Шешељ је комунисте надвладао и победио, без об-

се односила, пре свега, на заштиту српског националног интереса, доказао да је реч о политичару који има све особине будућег државника који ће у сваком моменту да штити интерес српског народа и сваки центиметар вековне српске земље. И док су се лидери других опозиционих странака утркивали ко ће више да се додвори тзв. међународној заједници, показујући тако свој вазалски и капитулантски однос према српским непријатељима, др Војислав Шешељ је на свим линијама фронта, уз десетине хиљада својих добровољаца, српских четника, штитио српски народ од агресије усташких у муслиманских звери. Сваки његов боравак на фронту је српским војницима пуно значао и једино су у њему видели по-

Режим у служби непријатеља

Предводећи 1992. године посланичку групу Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, др Војиславу Шешељу и даље је императив био очување западних српских земаља кроз исправан национални курс. У то време, нимало случајно, лидери других опозиционих странака су показали да су им путеви издаје српских националних интереса добро познати и поједино, условно речено, српски политичари, у данима када се српски народ борио да очува своја огњишта, говорили су о својим путештвијама које су доживели у Туђманској НДХ, а затим у Алијиној филцан држави. Док је др Шешељ

са српским радикалима пружао огромну помоћ да се очувају западне границе српске земље, издајници српског народа, представници СПО-а и ГСС-а, најпре су из Београда плували по сопственом народу с друге стране Дрине, позивали га на капитулацију и предају, пружали вербалну подршку српским непријатељима, а онда посетили те исте непријатеље и ставили им до знања да су на њиховој страни.

Године 1993. власт у Београду отпочиње са распродајом српских земаља, развија колаборацију са тзв. међународном заједницом и већ тада се у њима види спремност да оставе незаштитањене жртве, свој сопствени народ. Српски народ у Републици Српској и у Републици Српској Крајини, часно се и тешко борио за слободу и очување српске државе, војска је бележила све веће успехе на бојном пољу, многи војници

шење свих мука и недаћа, другог избора за очување српства нема.

Политичар који не заобилази препреке

Српски радикали, предвођени својим председником, др Војиславом Шешељем, кога је режим жигосао као главног кривца за економски и социјални колапс у коме се наша држава, захтевали су потпуно ослобађање приватног сектора, либерализацију пореске политике... У свим јавним наступима, максимално користећи сваку секунду у свом обраћању, др Шешељ је показао да је једини политичар који је у потпуности оспорио и раскринкао комунистичку идеологију, небројано пута је доказао да само такав политичар може да реши проблеме у економији, социјалној политици, здравству, школству, да се упу-

цено време. То је политичар који не заобилази препреке, већ их уклања, свестан чињенице да Србија више не може да губи ниједан минут.

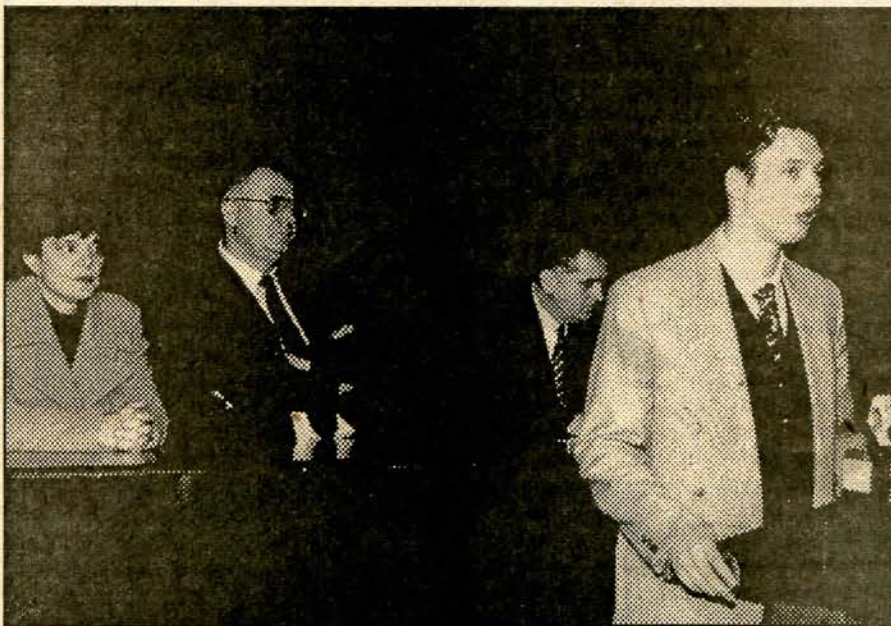
Речник левнице

На децембарским председничким изборима, противкандидати др Војиславу Шешељу биће људи који представљају странке без програма, без циља. Кандидат распадајућег покрета, вечити аутсајдер свих председничких избора је човек који је потпуно изгубио компас и који представља генерала без војске, кандидат који је озбиљно опседнут лажима упереним против др Војислава Шешеља и Српске радикалне странке. Кандидат левнице је потпуно анониман човек који нема представу о томе шта су народне муке, човек који је у свом дипломатском коферу донео споразуме који су директно уперени против српских националних интереса, као што је споразум који је потписао са Хрватском о укидању виза за носиоце дипломатских и службених пасоша. Локалитети у древној Атини су му много познатији него градови и села у Србији. Оно што ће се памтити и што није забележено до сада у историји српске дипломатије, јесте чињеница да кандидат левнице користи речник и изразе који су примеренији деци у обдаништима (као на пример: "побркани лончићи"), него једном министру иностраних послова.

Потпуно је, дакле, јасно да ће, тријумфом др Војислава Шешеља, Србија добити председника у првом изборном кругу. Ми, српски радикали, Србији нудимо човека коме се верује, нашег председника, пријатеља и брата, одговорног, способног, економичног и сталоженог политичара. Земунцима је, као председник Општине, за кратко време донео радост. Деценијама су чекали таквог председника да добију воловод, канализацију, најсавременије породилиште. Сиромашни, борци и инвалиди, деца без родитеља, која су прогнана са својих огњишта, сви су они од традиционалних Земуна добили помоћ која им пуно значи. Наш председнички кандидат је, пре свега, домаћин у својој кући, има три сина, узор је многим Србима.

Данас је у Србији огроман број грађана јединствен у свом ставу. Та реченица се чује и од радника, сељака, студената, просветних радника, лекара, незапослених, сви они прижељкују и говоре исто: "Једино у Шешељу видимо спас". На срећу милиона грађана Србије, 7. децембар је врло близу, а онда у Србији долази време у коме ће људи моћи да иду усправно, срећни што могу да живе од свог рада, срећни што у нашој држави неће бити пљачке и криминала, срећни јер ће др Војислав Шешељ да врати сигурност у све домове у Србији. Са таквим председником, наш циљ ће бити остварен – обнова и уједињење свих српских земаља.

Наташа Јовановић



Радикали су предложили најбољег : Александар Вучић образлаже кандидатуру др Шешеља за председника Србије

су изгубили животе у тој херојској борби, а да су Срби добили рат на терену, постало је свима јасно. И уместо да учини све да ојачају западне српске земље, режим у Београду се ставља у службу вековних српских непријатеља, отпочиње са политиком попуштања и издаје, капитулацијом која је потписана у Дејтону, режим ствара историјску трагедију српског народа. У искреним патриотима, пре свих у др Војиславу Шешељу, неспособна и криминална власт види највећег политичког противника.

Нападан, оспораван, прогањан и у неколико наврата утамничен у комунистичким казаматима, др Војислав Шешељ, по ко зна који пут, показује да је реч о човеку који ће увек бранити достојанство и интерес свог народа. И тада је било сасвим јасно, баш као и данас, да Србија може да егзистира само на механизмима и начином на који српски радикали и Војислав Шешељ виде ре-

сти у оштру борбу против криминала.

Војислав Шешељ нуди поштenu и одговорну власт и зато ће добити највеће поверење бирача. Учиниће све да се заштите држава и народ, а ми ћемо имати председника који улива поверење и сигурност. У предизборној кампањи, др Шешељ је поновио добро познати став: "Победом Српске радикалне странке отпада свака могућност да Србија клечи на коленима пред било којом западном силом. Србија ће бити окренута својим интересима, интересима српског народа и интересима својих грађана. Србија неће служити западним силама".

Др Војислав Шешељ од својих сарадника тражи истрајност и рад, енергичан је и увек је ту да помогне да се сваки проблем реши. Никада неће да критикује без ваљаног разлога, и ако се не коме учини да је понекад мало оштар, једини разлог је што не воли када људи око њега узалудно расипају драго-

БУНТОВНИК СА РАЗЛОГОМ

Због упознавања јавности са марифетлуцима режима, др Шешел је, монтираним процесима, седам пута осуђиван на робију и седам књига му је забрањено. Др Шешел је робијао али није мењао ћуд

Више пута од свих политичара заједно, који су данас активни на политичкој сцени Србије, др Војислав Шешел је шиканиран, хапшен и осуђиван. У затвору је у седам наврата провео више од две године. Не треба наглашавати да те казне нису "васпитно" деловале на њега и да је сваки пут, наставши се на слободи, још жешће прозивао своје тамничаре.

Војислав Шешел је веома рано открио другу страну медаље: махинације, доповлуке и прљави веш режима. Поштено и без устезања назвао их је правим именом, а њихове носиоце донкихотски изазвао на меџан. Јавно је загремо против њихових "речи и дела" у време када је то скупо коштало.

Освајање слободе

Реакција прозваних корифеја "радничке авангарде" била је директна и жестока. Млади, гневни бунтовник је, пошто је најурен из службе, остао без пертли, каиша и права на реч. О својим првим хапшењима, писао је касније у књизи "Освајање слободе".

"... У фебруару 1984. године први пут сам ухапшен, и то у возу док сам путовао из Сарајева за Београд. Враћен сам у Сарајево, претресен ми је стан и кабинет на Факултету и одузети сви рукописи, научна документација и приватна преписка. Задржан сам 27 сати на исцрпљујућем саслушању, које је било испуњено претњама и уценама, како би ме полиција приволела да се оканем дотадашње публицистичке делатности.

"... Како сам одбијао да се повинујем полицијском диктату, хапшен сам поново крајем фебруара и задржан скоро 5 сати. И на Велики петак, 20. априла, сам хапшен као један од двадесетосморице присутних на трибини "Слободног универзитета" у Београду и задржан 4 дана у притвору. Хапшен сам и 11. маја у Сарајеву и задржан 6 сати, да бих дефинитивно био лишен слободе 15. маја 1984. године".



Рекордер у броју хапшења – због политике седам пута у режимским затворима

”Шта да се ради”

На режираном стаљинистичком процесу, пресудом Окружног суда у Сарајеву, др Војислав Шешељ је, 9. јула 1984. године, осуђен на 8 година затвора зато што је у необјављеном тексту ”Шта да се ради”, између осталог, написао да у југословенској политици главну реч воде:

”...славољубиви и необразовани људи, истински дилетанти за посао и функције које су обављали ... да се југословенско друштво од самог почетка налази у перманентној кризи, да ниједна кампањска акција на плану испитивања порекла имовине није имала шанси за успех, док је шеф државе градио резиденције по свим крајевима Југославије и живео у сјају и раскоши ... да су територију Србије свели на подручје које је некада обухватао Београдски пашалук, да су у том циљу створили покрајине Војводину и Косово”.

Судско веће је у пресуди нарочито инсистирало на чињеници да је др Шешељ тврдио да су:

”...измишљене и нове нације и људи готово на силу натеривани да се изјашњавају као њихови припадници, како Срби не би представљали у званичним статистикама апсолутну већину југословенског становништва, да је то био први случај са црногорском, а касније и са муслиманском нацијом, да је нужно укидање аутономних покрајина и смањивање броја федералних јединица”.

Као врхунац свега, пресудом се инкриминисала Шешељева тврдња да нам предстоји:

”... отпочињање с озбиљном критиком култа личности деценијама главног политичког лидера Тита, да је крајње време да се иницира испитивање његове индивидуалне одговорности за све недаће у којима смо се нашли...”

1984.

Осмогодишњу казну, др Војислав Шешељ је издржавао у зеничком затвору. Врховни суд Босне и Херцеговине му је, 20. новембра, смањило казну на 4 године, а Савезни суд му је у лето 1985. године изрекао казну од годину и 10 месеци, коју је до последњег дана и сата издржао.

На почетку робијања, да би светској и југословенској јавности скренуо пажњу на монтирани процес и спречио да се он спроведе без публицитета, подмукло и у тишини, др Шешељ је 48 дана штрајковао глађу у сарајевском Истражном затвору.

”Осмог дана су ме почели хранити инфузијом. То је трајало двадесетак дана, а пошто је мој организам већ било немогуће даље одржавати уз помоћ инфузије (вене су ми пуцале, тетиве много задебљале, јетра и бубрези почели отказивати, лабораторијски налаз мокраће био је врло лош), почели су ме хранити присилно, сондом. Гумено прево су ми гурали кроз

нос или левак натицали на уста, па ми директно у желудац сипали течну храну.

Ја сам се први пут жестоко отимао, па је требало пет стражара да ме савлада, а када сам видео да је практично немогуће да се отмам, да је отпор у крајњем исходу узалудан, више га нисам пружао.

... Већ прве седмице штрајка, ослабио сам 8 килограма, а у наредних 15 дана још 8. Дакле, укупно 16 килограма.

... Када сам у Зеници по други пут штрајковао глађу, укупно 16 дана, хранили су ме искључиво сондом. Гумено прево би ми два пута дневно гурали кроз нос, док сам седео на столицу без наслона, руку везаних лисицама на леђима и ногу везаних ланцем! Потом би шприцом кроз прево уносили храну у организам. То је било веома болно и неугодно, цело време ме иритирало на повраћање и гушило”.

Осам месеци у самици

Због честог отказивања послушности и одбијања сарадње са затворским властима, пркосни, непопустљиви и упорни затвореник Шешељ провео је у самици укупно 8 месеци, што је више од једне трећине издржане казне.

”Самица је дуга око 3, а широка око 2 метра. Тешко ми је то прецизније одредити. У њој је једна чесма, ВЦ чувавац, кревет причвршћен за зид и сто и столица причвршћени за под. Кревет се у 6 сати ујутру диже уза зид и причвршћује, па се ни под којим условима не може обо-



Делегат Шешељ на конгресу омладине – у првом плану прозвани функционери

рити пре 10 сати увече. За пуних 16 сати дневно нема никаквих могућности да се легне, чак ни онда када сам штрајковао главу. Могао сам седети на столицама, али би ми онда леђа била непосредно испод прозора, који се никада није могао добро затворити, па би ми непрекидно дувало. Од тога сам оболео од реуме у леђима и зглобовима”.

Књиге за ломачу

После изласка из затвора, др Шешел се убрзо преселио у Београд (Земун поле), где је са још већим жаром настао да прозива ”изабране” и ”недодрљиве” чланове владајуће олигархије. Са појединима је водио и ”кореспонденцију”: писао им је отворена писма у којима је наводио њихове ”врлине” и ”заслуге”. Хамдија Поздерац, Бранко Мику-

лић, Ариф Тановић, Мухамед Филиповић, Хасан Грабчановић, Мунир Месиховић и Сафет Шерифовић су 1987. године окончали свој политички узлет, после избијања афере ”Агрокомерц”, доказујући да је др Војислав Шешел био у праву. Стане Доланц, Бошко Крунић, Добриша Ђосић и остали, ”пукли” су нешто касније.

Тих неколико постзатворских година, др Шешел је писао књиге које су државни цензори и судови ревностно забрањивали. До 1988. године забрањено му је 7 књига, објављених у приватном издању, чиме је постао светски рекордер по броју забрањених књига. Свако суђење, оптужени Шешел, који није имао других прилика да се обрати јавности, претварао је у својеврсне трибине.



Аутор са колекцијом забрањених књига

Књига ”Хајка на јеретика” забрањена је јуна месеца 1986. године због тога што је аутор ”на компромитујући начин везивао један део руководства Социјалистичке републике Босне и Херцеговине за продор панисламизма и муслиманског национализма (?), стављајући му на терет да се ове појаве одвијају уз знање и под његовом заштитом”.

”Велеиздајнички провек” је забрањен у децембру 1986. године зато што је др Шешел истицао ”да настоји скренути пажњу на мрачна збивања у БиХ, у првом реду прогон српског народа и његових интелектуалаца, који се све више одвија по узору на онај косовском-тохијски, под албанском заставом”.

”Дисидентски споменар” је дошао на удар режимских идеолошких чистунаца у јулу 1987. године ”због понављања инкриминација које су две претходне књиге осудиле на спаљивање, као и због објављивања већег броја отворених писама, петиција, саопштења и протеста српских и светских интелектуалаца поводом осуде др Војислава Шешела на 8 година затвора”.

Књига ”Демократија и догма” забрањена је у августу 1987. године ”због објављивања интегралног текста ”Шта да се ради” (због тог текста др Шешел је првостепеном пресудом осуђен на 8 година затвора).

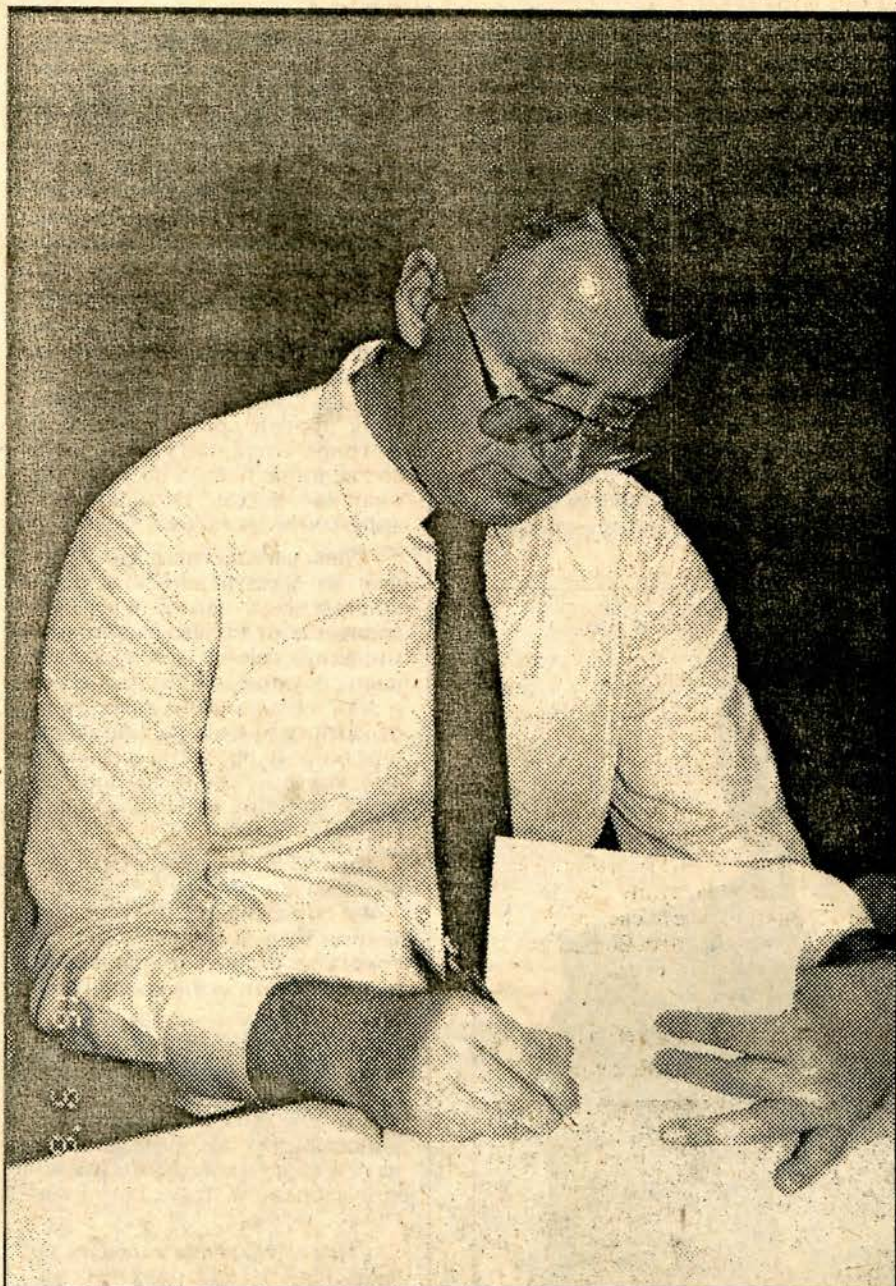
Збирка текстова ”Књиге за ломачу” забрањена је одлуком Окружног суда у Београду, у фебруару 1988. године, ”због објављивања свих правних докумената и судских записника поводом забране 4 претходне књиге”.

Књига ”Освајање слободе” забрањена је у септембру 1988. године ”због објављивања отворених писама Доланцу и Микулићу”. Суд је том приликом штитио личности Станета Доланца и Бранка Микулића.

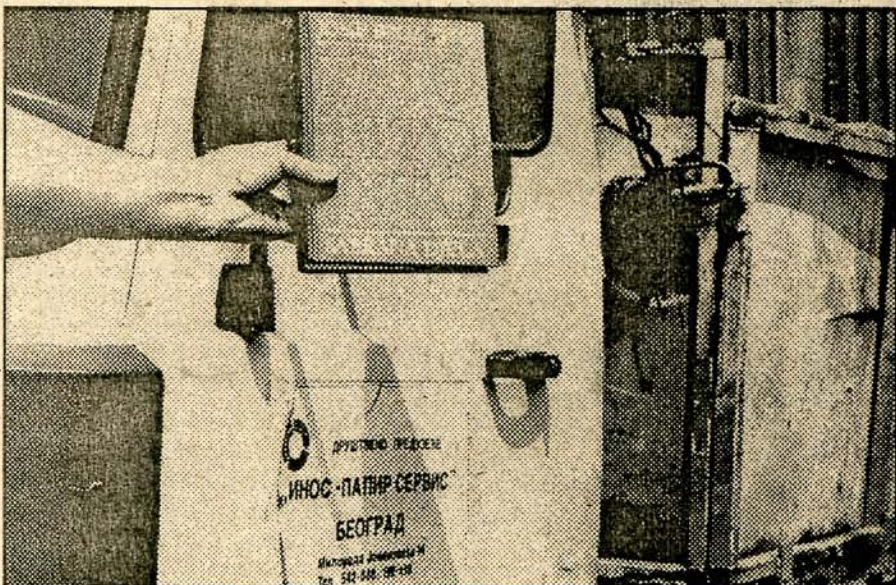
Књига ”Пледоаје за демократски устав” забрањена је у децембру 1988. године ”због објављивања низа критичких текстова о југословенској и српској политичкој стварности и узроцима дубоке економске, политичке и моралне кризе, као и због кривичне пријаве поднете против потпредседника Председништва СФРЈ, Станета Доланца”.

Судије су, међутим, радиле свој посао, патриотски Београд је протествовао, а он је испред извршитеља и полиције склањао читаве тираже, које је, уз помоћ пријатеља, растурао ”на црно”.

Данас разлози за забрану Шешелових књига делују превазиђено и бе-



Шешељеве књиге растуране су на "црно"



Титова сабрана дела за рециклажу

смислено. Ником разумном не би ни на памет пало да те књиге ставља ван закона. Оне, и друге које је прогоњени аутор у међувремену написао (укупно 56 наслова), продају се данас слободно, у књижарама и у просторијама Странке. Сваке године појављују се и на београдском Сајму књига. То, међутим, не значи да се режим демократизовао и одустао од репресије. Он је само променио поље деловања.

Хајка на јеретика

Судије, које су својевремено прогониле књиге, остале су у "независном" судству да и даље, од ока и отприлике, разрезају казне маркираним противницима режима. Следећих година, по инерцији, у првом плану били су српски националисти.

На удару се одмах нашао др Војислав Шешељ, који је 2. октобра 1990. године, ухапшен и осуђен на 15 дана затвора, због организовања потписивања петиције за уклањање тзв. "куће цвећа" из Београда и због уписивања добровољаца за одлазак у Книн, који је полиција спречила. Казну је издржао у Падинској Скели.

Уочи првих вишестраначких избора 1990. године, 23. октобра, др Шешељ је поново ухапшен и спроведен у Окружни затвор у Падинској Скели на издржавање казне у трајању од 45 дана.

Градски судија за прекршаје, Живко Јаковљевић, казнио га је први пут са 30, а други пут са 25 дана затвора због непријављених скупова испред зграде Скупштине Југославије и код споменика Кнеза Михаила. Казне су спојене, а др Шешељ их је издржавао одбијајући сваку кооперативност са затворским властима. Терао је своје и био најнедисциплинованији затвореник.

Новостворене политичке странке нису протестовале због његовог хапшења (осим Демократске и Светосавске странке), док је у свету било обрнуто.

Међународно јавно мњење је осудило поступак власти, а члан америчког Конгреса, Хелен Делић Бентли, телефаксом је послала захтев Милошевићу да се др Војислав Шешељ ослободи даљег издржавања казне.

Притиснуте власти нашле су се у небраном гроњу: на који начин отворити затворску капију. Шешељу је сугерисано да напише молбу за помиловање, што је он категорички одбио. Решење је, ипак, пронађено. Пре истека казне, др Војислав Шешељ је пуштен на слободу због доброг владања!

Из затвора на ТВ

Такорећи право из затвора, укључио се у предизборну кампању. На тим првим вишестраначким изборима, др Војислава Шешеља је за председника Републике кандидовала групе грађана, пошто СЧП није био регистрован. Телевизијски термин за представљање бирачком телу, искористио је на бри-

лантан начин. "Права политичка борба нама тек предстоји и зато ниједну прилику да се појавимо у јавности не смемо пропустити", рекао је том приликом. То антологијско представљање, без претходне изборне кампање, донело му је у крајњем исходу високо пето место са освојених 96.277 гласова.

Др Војислав Шешељ је крупним корацима закорачио на политичку сцену Србије.

Тарзан и Чита

Циклично, сваких неколико година, режим се на већ опробани начин, инсценираном кривоцом, монтираним суђењем и хапшењем, обрачунавао са својим најљућим и најопаснијим противником. Шешељ је робијао, али није мењао худ. Ни за јоту није одступао од својих ставова.

Његовом претпоследњем хапшењу претходио је сукоб са тадашњим председником Већа грађана у Савезној скупштини, Радоманом Божовићем, који је 27. априла 1994. године инсценирао прекид скупштинске седнице. На сатанку шефова посланичких група у његовом кабинету, др Шешељ га је, изазван увредљивим нападом, плукао.

Злонамерни очевици су касније изјављивали да је и Божовићева безбедност била угрожена. То је демантовао сам Шешељ који је, коментаришући сукоб, рекао да Тарзан никада није тукао Читу.

(На новинарско питање зашто је плувањем морао да крунише сукоб са Божовићем, Шешељ је одговорио: "Зашто? Зато што на тај начин наш народ исказује крајњи презир према подлацима, лоповима, преварантима, према најбеднијим људским креатурама у моралном смислу".)

Већ 28. априла, увече, одржана је седница Административног одбора Већа грађана, која није била уредно сазвана. Седница Одбора одржана је у просторијама Посланичког клуба Социјалистичке партије Србије. Записник није вођен, нити је написан извештај са те седнице, којој су присуствовала четворица посланика, двојица из СПС, један из Демократске странке и један из Демократске партије социјалиста. Одбор је, прекршивши Пословник Већа грађана, укинуо посланички имунитет посланику Шешељу.

Заседа у Батајници

Сутрадан, 29. априла, на редовној конференцији за штампу, заменик председника Српске радикалне странке, Томислав Николић, објавио је вест о новом хапшењу др Војислава Шешеља.

"Даме и господо новинари, јутрос у 9.30 часова на милицијском пункту у Батајници, тридесетак милиционера пресрело је ауто којим се др Војислав Шешељ возио према Београду. Председник их је питао: "Да ли сте ви овде због мене?", рекли су "Да". "Да ли имате нешто напис-

мено"? Поново су рекли "Да" и одвезли га у улици 29. новембра. Колико наше информације до сада говоре, судија за прекршаје је већ изрекао пресуду др Војиславу Шешељу, и он је упућен на издржавање казне у Централни затвор".

Истога дана, Централна отаџбинска управа издала је саопштење у којем је, између осталог, стајало:

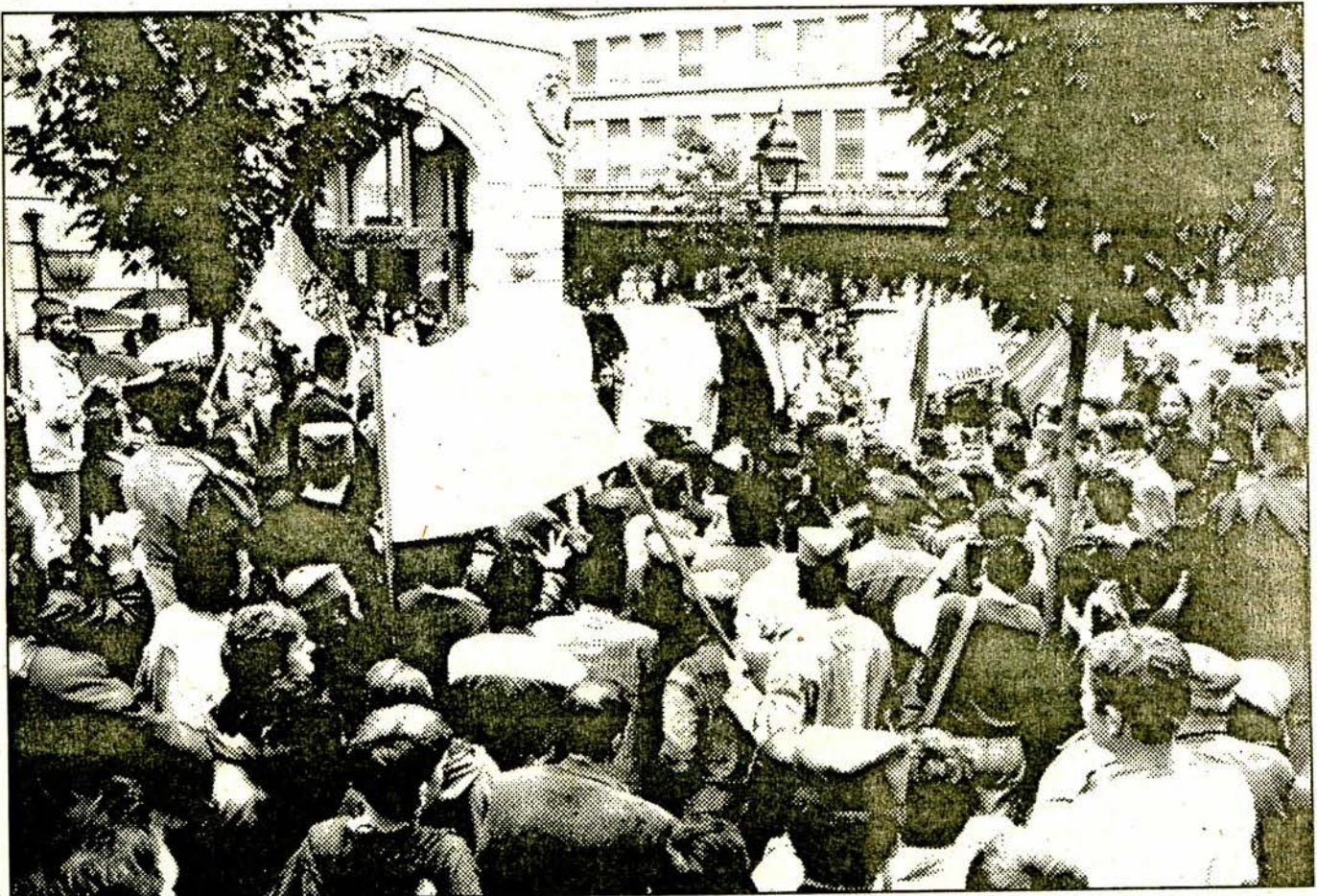
"... др Војислав Шешељ, са својим истомисленицима, осведочени је борац за српство и слободу појединца. Његово незаконито хапшење указује на то да је угрожен сваки национално свестан Србин и сваки политички свестан грађанин Србије.

"... Осуђујући незаконито хапшење др Војислава Шешеља, борите се за своје достојанство и слободу".

Затворски дани теку

Дакле, отворени сукоб између српских радикала и режима резултирао је Шешељевим хапшењем, који је од 29. септембра 1994. године до Савиндана, 28. јануара 1995. године, робијао у београдском Централном затвору. Та зграда била је убедљиво најхладнији затвор у Србији, што је свакако утицало на његово здравствено стање. У затвору др Шешељ је прележао гнојно запаљење уха.

"Налазио сам се 4 месеца у замрзвачу, а, као што је познато, човек не може да се поквари на хладном", налио се на свој рачун када је све прошло.



Почетак вишестраначја – скуп испред "Руског цара" у организацији др Војислава Шешеља



Долазак на суђење и договор у паузи

Др Шешељ никада није сарађивао ни са једном затворском управом.

Увек је одбијао да ради, да буде експлоатисан. Поред спавања и швокотања, време је проводио у читању штампе, и режимске и "независне", у читању књига, у редовним шетњама и у давању интервјуа.

"Са управником сам одбио сваки разговор. Дошао је један дан са по великом прагњом у моју ћелију док сам читао новине. Кад су ушли, начелник страже га је представио. Одговорио сам хладно: "Шта се мене тиче што је он управник"! Нисам хтео ни да устанем, ни да разговарам. Изашли су као опарени врелом водом".

Писмено је одговарао на достављена питања и, преко само њему познатих канала, одговоре шверцовао из затвора. На тај начин, излуђујући затворске власти, дао је 6 интервјуа, разним новинама. Никада није откривено како му је то успевало, иако су вршене детаљне истраге и саслушавани и стражари и затвореници.

Све време Шешељевог тамновања у Централном затвору, у организацији Странке, одржаване су протестне вечери у сали Градског одбора у Париској 13. Стотине страначких функционера и представника патриотског дела јавности, из вечери у вече, тражило је осло-

бођење незаконито ухапшеног вође радикала.

Режим се, наравно, на то није обазирао. Ослобађање др Војислава Шешеља пореметило би њихове планове у вези крајишких Срба. Београдски и хелсиншки борци за "људска права", који су врло активни када су у некој земљи угрожена права хомосексуалаца, педофила или припадника неке сатанистичке секте, остали су, такође, незаинтересовани. Није се појавио ни специјални авион мадам Митеран, па је др Шешељ у целисти издржао казну на коју је осуђен.

Гром загреме на Светога Саву

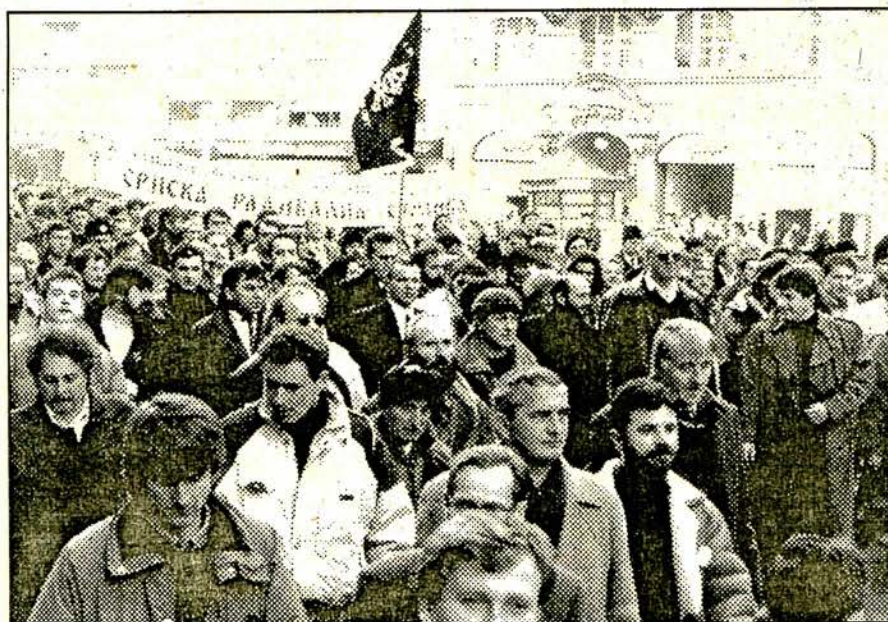
На Светога Саву, 28. јануара, у пратњи тројице полицајаца, кратко ошишан, са најлон кесом пуном личних ствари, нашао се са друге стране гвоздене затворске капије. После четири дуга, зимска месеца, пуштен је из Централног затвора. И одмах ту, на лицу места, пред неколико десетина новинара, и

неколико хиљада најватренијих присталица, из гласа (у коме, хвала Богу, не оскудева), поновио је дословце све оно због чега је робијао. На радост одушевљених присталица, остао је "онај стари", доследни, бутновник са разлогом.

Громови су тада објавили ослобађање др Војислава Шешеља. Светосавски громови су, по народној традицији, весници промена и значајних историјских догађаја. Грмљавина је пратила и колону, коју је он предводио и која је пешке са Пашиног брда преко Црвеног крста, Славије, Теразија, Трга Републике и Француском улицом, стигла до седишта Странке. Тај пут, дуг око 7 километара, др Шешељ је прешао у новим, тесним, ципелама које су му израњавиле ноге, несносно га жуљећи. Нико од присутних није приметио ни најмању сенку бола у његовом изразу. Нико ме се није пожалио.

Шешељева слобода искрено је прослављена. Јавност је веровала да је на његова хапшења заувек стављена тачка. Али, нажалост, није било тако.

"Када ме воде код лекара или у кантину, буквално све ходнике испразне да ме не би ко видео или са мном контактирао. На шеталиште ме изводе у касним поподневним часовима и са мном је обавезно надзорник страже. Двориште је поплочано, а између плоча је изјикало нешто траве. Са све четири стране затворског зида је стара четвороспратница са високом партером. Преко дворништа, са једног крова на други, затегнуте су 4 челичне сајле. Ваљда да се евентуални хеликоптер са четничким командосима не би могао спустити. Недавно се неки јадник убио скочивши са прозора болничког одељења, са трећег спрата, баш на ово дворниште и то у оно време када ја редовно шетам. Тога дана сам имао срећу да не присуствујем том мучном призору, јер сам одустао од шетње".



Тријумфални излазак из Централног затвора

Безакоње у Гњилану

После само четири месеца, 3. јуна 1995. године, режим је своје безакоње и осиноност репризирао у Гњилану. Погрешно процењујући да ће то бити завршни ударац Српској радикалној странци, иза решетака се опет нашао др Војислав Шешељ, овога пута у друштву. Због наведеног "кршења јавног реда и мира", ухапшени су Томислав Николић и Јовица Стојменовић, народни посланици, др Милорад Јеврић, Филип Стојановић, др Ранко Бабић, савезни посланици и активисти Странке; Драган Миловановић, Зоран Павловић, Сунчица Станковић и браћа Далибор и Дејан Цветановић.

Гњилане ће остати запамћено по најдилетантскијој режији хапшења и суђења највећем броју српских радикала. Одлука градских власти да се забрањују митинзи у центру града, а нарочито у пазарне дане, ретак је пример глупости и злоупотребе власти.

Општински функционери немају права да издају такве забране, јер су оне у искључивој надлежности Министарства унутрашњих послова. Дакле, та одлука о забрани скупа од стране општинске власти није била важећа, поготово што се о томе није изјаснила полиција. Решење о забрани уредно пријављеног митинга, није никада достављено Српској радикалној странци.

То није спречило локалну радио станицу да, дан уочи митинга, непрекидно емитује вест о забрани митинга. Током целог дана полиција се уопште није изјаснила.

Право на истину

Шта се, у ствари, десило, објаснио је др Војислав Шешељ, када се већ нашао код судије за прекршаје, у свом исказу, из којег преносимо неке делове:

"Истина, неколико сати пре почетка митинга, приватник који је требало да нам изнајми озвучење саопштио је да му је полиција отворено запретила да ће му уређаји бити уништени, уколико их постави на нашем митингу. То је једини траг полицијских активности око нашег митинга за које смо сазнали.

Кад смо дошли у Гњилане, Филип Стојановић ми је саопштио немогућност одржавања митинга због необезбеђивања озвучења и због великог застрашивања народа преко локалне радио станице. На то сам одговорио да то није толико битно. Ми ћемо прошетати кроз Гњилане, да нас народ види, да се види да смо ту, а народу је и те како јасно да једино Српска радикална странка води искрену бригу о Косову и Метохији".

Наравно да је шетња српских радикала изазвала велику пажњу становника Гњилана. Спонтано су прилазили, руковали се, отпочињали разговор. Интересовали су се зашто је митинг отказан и за актуелну политичку ситуацију. Када се окупила група од неколико стотина људи код спомен-чесме, са омање клупе обратио им се др Шешељ. У само неколико реченица, поштујући усмену

РЕШЕЊЕ

ОБУСТАВЉА СЕ прекршајни поступак против окривљеног Шешел Војислава, из Батајнице ул. Посавског одреда бр. 10, рођ. 11. октобра 1954. год. у Сарајеву, од оца Николе, по занимању четнички војвода, по народности Србин, држ. СРЈ, због прекршаја из чл. 6 ст. 2, 3 и 4 Закона о јавном реду и миру, обзиром да окривљени има посланички имунитет

Образложење

Секретаријат у Гњилану при Министарству унутрашњих послова поднео је овом органу захтев за покретање поступка бр. 1-254-91/95 од 3. 6. 1995. године, захтевајући да се против окривљеног Шешел Војислава из Батајнице, покрене поступак из чл. 6 ст. 2, 3 и 4 Закона о јавном реду и миру.

Окривљени је приликом саслушања најпре дао изјаву позивајући се на посланички имунитет. Као доказ дао је на увид легитимацију Савезног посланика бр. 226 од 3. 2. 1993. године са роком важења до 3. 2. 1997. године, издате од стране Савезне скупштине.

Увидом у напред наведену легитимацију утврђено је да је окривљени посланик у Већу грађана Савезне скупштине.

Стога је сходно чл. 234 Закона о прекршајима противу окривљеног обустављен прекршајни поступак.

ОПШТИНСКИ ОРГАН ЗА ПРЕКРШАЈЕ У ГЊИЛАНУ

дана: 4. 5. 1995. године
СУДИЈА ЗА ПРЕКРШАЈЕ

Здравковић Зорница

забрану о одржавању митинга, објаснио је зашто неће бити митинга и зашто српски радикали сметају режиму у његовим издајничким активностима.

"У то се убрзаним корацима приближила једна чета полицијских специјала-

ца. Старешина, који је био на челу чете, усмено је саопштио да је митинг забрањен. Одговорио сам му да тако не можемо разговарати и да мора имати писмено решење. Даљег разговора, заиста, није ни било. На налог старешине, неколико по-

лицајаца ми је прискочило, ухватило за руке и оборило са клупе на асфалт. Брутално су ми заврнули руке на леђа, скинули и украли сат и везали ме лисцима. Један од њих је потегаво службени пиштољ и прислонио ми на слепоочницу. Апсолутно никакав отпор нисам пружао. И други полицајци су повадили оружје, а неки су чак и пуцали. Видео сам, после првог пуцња, окривљеног Филипа Стојановића. Нико од присутних грађана није потезао оружје, у то сам апсолутно сигуран. Нико од присутних грађана није улазио ни у тучу са полицијом.

Нас, похаштене, одвели су у полицијску станицу и каснија збивања могу бити сведочанство полицијске бруталности и бестијалности али, пошто није предмет ове прекршајне пријаве, нема потребе да то сада описујем.

Лажне су све тврдње да сам било кога псовао и да сам било кога ударио. Са клупе на којој сам се налазио, нисам ни са ким улазио у вербални дуел, а физички је било немогуће да неког ударим, јер ми нико није ни налазио надхват руке. А када су ме полицајци оборили са клупе на асфалт, било је немогуће да уђем у сукоб са неким од грађана. Иначе, апсолутно никакве туче међу цивилима није било", рекао је у свом исказу окривљени др Војислав Шешел.

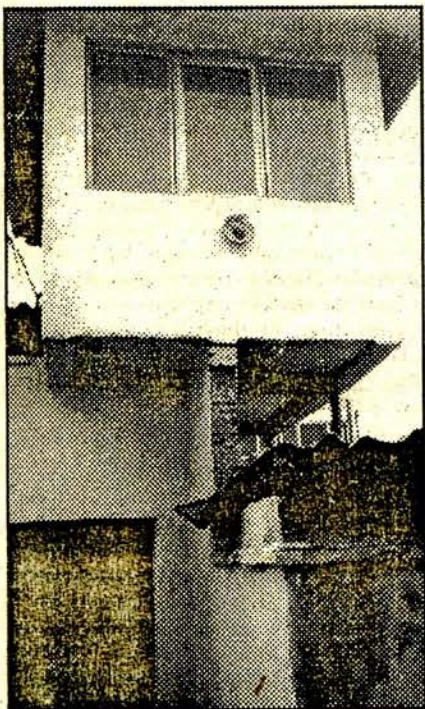
После овог исказа, а будући да се окривљени позвао на посланички имунитет, судија за прекршаје, Зорница Здравковић, донела је решење о обустави прекршајног поступка

Правда кратког даха

Решење је донето 4. јуна (недеља) у 6 часова ујутру, и није никог обавезивало. Присутни специјалци, којих је



Зграда СУП-а у Гњилану – прва "станица" српских радикала



Стражарско место изнад улаза у Гњилански затвор

било у много већем броју него што је потребно, нису дозволили да савезни посланик, др Војислав Шешељ, напусти зграду Суда. Тај поступак, који није имао никакав правни основ, усмено је образложен речима "да се очекује наређење из Београда о даљем опхођењу према свим окривљенима".

Балови вампира

Неколико сати раније, између 3 и 4 сата ујутру, у Републичкој скупштини заседао је Административни одбор. Балом вапира председавао је Жарко Јокановић, аутор слогана "Слобо Садаме", и активни учесник деветомартовских демонстрација, данас дежурни полпрон СПС-а. Ствар је била ургентна, па су специјалисте, чланове Одбора, дизали из кревета и пребацивали хеликоптерима у Скупштину. Ујутру је Јокановић обрадовао "тату" решењем о одузимању посланичког имунитета народним посланицима Томиславу Николићу и Јовици Стојменовићу, који су делили Шешељево судбину.

За разлику од републичког Одбора, Мандатно-имунитетски одбор те ноћи, а ни сутрадан, уопште није заседао у Савезној скупштини, а према информацијама неких запослених у скупштинским службама, нико од чланова Одбора није одавно виђен под кровом Савезног парламента. Одбор је, наравно, био "једногласан", чиме је доказао да су му законске норме непознате категорије. Без посланичких имунитета остали су др Војислав Шешељ, др Милорад Јеврић, др Ранко Бабић и Филип Стојановић.

Секретар Мандатно-имунитетског одбора, Босилка Јовичевић-Милошевић, револтирана начином "рада" Одбора, поднела је писмену оставку предсе-

днику Милету Илићу. (Само годину и по дана касније, дотични господин је, иако је свог партијског председника предложио за Нобелову награду за мир, био најурен из СПС-а).

Пресуда за Риплија

Истога дана (4. јуна), у склопу нових околности, одржана су нова суђења. На основу лажних исказа сведока, полицајца Милана Муратовића и Владе Тодоровића, др Војислав Шешељ је осуђен на казну затвора у трајању од 20 дана.

Око 19 часова, сви осуђени савезни и народни посланици и активисти Српске радикалне странке пребачени су на издржавање казне.

Проклета авлија

Гњилански затвор је једносратна зграда. Налази се у самом центру града до зграде СУП-а, у чијем склопу је и Суд, па је властима све надхват руке. Прљаве собе ишкрабане су туђим, неразумљивим графитима. Осим кревета на спрат, немају другог намештаја. Затвореници не одлазе на рад и немају никаквог посла изван просторија у којима су по цео дан закључани. Једном дневно изводе их само у обавезну шетњу, која траје око двадесетак минута.

За време док су српски радикали издржавали казну, затворски режим је био знатно поопштрен. Затвореници нису имали униформе и носили су своју одећу, коју су сами одржавали. Иако је било лето, тушеви су могли да се користе само једном недељно. Посете су биле ретке, јер су се дозволе тешко добијале и биле су омогућене само родбини

и адвокатима. Изолација је била потпуна.

Чак и такав режим је погоршан, када је смењен управник затвора Ранко Андрић, који се претпостављенима учинио благ и попустљив. Отерали су га на принудни одмор, а затим брзоплетно пензионисали.

Нови управник је у старту настојао да се докаже. Чинио је то врло ревносно, па су српским радикалима затворски дани постали још дужи. Често су им предале и обавезне шетње.

Двориште, величине пространије собе, које је једним делом било омеђено зградом СУП-а, свакодневно је одјекивало од јаука ухапшених. Како су јауци на свим језицима исти или слични, није се могло одредити којој нацији припада осумњичени, што никоме и није било важно. Пребијани су људи.

Први затвореник из дворишта који се супротставио методима невидљивих истражника из СУП-а, био је др Војислав Шешељ. Док је једног дана шетао са својима, стравични крици, који су повремено прелазили у крклање, пражени унакрсном виком батинаша, проламали су се двориштем. Неко је, очигледно, био тврд орах. Др Шешељ је најенергичније протествовао. "Побогу, умете ли ви на неки другачији начин да испитујете људе?" грмео је правдољубиви вођа српских радикала. У знак протеста, пре времена је прекинуо шетњу и са својом групом напустио двориште.

Бунтовник из зеничког затвора није могао да отрпи нељудске методе власти, која је у многоме прекорачила овлашћења. Морал и васпитање нису му дозволили да прећути. Морал је увек био покретач свих његових реакција. Кроз њега је судио о свему око себе. И остао је доследан, не питајући за цену.

РЕШЕЊЕ

ОКРИВЉЕНИ: Шешељ Војислав из Батајнице, ул. Посавског одреда бр. 10, рођен 11. октобра 1954. године у Сарајеву, од оца Николе, по занимању др правних наука, по народности Србин, држављанин СРЈ

ОДГОВОРАН ЈЕ

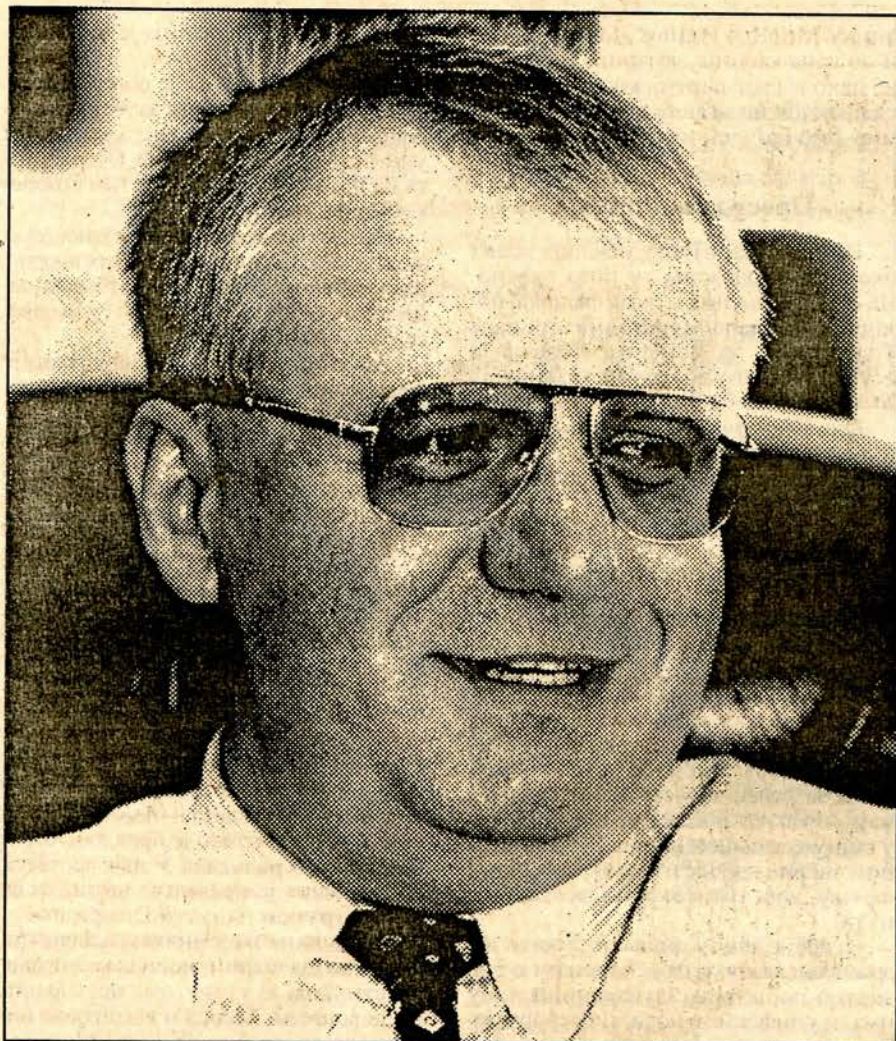
Што је дана 3. 6. 1995. године, око 17,10 часова, на платоу испред Градског позоришта у Гњилану, где је заказан јавни скуп, који је организовала Српска радикална странка, реметио јавни ред и мир на тај начин што је старешини станице милиције у Гњилану, који је захтевао да се у року од 10 минута маса разиђе, рекао: "Немам ја ништа са вама, склоните се!" и на тај начин вређао овлашћено лице, односно реметио јавни ред и мир, чиме је учинио прекршај из чл. 6. ст. 3. Закона о јавном реду и миру, па се ради тога, а на основу истога правног прописа, оглашава одговорним и

КАЖЊАВА

КАЗНОМ ЗАТВОРА у трајању од 20 (двадесет) дана, коју ће казну окривљени издржати пре правоснажности решења.

Окривљени се обавезује да на име трошкова прекршајног поступка плати новчани износ од 50.00 н. динара, у року од 15 дана од дана правоснажности решења.

Општински орган за прекршаје у
Гњилану дана: 4. 6. 1995. године
Судија за прекршаје
Здравковић Зорица



Вероватни победник у првом изборном кругу

Судије на поправном

Док су др Шешељ, Томислав Николић, Филип Стојановић, др Милорад Јеврић, Јовица Стојменовић, Драган Милановић и остали ухапшени радикали одбродјавали затворске дане, "независно судство" није седело скрштених руку.

По жалбама СУП-а из Гњилана и Шешељевих бранилаца (које су одбијене као неосноване), другостепено Веће за прекршаје у Приштини, којим је председавао судија Златко Шкрипац, преиначило је решење суда из Гњилана у погледу одлуке о казни.

Суд је "ценећи нове моменте", иако нису саслушани сведоци, нити изведене неке процесне радње, стекао нову слику о степену прекршајне одговорности и др Војиславу Шешељу, 14. јуна 1995. године, одрапио казну затвора у трајању од два месеца.

Као и све претходне, лидер српских радикала је ту казну издржао до последњег минута. Томислав Николић је са њим остао до краја, такође два месеца. Првостепеном пресудом био је осуђен на 30 дана затвора.

Филип Стојановић је, иако рањен у главу, робијао месец и по дана. Јовица Стојменовић месец дана.

Др Ранко Бабић 20 дана.

Др Милорад Јеврић 10 дана.

Активисти странке, браћа Далибор и Дејан Цветановић, одлежали су 20, а Драган Миловановић и Зоран Павловић по 15 дана затвора.

Последњи су из гњиланског затвора, 3. августа 1995. године, изашли председник Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, и његов заменик, Томислав Николић.



Гњилане 3. августа – шетња настављена после два месеца

Република Српска Крајина престала је да постоји само један дан касније. Припреме за њено убиство са предумишљајем обављене су у њиховом одсуству са политичке сцене.

Шешељ ante portas

Хапшења др Војислава Шешеља у периоду од 1990. до 1995. године, као спојени судови, повезана су са потезима режима. Важност потеза одређивала је дужину његовог боравка у затвору. Уколико је потез био важнији, др Шешељ је дуже робијао.

Његови јавни наступи: скупштинске седнице које су се тада преносиле, трибине, митинзи, интервјуи путем којих је опомињао народ и отварао му очи, били су и дневна и ноћна мора режима. Раскринкавали су га и приказивали у правом светлу. Режим је користио сва средства да га ућутка. Настојао је да га у потпуности изолује. Када медијска блокада није давала резултате, прибегавао је хапшењу. Али, ни то није помогло. Др Шешељ је још снажније грмео из затвора. Грмела је чиница да је незаконито хапшен.

Није се случајно број његових хапшења и забрањених књига зауставио на библијском броју 7. Ни на светога Саву није грмело случајно!

Није се случајно нашао пред самим циљем. Пред вратима председничке палате, која ће својом истином разнети у једном даху. Из које ће се његова реч далеко чути.

Запад, а нарочито Америка, грозничаво траже кандидата који ће га зауставити. То им је јалов и узалудан посао. Др Војиславу Шешељу, у овом тренутку, не може нико да се супротстави ни по једном основу. Не може да му угрози победу која ће се десити у првом изборном кругу, као што је записано!

Синиша Аксентијевић

СКИЦА ЗА ПОРТРЕТ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

РЕЧИМА ТЕСНО, МИСЛИМА ПРОСТРАНО

Др Војислав Шешел је неспорни владар српске политичке јавне речи. Као што је чувени професор светске књижевности, Рашко Димитријевић у своје време пленио слушаоце порукама француске школе ораторства, тако др Шешел данас плени својим надахнутим политичким беседама. Од свих актуелних српских политичара, нико није дорастао његовој лигици и снази аргумената.



Најбољи говорник међу српским политичарима

И у овом трагичном тренутку, Србија је ширум света чувена по славној историји предака, који су се, током девет векова постојања своје државе, храбро борили "за крст часни и слободу златну". Сваком родољубу мора бити јасно да се за спас од хаоса, безумља и безнађа, ре-

жираног и наметнутог од белосветских и домаћих властодржава, мора, 7. децембра, дати глас за избор председника, др Војиславу Шешелу, кандидату Српске радикалне странке. Јер, једина, можда последња, шанса спасавања током последњих деценија угроженог

српског националног бића, управо се налази у поштену, изванредном, драгоценом, правичном и хуманом Програму Српске радикалне странке у сто тачака. Овај Програм је, са својим тимом стручњака, спреман, одмах по избору, да спроведе у живот храбри и неустрашиви борац за истину и правду др Војислав Шешел, чији преци потичу из Захумља, управо тамо где је настала прва српска држава и култура зачета величанственим Мирослављевим јеванђељем.

Да је др Војислав Шешел најбољи и најзаслужнији кандидат за председника Републике Србије, сведочи његова скорашња победа у другом изборном кругу над медијски највише рекламираним кандидатом режимске леве коалиције. То је био велики успех кандидата странке умерене деснице (СРС), оне која никад не даје празна обећања, а све за шта се залаже, испуњава. Патриотски опредељена за добро српског народа, Српска радикална странка оштро је супротстављена владајућем левом блоку и екстремној десници, сада већ међусобним свађама растурене коалиције "Заједно".

Реваншизма неће бити

Полувековни тоталитарни режим, током последње деценије, наследили су и продужили (са мањим корекцијама боље у погледу слободнијих медија) комунисти преобраћени у тобожње социјалисте, у новије време уједињени са још проблематичнијим лево оријентисаним болшевичким блоком (ЈУЛ, Нова демократија). На последњим изборима, први пут у новијој српској историји, успео је да их победи најжешћи критичар неокомунистичке диктатуре, др Војислав Шешел. Али, због уобичајених изборних властодржачких махинација (недостајао је само један проценат гласова за њихову регуларност!), били су изманипулисани и пони-



Увек озбиљан и одговоран у разговорима са новинарима

штени и ови избори. "Убедљиво смо победили главног политичког конкурента", изјавио је на конференцији за штампу др Шешељ. "Та велика победа је још један доказ да нагло расте популарност Српске радикалне странке у српском народу, да стичемо све већу народну подршку и поверење, и да ће то бити материјализовано на поновљеним изборима..."

Због својих јасно и поштено изражених политичких ставова, доктор правних наука, Војислав Шешељ, био је четири пута хапшен и затваран. То је увек изазивало оштре протесте јавног мишљења. Такви аутократски поступци изазивали су и огорчне српског народа доведеног непромишљеном, капитулантском политиком власти до крајње беде (за разлику од наглог, неизмерног богаћења његових сатрапа). Најжешћи критичар таквог, апсурдног стања није никад изражавао мржњу истичући хуманистички принцип. "Ја своје политичке противнике не мрзим, ја желим да их победим. Али, када их победим да они наставе нормално да живе у Србији, да ни од чега не морају да стрепе... Када то обезбедимо, ми ћемо имати срећну Србију".

Знајући до каквог зла доводи политички реваншизам, др Војислав Шешељ, као председник Скупштине општине Земун, никога од тамошњих припадника левог блока није прогонио, ни отпустио из службе, осим ако се није огрешио о закон, о чему је требало да надлежан суд донесе правоснажну одлуку. Свестан да се Србија мора што хитније изборити за помирење тора, намерно завањених од досадашњих властодржаца, што је битно за оздрављење и опстанак националног бића, др Војислав Шешељ је својим бирачима поручио: "У затвор ће се ићи само због криминала, крађе, убиства, пљачке, отимачине, рањавања и сличних ствари... Нудимо вам нормалан живот, у коме вам нико неће отимати нити ће вас поткрадати. Уживајте подршку правног система, у коме се судски поступци неће водити годинама. Обећавамо вам државу у којој вас нико неће питати које сте националности, уколико сте лојалан грађанин ове земље. Српска радикална странка је једина политичка партија у Савезној Републици Југославији која не прихвата никакав спољашњи диктат и која сматра да српски народ мора сам да буде господар своје судбине..."

Др Шешељ наставља борбу за препород угрожене отаџбине, поражене не на бојном пољу, него перфидном, пакленом и уцењивачком политичком игром западних сила, пред чијим су нечовечним захтевима поклекли домаћи издајници српске националне идеје: Као освеждени патриота, доктор наука (као доцент предавао Међународне односе), цењени српски политичар, врхунски беседник, књижевник, носи рекорд по броју забрањених књига, као и по годинама због слободарских идеја проведених у тамницама са обе стране Дрине. Др Војислав Шешељ никада није поклекнуо духом руководећи странком која је позната по доследној политици, која је способна да својим извршним кадровима "Србију изведе из политичког амбиса и социјалне беде":

Без празних прича

Својим бирачима, др Војислав Шешељ никада није обећавао златне куле и градове, завараво их попут представника бивше коалиције "Заједно" да ће им од ујка Сама, преко Океана, као и из западне Европе стићи грдно благо, милиони долара. Трезвено је указивао, тумачећи, од оснивања странке непромењени, а сада нешто допуњени Програм Српске радикалне странке, како ће, помоћу тако зацртаних одредаби, бити спроведене у живот успешне реформе на националном, политичком, економском, социјалном и културном плану земље. "Радикали не нуде празне приче, већ обећавају много рада, али и власт која ће умети да вреднује свачије залагање и која ће гарантовати сваком појединцу живот достојан човека" – истиче др Шешељ, указујући на Програм своје странке.

Васкрс поносне Србије

Као аутор многих књига посвећених великанима Србије, почев од војда Карађорђа, преко генијалног Николе Тесле, све до нашег јединог нобеловца Иве Андрића, писац овог текста одавно је имао жељу да напише непосредан, документован портрет неоспорно најатрактивнијег и најпопуларнијег српског научника-политичара, др Војислава Шешеља, чији је први животопис, по његовом занимљивом казивању, успешно остварила, 1992. године, књижевница Нада Бојић. Вредне књиге о животу, раду и делу председника Српске радикалне странке написали су публицисти Мирјана Бобић-Мојсиловић, Весна Костић и Рајко Ђурђевић. Поред ових, постоји још много интересантних текстова из пера наших познатих аутора (Томислав Николић, Јоргованка Табаковић, Александар Вучић, др Ђорђе Николић, Момо Капор, Маја Гојковић, Ксенија Јанковић, Милован Илић Минимакс, Милић од Мачве, Милосав Самаршић, Ратко Митровић, Радомир Смиљанић и др.), о политичкој делатности др Војислава Шешеља, који ће предста-

вљати драгоцену грађу за његову каснију исцрпнију документовано-аналитичну биографију. Тај човек, снажне воље, огромне енергије, одважан и познат као неустрашиви борац за стварање Србије у којој ће, по његовим речима, "царовати правда, правни поредак, демократија и слобода", одушевљава своје следбенике и грађане бриљантним говорима у маниру раније типичне "београдске реторске школе", јасношћу и чистотом стилског израза. Вредне су пажње и његове кратке, једноставно изговорене, али често бритке, изјаве за штампу, радио и телевизију, често с уочљивом дозом горког сарказма, поводом разних актуелних догађања у земљи и свету. Тај изванредни опсерватор, сјајни познавалац домаће и светске политике, друштвене и економске ситуације, поборник је говора уживо, као што се то чини у светским парламентарима. А у погледу прецизног израживања, мислим да се др Војислав Шешељ држи савета великог Гогоља, кога је волео да цитира и Иво Андрић: "Треба говорити тако да речима буде тесно, а мислима пространо!"

Данас је у најбољем животном добу. Потиче из херцеговачког Захумља које се, с правом, сматра за колевку српства. Рођен је у Сарајеву (1954) од оца-возовође Николе и мајке Даниле. Завршио је гимназију и матурирао (1973), а, по бележењу савремених лексикографа, млади Војислав је рекордно, за свега две и по године, 1976, дипломирао правне науке. После магистратуре и успеш-

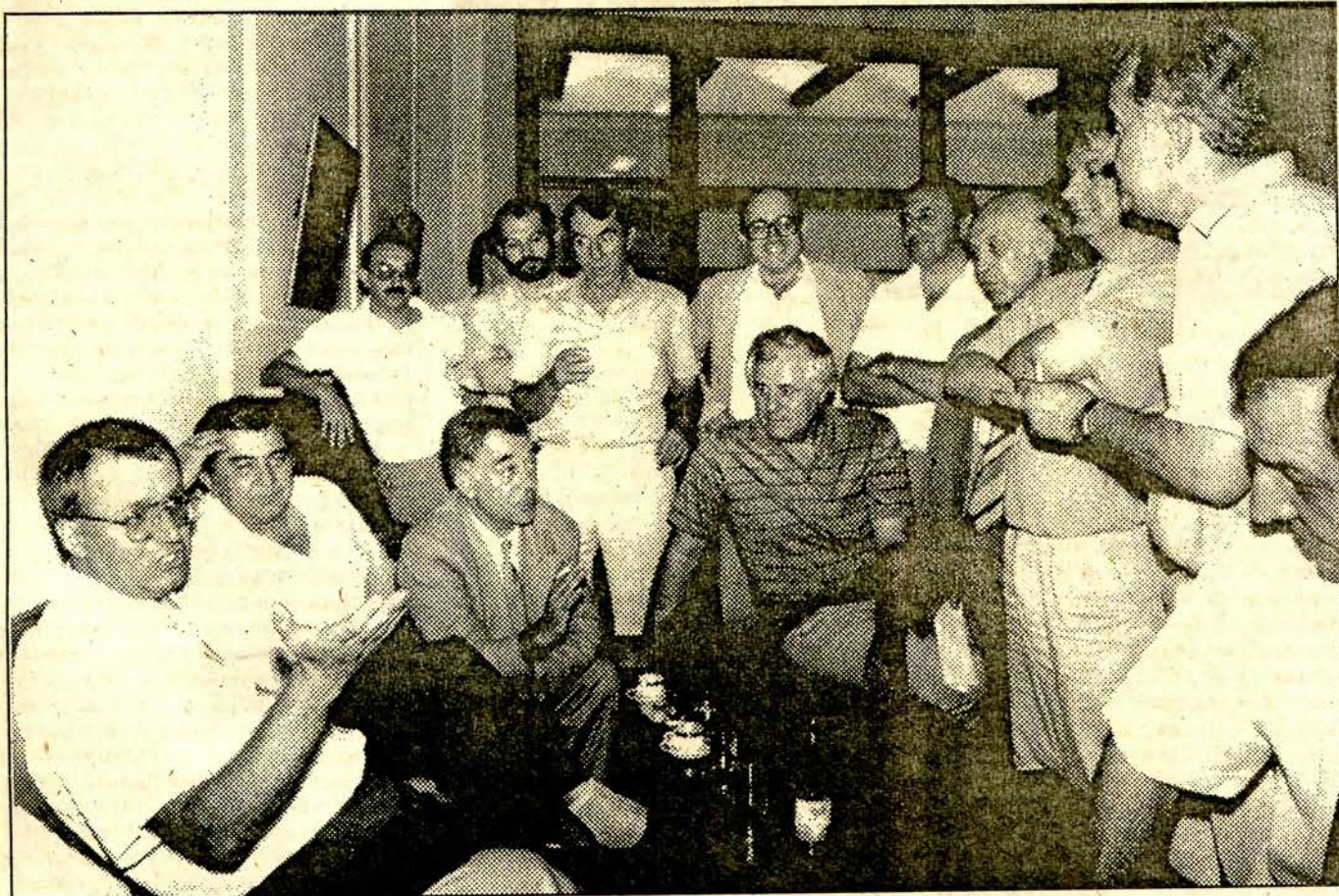
но положеног доктората из правних наука на Београдском универзитету, с тезом "Политичка суштина милитаризма и фашизма, прилог анализи марксистичке критике политичких облика грађанске аутократије" (1979), др Војислав Шешељ је, током 1981-84. године, на дужности доцента Универзитета у Сарајеву за предмет Међународни односи.

Као најмлађи доктор правних наука у земљи, брзо се ослободивши комунистичког наслеђа и марксистичких догми, др Војислав Шешељ је привукао пажњу домаће и светске јавности као најистакнутији југословенски дисидент после Милована Ђиласа. Био је међу првим нашим интелектуалцима који је отворено указивао на погубни зачетак муслиманског фундаментализма, на опасне рецидиве комунизма и тешко стање српског народа у Босни и Херцеговини. Отворено је критиковао деспотовску владавину тадашњих моћника Бранка Микулића, Хамдије Поздерца и Станета Доланца. Године 1982, био је у Сарајеву проглашен за идејно неподобног доцента, забрањен му је даљи контакт са студентима и био је уклоњен са наставничке катедре. Био је први српски интелектуалац који је, исте године, јавно критиковао злокобни Устав из 1974. године, који је наметнула комунистичка олигархија, захтевајући његову ревизију, као и увођење вишепартијског система. Иако је у Београду био обавештен да ће му се судити у Сарајеву, храбро је тамо отпутовао да брани сво-

је политичке ставове. На режираном процесу, јуна 1984. године, у типично сталинистичком маниру, због необјављене антикомунистичке и антимарксистичке студије "Шта да се рали", био је осуђен на осам година тешког затвора. Захваљујући оштрим протестима јавности, та драконска пресуда била је најпре скраћена на четири године, а потом је исту пресуду Савезни суд свео на годину и девет месеци. Др Војислав Шешељ је, пркосћи инквизиторском тоталитарном режиму, штрајковима глађу (први пут 48 дана, а други 16) казну издржао у мрачним ћелијама зеничке робијашнице.

После изласка из затвора, 1986. године, др Војислав Шешељ је био принуђен да се пресели у Београд. Својим забрањеним књигама започиње борбу за "српство у целини, демократизацију политичких односа, економски препород и социјалну правду", што карактеришу и њихови наслови: "Сумрак илузија", "Демократија и догма", "Плелоје за демократски устав", "Дебровација друштвене свести", "Разарање српског националног бића"...

Као писац-научник, са најбољим моралним одликама, са осведоченим осећањем части и достојанства, истичући се великом храброшћу у слободној и промишљеној анализи негативности ругобне стварности, одлучан бранитељ српства са обе стране Дрине и свих угрожених грађана, др Војиславу Шешељу је, током 1990-1995, четири пута суђено. По прецизној лексиконској



У скупштини Србије 1992: у његовом друштву је увек интересантно



Др Војислав Шешел: "радикали не нуде празне приче"

одредници био је заточен у Падинској Скели (1990), београдском ЦЗ-у и Гњилану (1994-95). Тамо није никад поклекнуо духом, пркосио је властодршцима, није попут свог кума Драшковића хтео да пише понизне молбе за помиловање. Али су зато, и поред медијских прећуткивања, хиљаде грађана одлучно протествовали против тираније власти. У Париској улици су, непрестано, сваке вечери држане протестне трибине Српске радикалне странке, на којима су свој глас за пуштање на слободу др Војислава Шешелја, поред истакнутих чланова странке (Маја Гојковић, Стево Драгишић, Александар Вучић, Мирослав Васиљевић, Драган Тодоровић и др.) дали и наши најпознатији књижевници, новинари, драмски и естрадни уметници. Поводом репресија режима над послаником и председником Српске радикалне стра-

нке, др Војиславом Шешелјем, потпредседник ове странке, истакнути браник српства, републички посланик Томислав Николић, тачно бележи да га борави по тамницама "нису уплашили и да нема претње која би га натерала да се одрекне својих идеала".

Не обзирући се на осам чланова Шешелјеве породице које издржава од своје посланичке плате, посебно супруге – слободног новинара Јадранке и три сина (Никола, Александар, Михаило), Милошевић је хапсио најпознатијег и најпопуларнијег српског опозиционара, политичара који је у најтежим условима, и по цену губитка живота, храбро обилазио и помагао наше ратнике на свим фронтovima. Организатор је јуришао на срамотну београдску "Кућу цвећа", захтевајући њено измештање, неустрашиви борац против нечовечних поступака представника тзв. "Но-

вог светског поретка" и домаћих издајника, у најпресуднијим тренуцима за оцстанак српског националног брата. С правом Томислав Николић, у једном чланку, закључује:

"Воја у затвору—поставља се граница на Дрину.

Воја у затвору—пада Српска Крајина.

Воја у затвору—пропада српство.

Воја на власти—издиже се поносна српска земља".

Сто хиљада гласова на сат

Осведочени борац против неоконунистичких изабљивача српског народа, др Војислав Шешелј, био је, од 1990. године, на челу свих послератних демонстрација у Југославији. Први је, 17. јула, на дан погубљења вође трећег српског устанка, генерала Драже Михајловића, организовао парастос у Саборној цркви, а потом одржао јавну комеморацију испред споменика кнезу Михаилу Обреновићу. Да не заборавимо, три године раније, на својој турнеји по САД и Канади, др Војислав Шешелј је био први српски интелектуалац који је пред спомеником генерала Драже Михајловића, у манастиру Либертвил, запалио свећу. Тих дана га је, поводом његових патриотских говора, легендарни, једини живи четнички војвода Момчило Ђујић, свечано прогласио за српског војводу.

На допунским изборима у Раковици, 1991. године, изабран је за народног посланика. Својом надахнутом, истинитом, слободарском речју у Скупштини, др Војислав Шешелј је постао, већ тада, озбиљан такмац председнику Милошевићу. Милошевић је тада водио изразито родољубиву политику, настављену после историјске 8. седнице, која је с одушевљењем прихваћена под паролом "догађање народа", тако да су сви потези његове политичке гарнитуре, с обећањем препорода Србије, поздрављен и од свих родољуба. Међутим, брзо је, због многих политички погрешних потеза председника Милошевића и његове камариле, која је пљачкајући и изгравајући српски народ (зајам за препород Србије, оснивање приватних банака, највећа инфлација на свету, спречавање оснивања српске одбрамбене војске, довођење страног држављанина за председника владе, закулисни договори са представницима сецесионистичких република, опраштање кривице највећим злочинцима током грађанско-верског рата на просторима бивше Југославије, нечињење за разбијање светске медијске блокаде, ненародна капитуланска политика с испуњавањем захтева белосветских сила, дозвола неизмерног богаћења владајуће структуре, спекуланата и промућурних увозника без икаквих последица, прихватање Венс-Овеновог плана, постављање граница на Дрину, што је незабележен случај у светској историји, крајње осиромашење грађана доведених до просјачког штапа, итд.), изаз-

вала велико разочарење kod патриота и српских радикала, на челу са својим правдољубивим, бескомпромисним борцем, председником и послаником, др Војиславом Шешељем. Он се први отворено и одлучно успротивио и у Скупштини прозивао све одговорне за један наметнути рат који је, саботирањем неокомунистичке, ненародне камариле на власти, однео велики број недужних српских жртва које су на најбестиднији начин, страдале од Словенаца, Хрвата и муслимана, превазилазећи по грозоти и Дантеов пакао. Због одлучног става Српске радикалне странке, на челу са др Војиславом Шешељем, око издаје српских интереса и народа, Милошевић је брзо спровео перфидне мере, преко своје гарнитуре, која ће, било кад, морати да одговара за своја недела. У ствари, прогони др Шеше-

ља, који се налазио под сталном полицијском присмотром, почели су још од Милошевићевог преузимања власти, тако да је он пуштен из затвора тек по проглашењу првих вишестраначких избора. Тада је својим аргументованим интервјуом пред тв камерама и правилним сагледавањем друштвених реформи, одушевио слушаоце и гледаоце за један сат, колико је трајала та емисија, освојивши око 100.000 гласова. То је био својеврстан рекорд, с обзиром на онемогућавање сваке медијске промоције, осим кандидатуре за председника Србије. Такорећи преко ноћи, после поменуте тв емисије, др Војислав Шешељ је постао најомиљенија тв медијска личност.

Тадашњи, као и садашњи владар српске политичке јавне, говорне речи, постао је неоспорно др Војислав Ше-

шељ, познат као најталентованији, најинтелигентнији и најслободоумнији говорник. Као што је мој професор светске књижевности, Рашко Димитријевић, пленио слушаоце, истичући поруку француске школе ораторства, "говори како мислиш!" и додавао да одјеке својих речи проверава "у ћутању слушалаца", који би га на крају одушевљено поздрављали дугим, спонтаним аплаузом, слично се десило и са надахнутим политичким беседама професора, научника и посланика, др Војислава Шешеља. Он је увек аргументовано и критички коментарисао и анализирао сва актуелна збивања.

Подучен од древних Хелена, који су неговали лепоту казане речи, придржавао се логике и снаге аргумената. Проучавајући све значајне беседнике из светске и српске културне, а и ратне историје, на челу са славним мајором Гавриловићем, др Војислав Шешељ је стекао највише симпатизера још из времена протесних вечери у Удружењу књижевника Србије, где сам га први пут слушао, преко јавних опозиционих говора на главним београдским трговима и по градовима Србије, на преко 150 јавних предавања на тему старе и нове српске славе и величине, од Канаде до Аустралије, као и у многим земљама Европе. Аплаузе је побрао и као посланик Српске радикалне странке, најпре у републичком парламенту па и Већу грађана Савезне скупштине, у време телевизијских преношења њихових седница. Додуше, било је тада и оштрих, неаргументованих критика Српске радикалне странке и њеног председника, али су сви ти смутљивци добијали одговоре по заслуги, јер нико није био дорастао визионарству, логици и чињеницама др Војислава Шешеља.

Глас савести националне свести

Могла би се написати обимна расправа о сјајној ораторској вештини др Војислава Шешеља. Његови многобројни говори и интервјуи хронолошки су сврстани у библиотеку која обухвата укупно 56 књига (а има још неколико десетина који чекају за штампу, тако да ће надмашити рекорд Волтера). Посвећени су анализама и критикама југословенске стварности испровоциране немилосрдном диктатуром тзв. "Новог светског поретка", чијом је перфидном режијом био подстакнут грађанско-верски рат на просторима бивше Југославије, њено растурање и успостављање усташке државе Хрватске. Анализира нечувене медијске лажи, стравична етничка чишћења Срба са својих простора који су Европу штитили од продора Ислама. Бави се неоправданим санкцијама са обе стране Дрине, ужасним бомбардовањем српског народа од највеће светске војне силе, НАТО-а, вршљањем разних изасланика и белосветских протува, које су својим нечасним работама и лажним извештајима омо-



Јединство Српске радикалне странке доприноси њеном угледу код српског народа

гућиле опстанак на власти највећих издајника и криминалаца, огавних ратних шверцера и профитера, неизмерно обогатених на несрећи своје нације, чија је средња класа, најбитнија за опстанак српства, тотално уништена, доведена до просјачког штала. На све те и многе друге несреће које су задесиле српски народ, отворено је, годинама, указивао др Војислав Шешељ, делујући као глас савести и одбране националне свести, борећи се, превасходно, снагом живе речи и необоривих докумената за добро своје земље и њених житеља. Управо онако, као што је поручивао генијални Србин из Лике, чији су проналасци препородили свет. Пред крај живота, племенити Тесла, ни не сањајући колико ће негова друга отаџбина, Америка, испуњавајући осветничке захтеве Немачке, угрозити егзистенцију српског народа којем је припадао срцем и душом племенито поручује: "Из овог рата, највећег у историји, мора се родити нови свет који ће оправдати жртве које човечанство подноси. Тај нови свет мора бити свет у којем неће бити експлоатације слабих од стране јаких, добрих од злих, неће бити понижавања сиромашних од силовитости богатих, где ће дела ума, науке и уметности, служити заједници за олакшање и улепшавање живота, а не појединаца за стицање богатства". И даље, наш велики земљак Тесла, поручио је оно што др Војислав Шешељ често истиче у својим патриотским говорима: "Тај нови свет неће бити свет погажених и понжених, него свет слободних људи и народа, једнаких у достојанству и поштовању човека". У те племените одредбе уверићемо се читањем Програма Српске радикалне странке, које су управо прожете хуманошћу, инспирисане порукама које је добронамерном човечанству упућивао наш генијални проналазач Тесла. Све то спровео је у живот садашњи председник Скупштине општине Земун, залажући се, превасходно, за ред и рад, чинећи много за препород запуштене вароши и околине, почев од асфалтирања, увођења водовода, оправки просветних здања, као и храмова. Набављена је опрема за, годинама затворено, градско породилиште, омогућена куповина плацева за изградњу, као и усељење у празне општинске станове уз могућност њиховог откупа. Редовно се даје материјална помоћ свим сиромашним, посебно ратним инвалидима и деци чији су родитељи погинули у последњем рату. Укратко, целокупна активност др Војислава Шешеља на територији земушке Општине, може се свести на ону, у нашем апсурдном времену, забрављену Горкијевску сентенцу: "Човек – колико то гордо звучи!" Јер, налазећи се доскора у ратном окружењу, под притиском нечовечних санкција и мешетарењем властодержачке структуре, та сентенца је изгубила ранији, првобитни смисао и, у симболичном значењу речи, гласила:



Светски првак Анатолиј Карпов био је гост Општине Земун

"Човек, у нас, како то јадно звучи!" У ствари, по оној латинској сентенци, на нашим просторима човек је човеку постао – вук.

Пандорина кутија зла на нашим преосталим просторима, нажалост, још није потпуно отворена захваљујући неразумној, полтронској политици владајућег режима, према потезима представника "Новог светског поретка", из ње и даље извиру многа нова зла и несреће, којима се, у име свете истине и правде (у нас најчешће је приказују занесених очију), др Војислав Шешељ стално критичким опсервацијама супротставља јасно изражавајући свој полемички однос према белосветским моћницима и негативним друштвеним збивањима. У ствари, он се, у својим јавним иступањима, држи народне пословице "Према севцу и тропар". У случају да

његов саговорник на редовним конференцијама за штампу Српске радикалне странке, јавним трибинама или испред тв екрана показује политичку културу, под којом се подразумева пристојан начин опхођења, узајамно поштовање и уважавање противничких мишљења и ставова, др Војислав Шешељ ће заузети адекватан став. Међутим, у случају режираних провокација од стране леве или десне коалиције, који понекад не презају ни од омаловажавања личности, инсинуација, увреда и клевета, па чак и физичког, провокативног напада, др Војислав Шешељ ће успешно парирати таквим примитивцима оштром, али чиненичком речи, откривајући и разбијајући, поступном аналитичком методом Аристотелове "Реторике", све апсурдне "мајсторе убеђивања" који су, током овог века, тако развили своју "уме-

тност", односно умешност, да њихова јавно изречена лаж постаје једина истина нашег жалосног доба. А када се де-си да владајући режим, разним прова-кацијама и намештеним изазовима, не поштујући ни посланички имунитет, онемогући др Војиславу Шешељу да се, после месеци проведених у тамници са својим саборцима, огласи преко јав-них медија, онда је сваком јасно докле је дошла самоволна олигархија бившег председника Србије, који је, својевреме-но, за тог истакнутог опозиционог пр-вака изјавио: "Највише ценим Шеше-ља, јер сматрам да су он и његова парти-ја финансијски самостални од иностранства". Председник Милошевић је имао довољно аргумената да би то из-јавио. Знао је, преко својих прислуш-но-обавештајних служби да, за разли-ку од извесних познатих страначких опозиционих првака, др Војислав Ше-шелј никад није прихватио никакву-понуђену помоћ из страних земаља, јер он држи до своје части и образа, до угледа стеченог великим радом за до-бро српског народа. Он је својевремено одбио и понуђену кућу у Маглајској улици, коју му је понудио председник Србије, јер се, као частан и поштен чо-век, не може ничим поткупити, за раз-лику од извесних политичара који би ту понуду једва дочекали. Он је све пок-лоне, које је добио од разних установа као председник Скупштине општине Зе-мун, продао на добротворној јавној лицитацији, да би сиромашној деци да-ривао новчану помоћ. У исту сврху, на-лицитацијама које је лично водио, про-дао је све сувенире из пређашњег режи-ма да би тим новцем помогао ратне ин-валиде и остале угрожене становни-ке Земуна.

Човек брзих и најбољих решења

Иако је годинама, због своје политич-ке делатности за добро српског наро-да, често у режимској али и лажнооп-озиционој штампи, др Војислав Шешељ, заједно са Српском радикалном стран-ком, био изложен најжешћим напади-ма, изложен најогавнијим лажима, увре-дама и клеветима, никад се није обра-ћао суду нити жалио поводом режира-не сатанизације. Напротив, на редов-ним конференцијама за штампу у про-сторијама Српске радикалне странке, у Француској улици, чија је главна са-ла одавно постала претесна за пред-ставнике "седме силе" и тв сниматеље, ок-ружен својим најближим сарадницима, после учтивог обраћања присутним "дамама и господи", одржане уводне речи посвећене анализи свих важни-јих догађања током протекле недеље, стрпљиво би одговарао на свако пос-тављено питање, па чак и на она нај-провокативнија која су постављали представници западних агенција. Ње-гови конкретни, исцрпни, промишље-ни одговори на сва могућа питања ра-зних новинара, понекад би били пропра-

ћени и којом духовитом опаском, која би, у истом тренутку, изазивала спо-нтани смех. Иначе, озбиљан и веома од-говоран према својим изјавама за шта-мпу, др Шешељ је један од ретких срп-ских политичара који зна, својим шалви-вим примедбама и доскочицама, да унесе расположење и охрабри нови-наре да му поставе још занимљивија, али понекад и незгодна питања. Изја-ве др Шешеља, као човека од духа и кул-туре, нису испуњене, као код извесних лидера, отровом страначке мржње или потцењивањем противника, осим уко-лико они то сами претходно не испро-воцирају нетолерантним, примитивним односом. А по интервјуима за штампу, преко радио-станица или тв мрежа, др Шешељ је својеврсни рекордер. Посеб-но су чувени његови вербални двобоји са својим најжешћим противницима испуњени оштрим, критичким рефле-ксијама и опсервацијама. На извесне недолучне, неистините, типично пам-флетске нападе, др Шешељ се труди да парира документованом аргумента-цијом понекад прожетом и горким сар-казмом, али и којом хумористичком репликом, изазивајући код слушалаца животан, виталан смех. Међутим, они који боље познају нарав др Шешеља, знају да он, иако понекад, из оправданих разлога, након изазова или нечијег непромишљеног поступка и повиси глас, изрази љутину и громогласним повиком, остаје и даље хладнокрван, не помишљајући на даље прекоре или казне, јер он, поучен својим тешким животним искуством, поштује и воли људе са свим њиховим врлинама и манама. И у свом кабинету, при решава-њу најтежих проблема, сви ближи сара-дници др Шешеља истичу да је он спо-собан да нађе брза и најбоља решења, стављајући понекад духовите приме-дбе које доприносе ведром расположе-њу и смеху као извору животне радости. А тај дар је својствен само великанима духа, јер др Шешељ, кога, попут његовог славног претходника Пашића, данас извесни недобронамерни појединци нападају служећи се неистинама, ни-кад им се озбиљно није светио одгов-арајући, најчешће новинарима, да не-ма ни времена за одговоре на све те глу-пе провокације режимске и жуте шта-мпе. Он је, и поводом тих напада једин-ствен, јер их већином штампа у нови-нама Српске радикалне странке "Вели-ка Србија, као и новој серији "Земун-ских новина", где остале странке, према броју одборника у тој општини, имају одговарајући број страница, који га та-мо излажу оштрим, непоштедним кри-тикама, највећим делом у виду клевет-а.

На састанцима челника Српске ради-калне странке, под председништвом др Шешеља, отворено се разматрају сви про-блеми, сукобљавају мишљења, изра-жавају извесна неслагања, дају пред-лози да би се, на крају, све то сажело, синтетизовало у заједнички став с којим се отворено наступа у јавности. Управо

то јединство међу члановима Српске радикалне странке доприноси њеном угледу код српског народа и у свету, што најбоље сведоче текстови примљених честитки поводом победе др Војислава Шешеља на последњим председнич-ким изборима.

Срби знају кога хоће

Дајући свој глас одлучном побор-нику за обнову слободе и демократи-је, др Војиславу Шешељу, добром оцу породице и наше, данас веома угроже-не нације, правом родољубу и домаћи-ну, храбром војводи и врсном доктору правних наука, врхунском научнику-политичару и сјајном беседнику, ана-литичном публицисти и књижевнику, оснивачу и вишегодишњем предсе-днику Српске радикалне странке, срп-ски народ је свестан да ће он, својом неис-црпном енергијом и снагом, успешно да се избори за оно што је зацртано у Програму његове изразито патриотске странке, залажући се срцем и душом:

- За нашу српску државу.
- За динар који вреди.
- За земљу богатих људи.
- За безбрижну и полетну младост.
- За земљу домаћина.
- За развој села.
- За фабрике које раде и производе.
- За модерне, европске градове.
- За достојанство наших најстаријих.
- За побољшање здравства, просвете и културе.
- За борбу против криминала.
- За безбедан живот.
- За будућност наше деце.
- За људе који мисле својом главом.

Ови племенити ставови нису пусте пароле, само нека врста предизборне, плакатске пропаганде, него у синтети-казани искрени, поштени ставови пред-седника Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља, чија би коначна победа на скорашњим изборима, 7. деце-мбра, доказала да су Срби паметна на-ција, која зна којем ће правом патри-оти-политичару поверити своје гласо-ве у име будућности, да би тријумфо-вало "родољубље над излајом, поште-ње над лоповлуком, храброст над кука-вичлуком". Уверени смо да од др Во-јислава Шешеља бољег избора за пред-седника Србије нема, јер само под ње-говом демократском владавином може-мо очекивати препород земље и њених становника. Само под одговорном, ху-манистичком управом сјајног политич-ког визионара и великог практичара у свим областима живота, др Војислава Шешеља, српски народ може са пуно оп-тимизма, поноса и достојанства кре-нути у 21. век. Зато, гласајмо за др Во-јислава Шешеља!

Коста Димитријевић.

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ НА ТВ ПАЛМИ, 6. НОВЕМБРА

СЈАЈ И БЕДА АМЕРИЧКЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

"Људи обично претерују, или у ниподаштавању америчке демократије, или у њеној апологетизацији. Међутим, нити је та демократија савршена, нити је безвредна. Она има свој изузетно високи сјај, али и своју беду с друге стране". Инервју водила новинарка Оливера Милетовић.

Водитељка: Поштовани гледаоци ТВ "Палма" добро вече и добро дошли у "Дијалог", прву информативну политичку емисију ТВ "Палма".

У наредних сат и по времена са нашим вечерашњим гостом разговараћемо о једној све присутнијој дилеми, америчка демократија шта је то?

Да ли, европска безбедност треба да се обезбеђује снагама саме Европе без, америчког мешања са стране?

Да ли су Сједињене Америчке Државе уопште присталице стварања многополарног поретка у свету?

Да ли ширење НАТО-а заправо разбија Европу и наноси велике штете многим државама, укључујући и нашу?

Тосу само нека од питања о којима ћемо вечерас разговарати.

Телефон ТВ "Палма", 367-202, отворен је и за вас поштовани гледаоци.

У другом делу емисије на ваша постављена питања одговараће уједно и наш вечерашњи гост, председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ.

Добро вече и добро дошли у нашу вечерашњу емисију, а вама, пре свега, желим да се захвалим што сте прихватили учешће у једној поприлично деликатној теми.

Не постоји табу тема

Др Шешељ: Ја не знам зашто је деликатна тема.

Водитељка: Деликатна је по много чему. Ако бисмо...

Др Шешељ: Можда је деликатна због тога што су многи одбили да вам говоре на ту тему, али ја мислим да је тема заиста актуелна, а не деликатна.

Водитељка: Да, ми смо навикли да сте ви она врста политичара за кога не постоји табу тема. Ви о свему, апсолутно о сваком случају разговарате.

Да не бисмо дужили списак оних који нису на ту тему желели да разговарамо, ја бих одмах искористила на почетак овог нашег разговора, да вам поставим једно прилично, да кажем, уопштено питање везано за демокра-

тију. Наиме, да ли су демократија и слобода један апсолутни појам или, конкретније, настојање да се свуда наметне један униформни систем демократије сам по себи јесте демократски или недемократски.

Др Шешељ: Прво, демократија и слобода нису идентични појмови. То су два различита појма.

Наравно, ја немам намеру вечерас да вршим теоријску елаборацију њихових разлика, па ћу то до краја да упростим.

Демократија је, пре свега, политичка категорија која говори о облику власти у једној држави. И тај термин потиче још из античког времена када су се неке од најранијих грчких држави-



Др Војислав Шешељ: и за и против демократије

на називале демократијом, јер је већина припадника владајуће класе одлучивала о државним пословима на релативно демократски начин.

Без обзира што су државе биле робовласничког карактера. А слобода је категорија која се, пре свега, односи на појединца.

На слободу воље, на слободу одређења, на слободу изражавања личности, коришћења грађанског, људских права итд.

Дозирана слобода и демократије

Слободе или има или нема, или је човек слободан или није слободан. Дакле, слобода се не може доzirати. А демократија може бити доzirана као категорија.



”САД сматрају демократским само оне партије чије лидере њихови специјални изасланици могу постројити на трпачу америчке амбасале у Београду и дати им налоге како да делују против сопственог народа

Она је увек, кроз историју, била доzirана, као што је била доzirана у античкој Грчкој, била је доzirана и у време феудализма у градовима, државама којих је тада било много у Европи, међу њима и српски Дубровник, који је имао развијен тај облик средњовековне демократије, оличен у томе да су сви пуноправни грађани учествовали директно у вођењу државних послова. Учествовали у избору државних поглавара итд.

Модеран појам демократије, који датира, пре свега, од француске буржо-

аске револуције, подразумева да сви грађани учествују у управљању државом преко директних слободних и тајних избора.

Тај појам демократије везан је за парламентаризам и за вишепартијски систем као категорије без којих се једноставно демократија не може замислити.

Наравно, много тога је подвођено под појам демократија, а да се не може назвати демократијом у правом смислу речи.

Имали смо прилику да се суочавамо са појмом социјалистичке демократије, пролетерске демократије, итд.

Никада нико озбиљан не жели да се јавно декларише као противник демократије.

Ретко се то дешава, да будем ту мало опрезнији. Али, оно што многи полити-

чари и интересне групе и елите моћи подразумевају под демократијом, више или мање, одступа од изворног појма демократије.

Водитељка: Европа је свакако колевка демократије, међутим, последњих неколико година, тако да кажем, амерички принцип демократије се у добром делу преноси и на Европу.

Др Шешел: Ја се не бих сложио да је Европа колевка модерне демократије, иако у тој периодизацији већина историчара, као неку граничну тачку узима француску буржоаску револуцију.

Мислим да се модерна демократија равномерно развијала у Европи и у Америци, с тим што је у Европи имала више прекида, више регресивних тенденција, доживљавала најезде реакције, а у Америци је демократски развој ишао у једном континуитету, без

прекида, чак и у уставно-правном смислу није било, до сада, никавих прекида, мада, и америчка демократија има много слабости и те слабости се врло јасно могу приказати кроз периодизацију америчке историје.

Водитељка: Многе присталице те америчке демократије, заправо објашњавају чињеницу да то што је амерички интерес веома често и у Сарајеву, односно у Босни, у Чеченији, на Новом Зеланду, тако што сматрају да је то једна високо развијена земља, у којој влада једна

висока свест и као најразвијенија у свету она има право да те своје, условно речено, националне интересе обухвата и у неким другим земљама које су бар по простору веома далеко од Америке. Да ли ви делите такво мишљење?

Лице и наличје америчке демократије

Др Шешел: Мислим да највећи број људи који се изјашњава о тим питањима претерује или у ниподаштавању америчке демократије или у њеној апологетизацији. Нити је та демократија савршена нити је безвредна. И тако је треба посматрати.

Има свој сјај, свој изузетно високи сјај и своју беду с друге стране. Дакле, лице и наличје. Америчка револуција, амерички ослободилачки рат, стицање америчке независности имало је далекосежни значај за целокупну светску историју.

И тај значај не заостаје много за значајем француске буржоаске револуције. Америка је предначила у многим стварима и могла је да предначи можда и због тога што није имала традиције.

Што није имала неко велико историјско наслеђе за собом, неко велико бреме прошлости које може да делује и позитивно и негативно. Некада оптерећује. Рецимо, неке ретроградне идеје не могу да имају простора у Америци, тамо нема идеја монархизма, јер Америка никада није имала такво историјско искуство.

Код оних народа и оних држава које су имале извесно историјско искуство, ма колико оно било негативно, увек се појаве неке ретроградне идеје које теже рестаурацији онога што је било лоше.

Дакле, никада није тачна нека оптимистичка теза да сви људи желе напредак, да сви људи желе просперитет. Увек постоје неке групе људи које желе и повратак тачка историје на старо и које желе да се заустави тај точак историје.

Видите, у Америци имамо време великог узлета, од проглашења независности, од тих творца америчке независности Вашингтона, Џеферсона и других, који су заиста оставили велики утицај и на политичку теорију и на политичку праксу. Америка се убрзано развија, није имала феудално уређење, па је тај развој био много бржи него развој капитализма у Европи.

Друго, имала је огромно пространство, огромна природна богатства. То је све била основна полуга америчког економског развоја, али тај развој је опет засниван на уништавању народа који је затечен да живи у Америци, америчких староседелца, индијанаца. Они су брутално убијани, уништани, над њима је провођен геноцид, а оно мало што их је преостало у другој половини,

Наставак на 34. страни



ИЗВРШНИ ОДБОР
СО ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ГРМОВАЦ

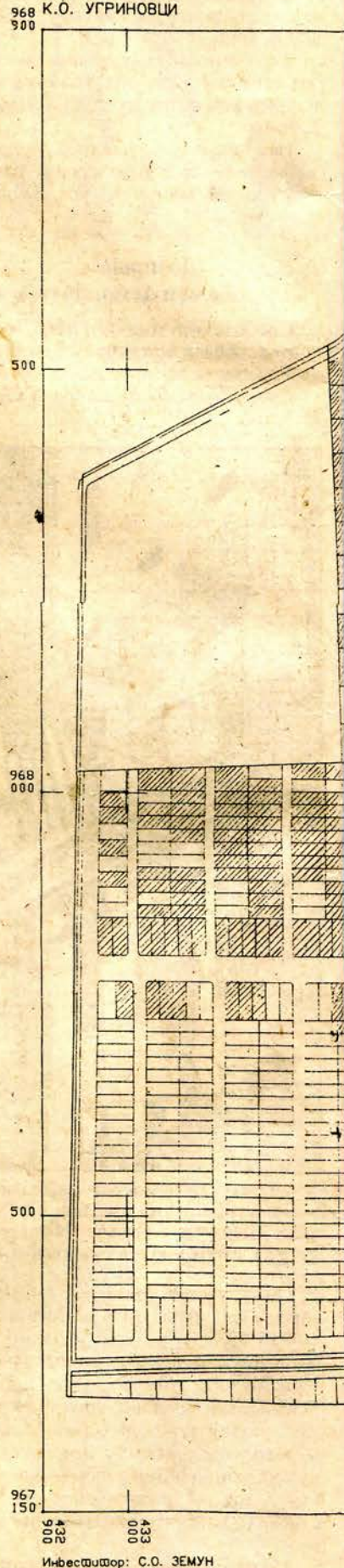
ПРЕДМЕТ КОНКУРСА
ЈЕ 2200 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 11 АРИ

- Парцеле се налазе поред аутопута на удаљености од 3,6 км од надвожњака Добановци - Угриновци.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз накнаду од 15 динара по м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 "Земунске новине".
- Пријаве се подnose у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 198-323/36

НАПОМЕНА:

При крају су радови на водоводу, ускоро ће бити уведена електрична енергија, а почињу и радови на асфалтирању приступног пута.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОПШТИНА ЗЕМУН
К.О. УГРИНОВЦИ



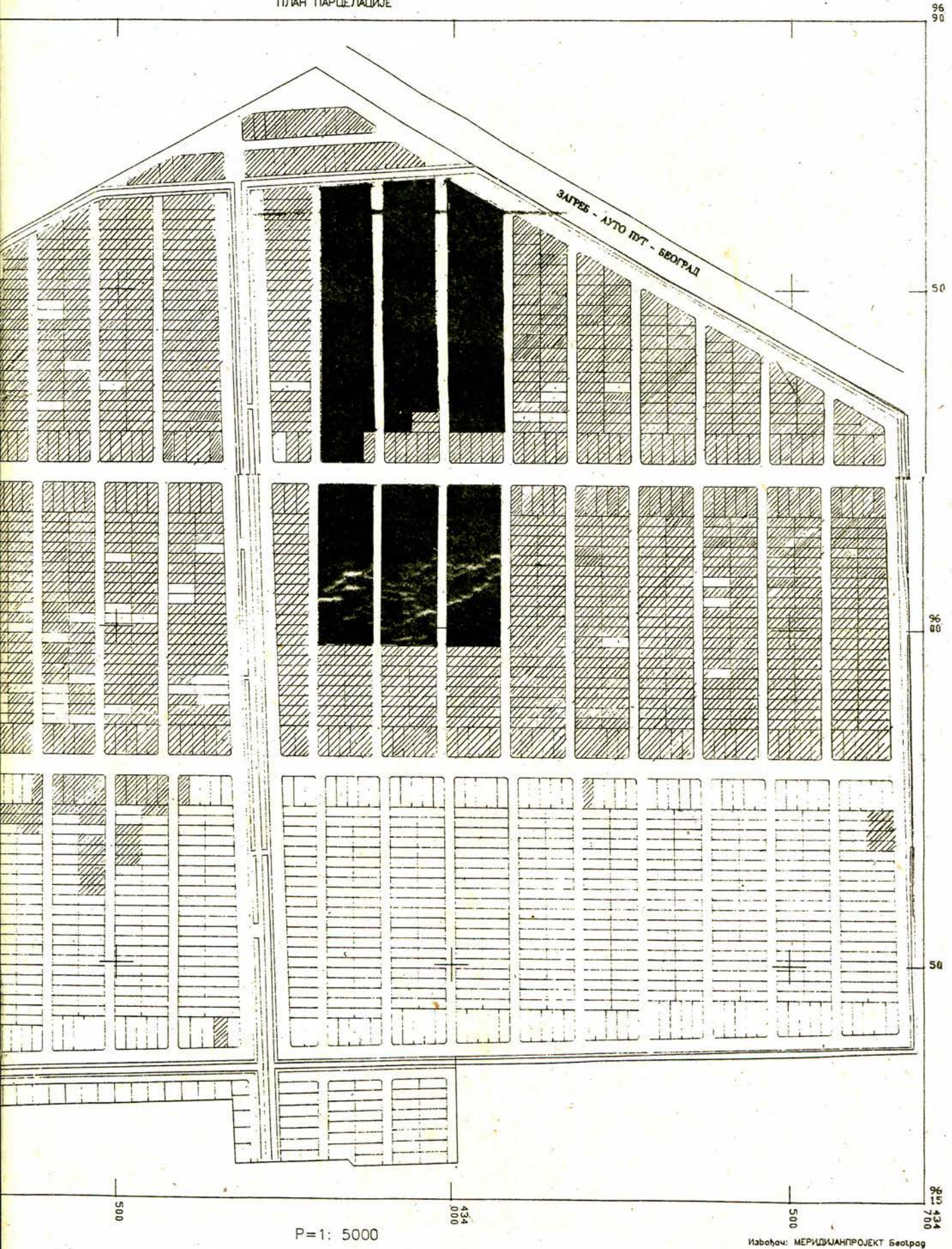
Укупно 2407 плацева

1. Бесплатно додељени плацеви – 218

- Рагни војни инвалиди	- 115
- Породице палих бораца	- 73
- Просветни радници	- 14
- Медицински радници	- 3
- Свештеници	- 7
- Радници Општине Земун	- 5
- Радници СУП-а Земун	- 1

2. Продати плацеви – 1077

"ГРМОВАЦ"
ПЛАН ПАРЦЕЛАЦИЈЕ





Тамна страна америчке демократије: Индијанци у резерватима

Наставак са 31. стране

односно крајем XIX века, смештено је у резервате, малтене у логоре. То је, дакле, тамна страна самих почетака америчке демократије.

Затим, Америка је реализовала многе демократске институције и у томе су велику улогу играли амерички масони.

О масонеријама

Масони, који су често протеривани у Европи, у Америци су могли да дођу до пуног изражаја. И они су имали веома значајну улогу у конституисању Сједињених Америчких Држава и њиховом државно-правном и економском развоју.

Заразлику од европске масонерије која је увек деловала илегално и онда када је било потребе и онда када није било потребе, чак је деловала илегално и онда када су највиши државници појединих држава били чланови масонских ложа, у Америци је то прилично јавног карактера. Чак, америчка новчаница од једаног долара на себи има масонски симбол, и масони у Америци имају своја седишта потпуно јавног карактера, регистрована, своја седишта која чак на себи имају и истакнуте фирме и све остало. Дакле, то се сматра једним начином живота и извесном привилегијом у америчком друштву.

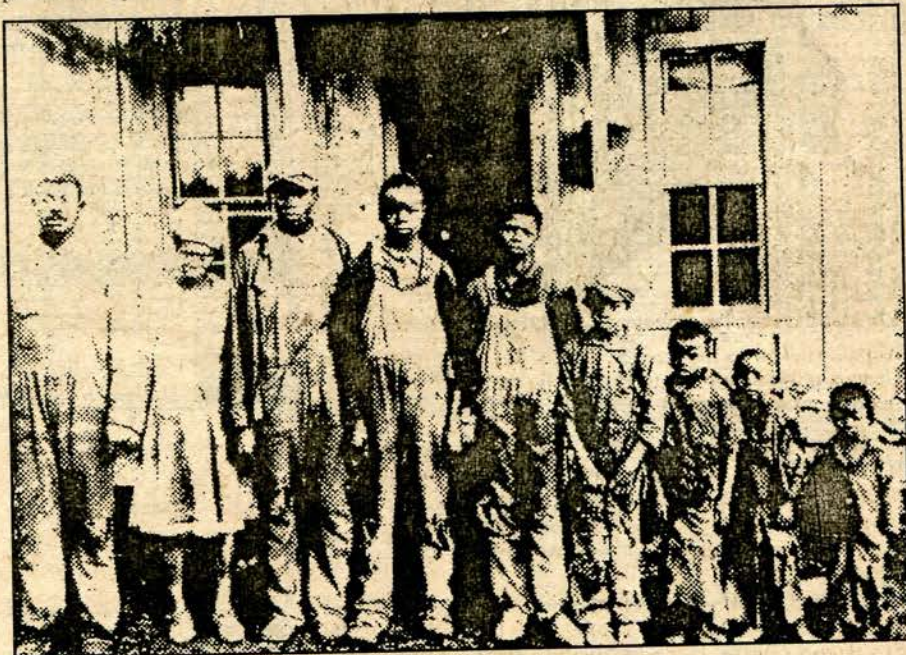
Треће, Америка је и у тим првим деценијама развоја своје демократије имала нешто што Европа, са изузетком Русије и балканских земаља под турском окупацијом, одавно није имала. Америка је имала ропство.

С једне стране, развијала је демократију, предњачила у односу на Европу, када је реч о белцима, припадницима беле расе, па чак и припадницима неких других раса осим црнаца.

За црне није било демократије, црнци су били у ропству, а индијанци су уништавани са таквом бруталношћу какву је тешко замислити у Европи XIX века.

Америка – Американцима (Монроовом доктрином)

Водитељка: То је та тамна страна.
Др Шешел: Да. Затим, Америка цели један век води политику изолационизма. Америка се ширила, ратовала на самом континенту, ратовала са Мексиком, ратовала на Куби, али се није мешала у европске послове. Чак у време мексичког устанка против Максимилијана Хабзбуршког, мексичког цара, кога је Наполеон инсталисао у Мексику, Американци су директно учествовали у



Тамна страна америчке демократије(2): председник Мојро хтео је да исели црнце из САД

свргавању тог пара, и много америчких добровољаца је учествовало у том рату.

Такво америчко понашање дефинисано је нешто касније, тзв. Монроовом доктрином, Америка - Американцима. И тај, амерички председник Мојро, био је познат по томе што је проблем црнаца покушао да реши тако што би их све иселио из Америке.

И почео је са процесом исељавања, то је негде крај XIX и почетак XX века, знате, не спадам у људе који лако памте бројеве, и не трудим се да памтим бројеве...

Водитељка: Ово није историја,

Др Шешел: Да, није час историје, памтим чињенице и покушавам тај општи историјски процес да сагледам, да бисмо неке поуке извукли из њега.

Мојро је отпочео акцију исељавања црнаца на простор Африке и тамо је формирана читава једна држава на бази исељења америчких црнаца, Либериа.

И главни град Либериа је данас носи име Монровија, по Мојроу који је, практично његов оснивач.

Међутим, та варијанта није била успешна, није било довољно даха да се то проведе и, наравно, црнци су то избегавали по сваку цену.

Тешко је наћи црнца који ће добровољно да напусти Америку и да се пресели у Африку. Поготово после грађанског рата у коме су црнци, бар формално, извојевали пуна грађанска права.

Требао је још 100 година после тога да проведу, често у суровим условима политичке борбе, да та права и практично реализују.

Грађански рат у Америци

И грађански рат у Америци је показатељ да се не поштују баш увек сви демократски принципи у које се једна елита заклиње. Америка је била дефи-

нисана својим уставом као слободна демократска држава, али је деценијама толерисала ропство у јужним државама. И до грађанског рата није дошло због тога што је Северу сметало ропство.

Знате, у грађанским круговима на Северу је било доста моралисања по питању ропства, али нико искрено не би ратовао да би се ропство укинуло. Економски интереси су довели до рата који је резултовао укидањем ропства. Зашто?

Зато што се на Северу развијала индустрија, а Југ је био везан за пољопривреду и, пре свега, производњу памука. А производња памука је изиски-

снагу је, у прво време, сагледао у црнцима

После су многи изјављивали да је то био погрешан потез, јер црнци су им се тешко уклапали у индустријске погоне.

Својим менталитетом они су више били заинтересовани за рад на отвореном, неком ширем пространству, па макар и теже послове и у тежим условима.

Тешко их је било уклопити у још стравичније услове од ових плантажа памука, какви су тада владали у америчким рудницима, рецимо, или америчким челичанама, у америчким железарама итд. Дакле, и од оног ропства на Југу било је још горег ропства на Се-

Због чега су и дозирали рат на Балкану. Када су се отцепиле јужне државе избио је рат, и у том рату је Југ поражен, не због своје идеологије, не због тога што је проповедао црначко ропство, него једноставно због тога што се није могао носити, на индустријском плану, са већ поодмаклим Севером.

Мржња Севера и Југа

Та победа у грађанском рату имала је и неке дозе реваншизма, мржња је још деценијама постојала између Севера и Југа, и сада то можемо видети у неким америчким демонстрацијама, политичким препуцавањима, мада је то већ добром мером враћено у историјски заборав. Формално су црнци ослобођени, практично се мало тога променило у њиховом положају.

Друго, почетком овог века, у време председника Вилсона, Америка се умешала у европска збивања, 1917. године уласком у Први светски рат, Америка је закорачила на европске просторе да се више с њих дефинитивно никада не повуче.

Између Првог и Другог светског рата Америка није физички била присутна у Европи, али се њен утицај и те како осећао.

После Другог светског рата Америка је стационирала огромне трупе, посебно на територији Немачке и у још неким земљама, и од тада Америка диктира западној Европи услове понашања на светској сцени. А после пропасти европског комунизма, слома Совјетског Савеза, Америка диктира целом свету.

Од Римског царства није се десило да једна држава доминира целим светом.

Водитељка: Данас сам прочитала, практично на исту тему, изјаву академика Љубомира Тадића који каже да апсолутно није присталица, условно речено, америчке демократије просто зато што је то најјача сила на свету и што диктира односе у Европи. Али, сила Бога не моли.

Ви свакако припадате оним политичарима за које можда та парола не важи, свакако сте политичар који није ни омиљен када је у питању званични Вашингтон.

Да кажем тако, то се нарочито видело после другог круга избора у нашој земљи.

Вера у Божију правду

Др Шешељ: Знате шта, ја верујем у Божију правду. У праведност. Ни једна сила није била дугог века. Чак и она највећа, велика моћна Римска империја, сурвала се у бездан, у оном тренутку када је постала превише осиона. И када је почела сама себе да прождире и уништава.

Пошто је тај точак светске историје много убрзан, тај замајац се све брже окреће пред нашим очима да га више не



Абрахам Линколн, председник САД 1861–1865: ушао је у грађански рат између Севера и Југа да очувао савез а не да би укинуо ропство. То је дошло касније као неопходан политички циљ рата.

вала огромну радну снагу и за тадашње плантажере памука идеална радна снага је увожена из Африке, окована у ланце, ропски рад је био у њиховим условима рад који је доносио највиши профит.

И то доводи до неуједначености америчког економског развоја, а индустријском Северу је у једном тренутку затребала и нова радна снага, ту радну

веру Америке, али под неком другом формом.

Тада се показало да власт у Америци не дозвољава демократско изјашњавање појединих држава да се, рецимо, отцепе. На чему Американци данас инстигирају широм Европе?

И због чега су омогућили заправо и рат на Балкану?



Сведоци америчких ратних злочина: преживели масакра у вијетнамском селу Милај 1967, када је америчка војска убила три стотине вијетнамских цивила

можемо ни пратити. Убеђен сам да ова доминација једне силе над целим светом не може дуго трајати. Друго, та америчка демократија се темељи на једној конзистентној идеологији, то јој се мора признати, та унутрашња конзистентност.

И многе вредности америчке демократије ми морамо прихватити и ми их прихватамо. Али, не смемо их до краја идеализовати.

Морамо чешће сагледавати шта се скрива иза тога. Знате, та америчка демократија је бацила аутомску бомбу на Хиросиму и Нагасаки.

Американци су бацили аутомску бомбу не у време док је Јапан окупирао неке азијске земље, када је напао Америку итд. него онда када су америчке трупе већ дошле до јапанске територије.

Дакле, бацање атомске бомбе било је у функцији изнуђивања капитулаци-

је Јапана, да би Јапан био окупиран, а не да би одустао од својих освајачких замисли.

У току Другог светског рата Американци су истресали товари и товари бомби, заједно са својим другим западним савезницима, на немачке градове, убијајући цивиле. А сада моралистички нападају оне који својим ратним дејствима проузрокују и погинутију цивила и не желећи често.

Знате, у ратном праву постоји категорија отвореног града, градови се проглашавају отвореним да би се потенцијалном непријатељу ставило до знања да неће бити брањени, ако непријатељска војска дође до одређене зоне, град ће се предати без борбе да би био сачуван, да не би био разаран, да не би цивили гинули.

Онај ко град претвара у тврђаву, он је морално одговоран што долази до погинутију цивила у том граду, ако је град

опкољен и ако је, практично небрањен. Али, Американци су показали жељу да потпуно изопаче међународно јавно право, и они га сада прилагођавају својим дневним политичким потребама.

Друго, Американци, видите инсистирају на Хашком трибуналу, то им је једна полуга, пре свега, сламања воље српског народа, сламање његовог националног поноса, жеље за независношћу, за очувањем националних интереса и оптужују Србе за ратне злочине.

Америчка зверства и Раселов суд

Од Хитлера наовамо, Американци су најпознатији по ратним злочинима које су широм света чинили.

Сетите се америчког поручника Цима Келија и вијетнамског села Милај. То што се десило у Милају, убиство шивила, жена деце којим је командовао амерички поручник Цим Кели, дешавало се у многим другим вијетнамским градовима и селима, али су Американци успевали да то сакрију од јавности, јер тамо где се не појави довољно храбар новинар да то саопшти јавности, као да се догађај није ни десио. У овом случају, нашли су се новинари који су то саопштили јавности, дигла се велика афера у Америци, и поручник Кели је прошао с неком симболичном казном.

Али никоме није пало на памет осим Раселовом суду, и то је велика заслуга и енглеског филозофа Бертранда Расела и нашег познатог историчара Владимира Дедијера, да суди Американцима за злочине у Вијетнаму.

Дакле, то је била једна врста моралног јавног жигосања за оно што је рађено на туђој територији, туђем народу без икакве потребе и без било какве стварне опасности за америчке границе, за безбедност америчке државе и њеног становништва.

ЦИА и Норијега

Друго, познат је пример Панаме. Док је панамски диктатор Норијега служио Американцима, они су га и довели на власт, ЦИА га је довела на власт, док је безпоговорно извршавао њихове налоге Американцима није сметало што се Норијега бави разним сумњивим пословима, што тргује дрогом, што улази у разне прљаве радње итд. Али оног тренутка када се замерио Американцима доводећи у питање, пре свега, њихове стратешке интересе у зони Панамског канала, Американци су га оборили са власти директном војном интервенцијом, ухапсили, одвели у Америку и у Америци осудили да ли на 20 година затвора или на доживотну робију, више се заправо и не сећам.

Дакле, то је та аутилитарност у америчкој политици, која крши све демократске принципе која доводи у питање саме темеље демократије и слободарског погледа на свет.

О Европи

Водитеља: Пре него што направимо кратку паузу, да се задржимо још мало у Европи.

Аналитичари кажу да је присутан један отпор када је у питању званична Русија, званична Француска, па и онај део Британаца који су за Велику Британију без отцепљења, према Сједињеним Америчким Државама.

Чак су упућене и неке званичне опште ноте које су, истина, биле везане за те неке економске сфере. Американци су имали сукоб са Француском због оног фамозног потписа уговора са Ираком, укључујући и ево, прво после 76 година, да кажем руковање британског премијера Блера са председником ИРЕ Северне Ирске.

Да ли је то један тренутак, нешто кратко, безначајно у односу на односе између Европе и Сједињених Америчких Држава или је, можда, то наговештај неких промена у Европи?

Формирање НАТО пакта

Др Шешел: За Американце је демократско оно што је корисно. Американци су формирали НАТО пакт непрекидно плашећи Европу од руске опасности. У једном тренутку је вероватно била реална опасност од совјетске експанзије на Запад.

Али, Американци су тај страх непрекидно потенцирали, заоштравали односе са Совјетским Савезом, да би страх у Европи био што већи, и да би што

више европских земаља везали за НАТО пакт.

Није тај НАТО пакт њима требао за неке Бог зна како озбиљне војне активности. И никада НАТО пакт није ни имао никакве војне активности, до интервенције на простору бивше Босне и Херцеговине, до бомбардовања српског народа.

Американци су инсистирали на том пакту да би имали коме да продају оружје. Свака од земаља чланица НАТО пакта морала је своје стандарде наоружања да прилагоди стандардима НАТО пакта.

Главни произвођач оружја, у оквиру НАТО пакта, били су Американци. И сада су се за главу ухватили и Чеси и Мађари, и Пољаци када су напоскон схватили шта значи улазак у НАТО пакт.

Они су похрлили грлом у јагоде, само да сирече обнављање неке совјетске опасности, евентуално реконструкцију Совјетског Савеза под неким другим називом, можда са неком измењеном идеологијом итд.

Мислили су да их на Западу чека умешено па обешено, да ће имати сада одређене привилегије, да ће им то убрзати економски развој итд.

И сада су званично примљени у НАТО пакт и сада морају да праве рачуницу колико ће их то коштати наредних 10, 15, 20 година.

Коштаће их милијарде долара. Мораће све наоружање совјетске производње и сопствено наоружање, превасходно по руским лиценцама, сопствено наоружање по сопственим неким стандар-

дима да одбаце на старо гвозђе, а да купују, пре свега, америчко наоружање.

Питања гледалаца

Водитеља: У међувремену, поштовани гледаоци добили смо велики број ваших питања, тако да ћемо се трудити да на сва питања одговоримо.

Када смо већ у Европи, причали смо дакле о том односу. Југословенске институције власти су показале добру вољу према званичној Америци, управо Дејтонским споразумом, који је по много чему био и штетан за Србе у Републици Српској, због многих питања која још увек нису регулисана укључујући и коридор око Брчког итд.

Међутим, по вашем мишљењу, да ли сматрате да је знак добре воље нешто што се апсолутно мора и треба у званичним преговорима, нешто што мора постојати, и где је та граница када се угрожава национални интерес једне државе и једне земље?

Срамни Дејтонски споразум

Др Шешел: Ја прво не мислим да су југословенске власти у Дејтону показале добру вољу.

Водитеља: Према званичној Америци.

Др Шешел: Не. Дејтон је једна врта капитулације, не баш потпуне капитулације, али веома изражене капитулације пред Американцима. Југословенске власти су показале потпуно непознавање америчке политике, њених



Сведоци америчких ратних злочина(2): последице напада НАТО на Републику Српску



Јелџин је забринут: НАТО му је стигао на границе

стратешких циљева, њених интереса и метода деловања.

Ми смо живели пола века под једним комунистичким режимом који је био привилегован од стране Американца, јер се 1948. године Тито побунио против Стаљина и био користан Американцима као један експеримент са неким новим обликом комунизма, који би служио изазовно источноевропским земљама комунистичког лагера и због тога су Американци шаком и капом помагали Тита, дозвољавали му да експериментише над сопственим народом.

Под Титом привреда није развијана него упропашћавана. Под Титом није било демократије, није било слободе. Али, Тито је од Американца добио, од 1948. године па негде до почетка 70-тих година, преко 100 милијарди долара бесповратне помоћи.

Ти подаци су објављени пре десетак година. А онда Американци више нису хтели да дају бесповратну помоћ, па су навели Тита да се прекомерно задужује на Западу и да настави са таквим стилем живота без рада.

Наравно, када се каже живота без рада, не значи да се овде није радило. Али је било много празног хода у том раду, људи су се више исцрпљивали самоуправљањем него производњом, и о грбачи народа и државе егзистирао је читав низ потпуно беспотребних институција, везаних за тај титоистички експеримент.

Америчке подвале

Срби су, као народ, најмање били спремни за слом комунизма и најмање су били спремни за распад Југославије.

Срби су преко свог руководства непрекидно наседали на разноразне америчке подвале. Рећи ћу вам један пример. Када је дошло до отвореног сепаратизма у Словенији, Американци су преко свог човека од поверења, Вељка Кадијевића, навели тадашње југословенско руководство да донесе одлуку да војска интервенише у Словенији.

Да се пошаље војска, чак без бојеве муниције, као да запоседне карауле на којима је већ била словеначка полиција. И то је довело до тог краткотрајног рата у Словенији.

Тадашње југословенско руководство није имало појма каквим се триковима све Американци служе, да су иоле читали књиге, да су познавали историју, да су познавали политичку теорију, два три пута би промислили пре него што би се упустили у такву авантуру.

И што је то био наш интерес да Словенци остану у заједничкој држави. Никаквог интереса нисмо имали. Што би их на силу задржавали? Да смо имали паметне политичаре на челу Србије и на челу Југославије, они би помогли Словенцима да се што пре отцепе.

Бејкерова подвала

Водитељка: А Хрватска?

Др Шешељ: Што се Хрватске тиче, ситуација је другачија. Ми нисмо требали да се супротстављамо ни хрватском отцепљењу, али са оним територијама које су неспорно хрватске, а не са територијама где Срби живе као већински народ.

Лично је Бејкер, колико се сећам, хушкао на интервенцију у Словенији.

Та подвала грдно нам се осветила. На сличан начин Американци су подвали-

ли Ираку. Охрабрили су Ирачане, опет посредством Бејкера, да умаршира у Кувајт.

Знате, Кувајт је природно, историјски, етнички део Ирака, али у време деколонизације то је била територија најбогатија нафтом и бивши колонизатори, повладећи се, пре свега Енглези, намерно су исконструисали ове границе какве су сада, пре свега да би западњаци лакше остваривали утицај над Кувајтом, не знајући како ће се даље ствари одвијати у Ираку где је главнина ирачког народа концентрисана.

У Кувајту је инсталисан један феудални режим, без икаквих слобода, без икаквих демократија. Тај режим егзистира, али то Западу ништа не смета.

Тај режим је Западу одан, испуњава све налоге и баш их брига што тамо људи немају никакве слободе. Као што, Американце уопште није брига што никакве слободе нема у Саудијској Арабији.

Апсолутно никакве слободе, али они чврсто чувају тај режим у Арабији јер тај режим протежира њихове интересе. Американци су, дакле, охрабрили Ирак да његова војска уђе у Кувајт, и то је била једна подвала на коју су Ирачани населили.

Ирак је ушао на део своје територије, практично да је припоји матици земљи. Урадили су нешто што је најприродније. Међутим, Американци су то искористили да војно интервенишу, да то буде повод за трајно концентрисање њихових трупа на подручју Персијског залива.

То је био њихов интерес. И они су тај интерес провели, Американци су дошли тамо и тешко ће их наредних година неко одатле отерати.

У овом случају Американци су вешто плели ратну мрежу на Балкану, изазвали рат да би то био повод за њихов долазак.

Уједињење Немачке

И сада су дошли. Уједињењем Немачке потпуно је беспотребно да се америчке трупе даље задржавају на немачкој територији.

Тамо су, у тренутку уједињења, Американци имали преко 300.000 војника. Они морају те војнике негде размесити.

Не исплати им се да те војнике демобилишу, да их отпусте, из службе, јер у Америци су сви војници професионалци, Америка тренутно нема редовну војну обавезу, дакле, ако отпусте те војнике повећаће армију незапослених у Америци.

Ако те трупе повуку у Америку, тамо ће оне бити извор разноразних проблема, трзавица итд. Они су морали да им нађу неко друго место где ће их смесити.

Друго, хтели су да остану на европском континенту.

Хтели су да контролишу разне политичке процесе који се дешавају и у

западној и у источној Европи и на Блиском истоку.

Балкан им је идеалан терен, са кога имају прегледност и према западу и према истоку, према северу и према југу.

Они су вешто вукли конце који су довели до стационирања њихових трупа на подручју бивше Босне и Херцеговине.

Они се неће повући као што су нагостили половином следеће године.

Војне базе на Балкану

Они већ праве велике војне базе у Сарајеву, у Тузли, у Бихаћу. Покушавају да реконструишу познати бихаћки аеродром "Жељави", у који је Тито својевремено шест или седам милијарди долара бацио.

Могао је целу територију некадашње Југославије да премрежи мрежом најмодернијих аутопутева да је паметно те паре искористио.

Он их је једноставно страшио у изградњу тог аеродрома "Жељави" који је после минирања. Изгледа да минирање није било потпуно успешно, и Амери-

канци се труде да га реконструишу и да га даље користе.

Велики аеродром су већ изградили поред Тузле, и не мисле задуго да напуштају територију Босне и Херцеговине.

Американци сада вештачки подгревају сукобе на Косову и Метохији, и врбају прилику да ти сукоби толико ескалирају, евентуално да дође и до оружане победе шиптарског становништва, да би то био повод за њихову директну војну интервенцију и стационирање њихових трупа на подручју Косова и Метохије.

Без икакве потребе они су један, додуше мали део својих трупа, стационирани и на подручју Македоније. И није њима циљ да спрече сукобе македонског и шиптарског становништва у западним деловима Македоније, они су преузели базу Приволак и ту намеравају да направе велико седиште НАТО пакта.

Затим, Американци већ прете, преко извесних медија, преко изјава неких званичника НАТО пакта, интервенцијом у Црној Гори.



Америчка политика у Босни: Муџахедини као извршиоци

Кажу да су у стању за 20 минута, да 5000 војника искрцају у Црној Гори итд.

Дозирање кризе на Балкану

Они, дакле, дозирају кризу на Балкану. Они не дозвољавају да се рат разбукти. Зашто се никада рат на подручју бивше Хрватске до краја није разбуктао?

Такође, зато што смо имали неспособно руководство у Београду које су Американци систематски варали. Резултат тих, америчких превара биле су овде одлуке крени-стани, крени-стани. Па преузми неку акцију, па је заустави.

Па онда, опет америчка интервенција заустави, па као Американци прећутно дозвољавају да се нешто и уради, итд.

Америчка шпијунска мрежа

Американци су заправо прецизно вукли конце. И не треба никако заборавити да је Вељко Кадивијевић и још неки од официра у тадашњем Генералштабу, да су били отворени амерички шпијуни. Вељко Кадивијевић је био и на специјализацији у Америци.

И проводио је, прецизно је проводио све њихове захтеве. Он је спречио све до почетка 1992. године да се скине петокрака са војничких униформи.

До јануара 1992. године наша војска носи црвену петокраку. Све стране телевизије то снимају. И западно јавно мњење под тим утиском стаје на страну Хрвата и Словенаца, јер су Хрвати и Словенци народи који се боре за демократију против комунистички настројених Срба.

То је једна страшна подвала. Тек када је пао Вељко Кадивијевић, негде у јануару 1992. године долази до скидања тих црвених петокраки.

Страх режима од америчких претњи

Водитељка: Да, за тренутак, остане мо још мало код Дејтонског споразума, о коме смо мало час разговарали.

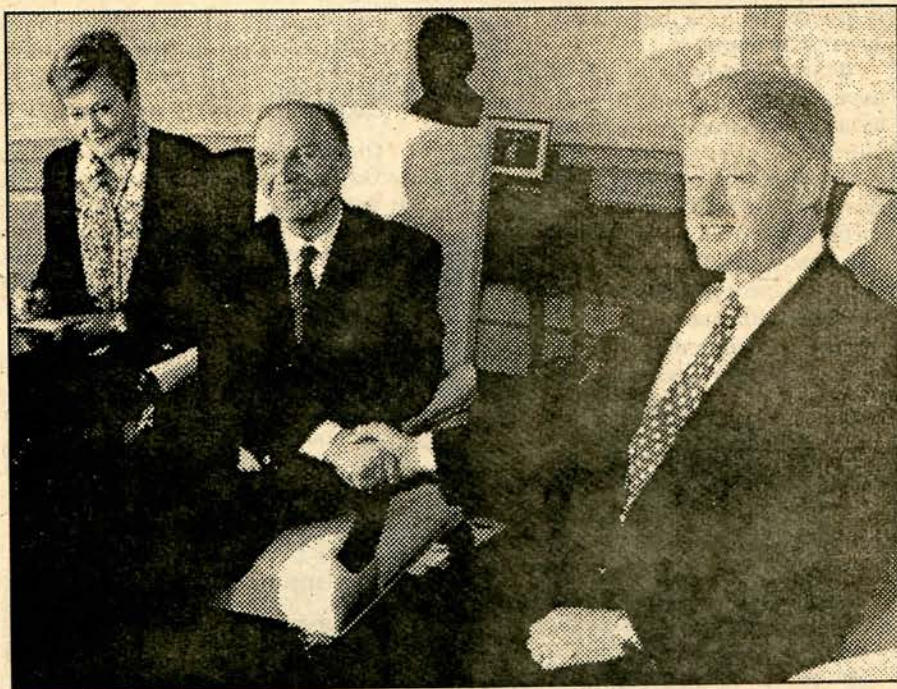
Председник Србије, односно Југославије, после Дејтона је честитао српском народу у Републици Српској на добијеној држави.

Да ли се заиста може сматрати, ако имамо у виду ево и Самит балканских земаља на Криту, коме нису могли да присуствују представници Републике Српске, да ли можемо говорити о Републици Српској као једној држави?

Др Шешел: Не. Ја мислим да је Милошевић искрено хтео да спасе западне српске територије и он је то покушавао да уради.

Он је помагао западне Србе и Српску Крајину и Републику Српску. Међутим, он се уплашио америчких нартаја, америчких претњи.

Ја сам сведок, рецимо, великог страха који је завладао у Београду негде у априлу, мају 1993. године, великог стра-



Изетбеговић и Клинтон: ортачки договор

ха који су произвели Американци вештом шпијунском дипломатском игром у Атини.

Јадна и перфидна америчка политика

Као процурело је од неког америчког дипломате да се спрема бомбардовање Београда. Госић је, рецимо, био ван себе од тог страха.

И то су други чланови најужег државног руководства прихватили здраво за готово. Одмах сам реаговао, у свим контактима које сам тада имао, изјавама да су то глупости, да су то празне претње, да су то подметнуте информације да би се произвео страх у Београду. Јер, прво, Американцима се не дешава да им процуре такве информације.

Водитељка: Ако не желе.

Др Шешељ: Ако не желе. Американци чврсто контролишу своје обавештајне службе, и да су намеравали то да ураде не би то неки трећеразредни чиновник у њиховој амбасади у Атини сазнао, и не би могао да прода такву информацију.

Овде су, једноставно, насели таквој подвали. Насадају и многим другим. Американци су највише ствари постигли претњама на Балкану. Американци не желе да сами учествују у рату на Балкану.

Они желе да претњама изнуде максимум и да други за њих крвари. Американци нису кренули на одлучно бомбардовање Републике Српске све док нису били сигурни да неће бити неке ефикасније српске одбране.

Све док нису били сигурни да неће бити никаквог мешања од стране Савезне Републике Југославије. Када су добили те гаранције, они су кренули у бомбардовање.

Дакле, воде једну перфидну политику, а са српске стране није било способних људи да парирају тој политици.

Знате, Американцима се никада не треба удварати. Они свако удварање погрешно схватају. Они схватају као слабост.

Сваки олаки пристанак они схватају као слабост. И што им више попуштате, њихови апетити су све већи и већи.

Руководите се логиком, мој интерес је то и то, ако немам много препрека идем потпуно да га реализујем. Ако има препрека па не морам га баш у потпуности реализовати, или ћу чекати неку другу прилику.

Сваки пут када смо им препречили пут они су одустајали. Они су мењали стратегију, мењали намеру којом ће то постићи.

Америка се руководи својим интересима

Друго, Американци се искључиво руководе својим интересима. Њих никакви демократски принципи не интересују у спољној политици.

Читав низ скоро отворено фашистичких режима у Јужној Америци они су деценијама подржавали, зато што им је то било корисно.

Најбољи пример нам је Хондураса, Никарагве, скоро свих централноамеричких земаља где су локални режими брутално убијали сопствене грађане, убијали чак и високе црквене великодостојнике уколико су били на страни угњетаваног народа, чак једног католичког бискупа. А све уз америчке специјалце и уз америчке саветнике, уз америчке инструкторе.

Амерички интерес да то буде територија на којој ће се остваривати највећи екстра профит.

О Међународном монетарном фонду

Водитељка: А сада, интерес Југославије је, апсолутно, улазак у ММФ, односно у Међународни монетарни фонд.

Међутим, да би Југославија ушла, иако према нашим званичницима испуњава све услове, она има и тај други део да кажем, што поставља Стејт департамент,

Др Шешељ: Ја се ни са тиме не слажем.

Водитељка: Да, а то, апсолутно има политичке конотације. То су Косово ...

Др Шешељ: Ја се не слажем да је наш интерес улазак у Међународни монетарни фонд.

Водитељка: Зашто?

Др Шешељ: Зато што су чланице Међународног монетарног фонда државе, и зато што из Међународног монетарног фонда кредите добијају државе.

Мишљење је српских радикала, да наша држава више никада не треба да се задужује на Западу, у иностранству, било где.



Алијина леђа

Не сме држава да се задужује. Ми смо искрено присталице приватизације, ако ћемо провести приватизацију, онда нема шта држава да се задужује. Како ће онда држава вратити то од чега се задужује?

Може држава да се задужи да попуни свој буџет, ако има неке буџетске дубиозе, па да онда из следећих буџетских прихода то врати.

Не сме држава у име привреде да се задужује ни да дели унутрашње кредите на основу тих кредита које узима од Међународног монетарног фонда. Држава не сме да се понаша као банка.

Држава то мора да омогући нашим банкама. Нажалост ми још немамо банака у правом смислу речи, код нас је врло мало озбиљних приватних банака, имамо још банке које смо наследили из самоуправног периода, које се споро прилагођавају новонасталим захтевима друштва.

Наше банке треба да се задужеју код међународних банкарских институција. И наше фирме да се задужеју код међународних банкарских институција. У којој мери?

У оној мери у којој то могу поднети. А да враћање кредита гарантују својом имовином и ничим више.

А да држава буде само гарант да ће се обавити судско извршење над њиховом имовином, ако уредно не отплаћују своје кредите и ништа више.

То треба да буде улога једне паметне озбиљне државе. А нас навлаче да се држава задужеје, што је погрешно.

Страни кредити су као дрога

Водитељка: Што је контрапродуктивно. Недавно сам прочитала једну званичну изјаву једног америчког експерта који каже да су страни кредити заправо дрога, и да свака држава мора бити веома обазрива када прихвати кредит.

Др Шешел: Па ево, наш је став да уопште држава не сме да узме кредите. Ми треба да тражимо начина како да вратимо старе кредите.

Треба да водимо на паметан начин преговоре. Режим се сада хвали како је сачувао наше фабрике. А што те фабрике нерационално послују, што не стварају профит, то као да никога не интересује.

Па фабрика је безвредна, можете ви у фабрику уложити милијарде долара, ако она не ствара профит, ако не враћа уложено, она вам је безвредна.

Она је само гомила крша, гвозђурија. Ми треба да тражимо неку солуцију да старе кредите вратимо, неким фабрикама које су подизане на основу тих страних кредита.

Да се тачно то обрачуна, да се у том преговарачком процесу крене од тога колико је уложено у те фабрике, а, са друге стране, да се има у виду да је вредност наших дугова реално пала на

светском тржишту, да је негде око 30 посто њихове номиналне вредности, па да се тражи заједнички језик како би сви били задовољни кроз све то.

Наш је интерес да се појаве страни инвеститори кроз преузимање власништва на име отплате кредита у појединим фабрикама, поготово оним фабрикама где смо сами немоћни да у догледно време организујемо рационалну производњу.

О чланству у Уједињеним нацијама

Водитељка: А колико је заправо продуктивно и добро за нашу државу да буде члан Уједињених нација.

Да поједноставим, шта би Југославија добила уласком у Уједињене нације?

Др Шешел: Да смо остали у чланству Уједињених нација, требало би задржати то чланство.

Пошто смо брутално избачени, суспендовани у чланству, понижени, мислим да више никада не треба да будемо чланови Уједињених нација.

Постављају нам услов да подносимо молбу да нас врате тамо. Нема никаквог разлога да ту молбу подносимо. Ако може Швајцарска да постоји без чланства у Уједињеним нацијама зашто не би и наша држава.

Чланство Уједињених нација, само по себи, ништа не доноси. Нити је држава угледнија, ако је члан Уједињених нација нити је мање вредна у међународним односима, ако није члан.

Чланство у Уједињеним нацијама је битно новоформираним државама. То је деценијама био крајњи начин доказивања њиховог међународног правног субјективитета.

То је био начин признавања од стране међународне заједнице. Некада су Уједињене нације могле у целини да политички, репрезентују међународну заједницу, када је владао биполарни

зам у светској политици, и када су Уједињене нације имале неку унутрашњу равнотежу захваљујући том биполаризму.

Да нисмо имали мултиполаризам када је постојало више великих сила, па се то свело на две супер силе, Совјетски Савез и Америку, сада имамо доминацију једне једине супер силе, која је потпуно инструментализовала Уједињене нације, оне су сада искључиви апарат за провођење њихове воље, и само по себи то чланство за нас нема никаквог значаја.

Игре око Косова

Водитељка: Мало пре смо се дотакли теме Косова. Разговори 3 плус 3 су, да употребим термин, запели око одређених ствари иако је Стејт Департамент заправо упутио једну оштру критику, када су у питању демонстрације, када је рушење грађанских права у питању.

Наиме, на тим преговорима 3 плус 3 представници, албанских просветара тражили су од Београда да им се врате сви школски и универзитетски објекти, што подразумева дакле осим школских и универзитетских објеката, заводе, институте, обданишта, и да буду независни

Др Шешел: Ко ме да се врати?

Водитељка: Албанцима, и да буду независни од Србије.

Др Шешел: Видите. Не може да се врати нешто некое што тај раније није поседовао. Који Албанци?

Прво, где је доказ да неки људи имају легитимитет да репрезентују националне интересе, албанске националне мањине у нашој земљи?

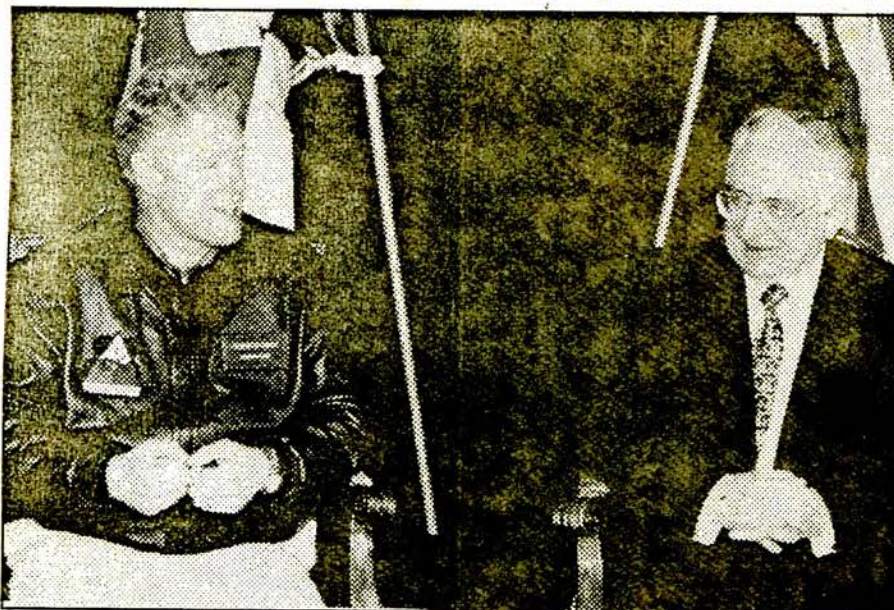
Где је тај доказ? Тај доказ се може стећи само на један начин који је признат у међународном јавном праву, то је путем избора.

Када би политичке партије које окупљају припаднике албанске националне мањине у нашој земљи изашле на изборе, освојиле известан проценат гласова, оне би тиме доказале да су легитимни представници албанске националне мањине и могли би да улазе у политичке преговоре, разговоре, погађања, итд.

Док то не ураде они, практично, не представљају никога. Једна од тих партија је својевремено регистрована на савезном нивоу, можда и две, није битно, али никада нису учествовале на изборима.

Партија која није учествовала на изборима, решимо у статусу је једне Српске либералне странке, чији председник непрекидно паметује, свима соли памет, даје небулзне изјаве, објављује текстове у штампи, што би наш народ рекао, учи хаћу како се праве деца.

Никада није изашао на изборе да докаже вреди ли његова партија нешто, мислим на Николу Милошевића, наравно, јер ја не избегавам да помињем имена, све су то јавне личности и ни чије име не сме бити од тога изузетно.



Клинтон и Туђман: "Демократски" договори

Дакле, све те странке имају статус Српске либералне странке, на пример. Све оне умишљају да имају подршку својих сународника. А треба да докажу ту подршку.

Друго, шта имају Американци ту да се мешају, ми не бисмо то дозволили.

Мањине

имају сва грађанска права

Водитељка: Да, управо то хоћу да вас питам.

Др Шешељ: Ми бисмо свуда прогирани један принцип. Сви припадници националних мањина у нашој земљи треба да имају пуна грађанска права да буду потпуно слободни.

Овај режим много греши. Овај режим и даље инсистира на томе да се Шиптарима не дозволи да отварају своје школе. То је погрешно.

Ми бисмо им дозволили да отворе какву год желе школу. Али да купе плац, да сами сазидају зграду и да сами финансирају, и наравно не сме тамо да стоји натпис Република Косово. То је у саставу Србије и то се не сме доводити у питање.

Водитељка: А притисак Међународне заједнице?

Др Шешељ: Американце одмах усмерити, где су у Турској грађанска права за Курде.

Тамо помажу турском режиму који уништава Курде, и то деценијама помажу.

Један од највећих геноцида у модерној историји данас се проводи над Курдима. Оно што су Турци радили почетком 20-тих година над Грцима, сада управо примењују над Курдима. Курди су заборављени народ које Турци убијају како им се прохте, без икаквих последица.

Чак курдске посланике у турском парламенту похапсе због њихових речи које изговоре у народној скупштини.

Водитељка: О том парадоксу мало пре хтедох да вам кажем, на име Стејт Департамент и Медлин Олбрајт су објавили неколико терористичких група у свету, између осталих ту се налази управо Радничка партија Курда, али се не налази ИРА. Па је то изазвало велико узнемирење.

Др Шешељ: Е, па не смеју Американци ИРУ, њено војно крило, да прогласе терористичком организацијом, јер је ирска емиграција у Америци веома, веома јака, утицајна, многи амерички председници су били ирског порекла, и то не смеју никако да ураде.

Водитељка: То је шокирало Британце.

Др Шешељ: И они ту воде веома деликатну политику.

Водитељка: Да се вратимо опет на проблем...

О Тибету

Др Шешељ: Видите шта опет раде Американци сада са Кином. Опет проблематизују питање Тибета.

Американце не интересује што је бивша власт на Тибету била заиста окрутна, средњовековна, чак можда ни феудална, него у правом смислу речи робовласничка власт.

Која је уништавала сопствени народ тамо је било и случајева канибализма и сличних ствари. Ја нисам присталица садашњег режима у Кини, али мислим да је ипак тај режим неупоредиво повољнији од онога што је некада постојало на Тибету.

Ако ништа, људи иду у школу, нормално живе, нормално се хране, нормално се одевају итд. Ја сам присталица, као изразити демократа, западног система политичких вредности.

Али, са разумевањем посматрам ту Кину која је успела да нахрани свој народ, у којој нема случајева да милиони људи једне године умру од глади, као што се то раније дешавало, док је Кина била под туторством западних сила.

Ја то морам на изванредан начин да ценим, као што ценим вољу кинеског народа да има онакав режим какав њему највише одговара.

Али, како ће сада Американци тражити да се власт на Тибету врати Далај Лами. Американци се залажу за успостављање једног теократског режима.

Измишљотине жуте штампе о изјави Тони Лојда

Водитељка: Заменик британског министра иностраних послова, Тони Лојд, који је недавно био у посети Југославији, рекао је да то шта ће бити са Југославијом заправо не зависи од Велике Британије, нити од Међународне заједнице, нити од Сједињених Америчких Држава, већ, пре свега, зависи од југословенских вођа.

Са друге стране, између осталог, изјавио је да би се, уколико ви дођете на власт, већ готово никакви односи Сједињених Америчких Држава...

Др Шешељ: Где је то изјавио Тони Лојд?

Водитељка: У неким од наших опозиционих новина, или независних...

Др Шешељ: Којим? Морам да вас питам, ја то нигде нисам прочитао, читам све новине.

Водитељка: Хм-хм.
Др Шешељ: Једноставно, то Тони Лојд није изјавио, осим, ако сте то чули из уста Вука Драшковића.

Водитељка: Не, нисам чула из уста Вука Драшковића.

Др Шешељ: Једино Вук Драшковић себи дозвољава да даје такве изјаве, јер се он уживео у улогу главног интерпретатора западњачких званичника када је реч о српским унутрашњим политичким односима.

Колико ја знам, Тони Лојд никада такву изјаву није дао. Сличне изјаве је давао Гелбард, амерички изасланик и Кинкел, немачки министар иностраних послова. Тони Лојд за сада није, не знам можда ће од сутра почети да даје, али

би требало мало да будете прецизнији у тим информацијама

Водитељка: Значи да се не консултујем са господином Драшковићем када сте ви у питању.

Др Шешељ: Морали би мало прецизнији да будете у тим информацијама.

Водитељка: Добро, онда, ако слушамо ову прву изјаву, дакле да је судбина Југославије у рукама њених вођа, шта, ако ви на следећим председничким изборима будете први човек Србије?

За владу

националног јединства

Др Шешељ: Србија ће бити онда у најчвршћим рукама које су у овом тренутку могуће.

Србија ће остварити битан напредак, ако кандидат Српске радикалне странке победи на изборима. То није довољно наравно, треба Српска радикална странка да буде и владајућа политичка партија, да преузме извршну власт.

Сада немамо довољно посланика у Народној скупштини да сами преуземо извршну власт и формирамо Владу, али ми смо већ кренули са том иницијативом четворне концентрационе Владе националног јединства.

Водитељка: Шта је по вашем мишљењу варијанта која би у овом тренутку за Србију била оптимална?

Др Шешељ: Видите, Запад покушава кроз медије, пре свега Американци, да креирају наше јавно мишљење, и да на тај начин утичу на исход политичких процеса. Пре свега на исход избора. И више пута су се преварили. Сваки пут њихов протеже је пропао на нашим изборима.

Марионете Запада

Водитељка: А ко је њихов протеже?
Др Шешељ: Па, био је, својевремено, Милан Панић.

Сада је Вук Драшковић, често је то био Ђинђић, Весна Пешић, да не говорим итд. Наш народ не жели да заступници страних интереса владају Србијом. Помажући такве, Американци су, заправо, чували садашњи режим у Србији.

Водитељка: Али, Тони Блер је рекао да нема места за ретроградне фашистичке странке, односно да нема места у Европи...

Др Шешељ: Знате шта, ако је то заиста тако рекао, није могао да мисли на Српску радикалну странку.

Водитељка: Управо да...

Лажне демократе у служби Запада

Др Шешељ: Вероватно је мислио на Српски покрет обнове.

Знате, политичка партија у којој председник странке својим декретом смењује свог потпредседника, не може би

ти демократска политичка странка. Је ли тако?

Видите, још једну ствар Американци покушавају већто да режирају на нашој политичкој сцени.

Они себи дају за право да деле наше опозиционе странке на демократске и оне које нису демократске. А које сма-трају демократским?

Само оне политичке партије чије лидере њихови специјални изасланици могу постројавати на травњаку америчке амбасаде у Београду, и давати им налог како да делују против сопственог народа и државе.

Који су то лидери које Американци постројавају – Вук Драшковић, Зоран Ђинђић, Весна Пешић, Војислав Коштуница, Расим Љајић, Ненад Чанак, Драган Веселинов итд.

Дакле, оне које они могу да построје и да усмере како да делују против сопственог народа, они су демократска опозиција.

А они који не дају никоме споља да се меша у унутрашње Српске односе, они су недемократска опозиција.

Водитељка: То сте ви по њима.

Др Шешељ: Да. Дакле то је метод по коме они деле. Иначе, када погледате Српску радикалну странку, у њој се одвијају најчистији демократски процеси унутар странке, странка је заснована на демократским принципима.

Када погледате друге политичке партије, рецимо Ђинђић се никада није усудио од када је Мићуновића најурно из странке фалсификујући унутрашњачке изборе, то је после процурило у јавност, никада се није усудио на

изборима за председника странке да има противкандидата.

То исто ни Драшковић. То исто и други. Сетите се, када је Весна Пешић била угрожена од стране Жарка Кораћа, када се поцепало Грађански савез, онда је Вук Драшковић Весни Пешић посудио део својих чланова да глуме да су чланови Грађанског савеза, да би гласали да она остане председник Грађанског савеза.

Вукова демократија

Дакле, никада нису били у евиденцији чланства, о томе је Кораћ сам говорио. И зар су то демократске странке? И сада једноставно свог потпредседника, Велимира Илића, Драшковић декретом избацује из Српског покрета обнове.

Па после издају саопштење за јавност да је Велимир Илић искључен из Српског покрета обнове, одлуком председништва.

А ми онда сазнамо да никада није било те седнице председништва. И по чему је онда демократска опозиција?

Али, не интересује Американце да ли су они демократе или нису. Да ли се руководе демократским принципима.

Водитељка: Него?

Др Шешељ: Американцима је само важно да су они спремни да служе америчким интересима.

Што Американци наложе да су они спремни да извршавају.

Водитељка: Али они који нису ваши политички истомишљеници тврде да се, заправо, не може живети мимо света.

Др Шешељ: Ми не желимо да живимо мимо света.

Водитељка: Ви имате подршку...

Др Шешељ: Ми желимо да сарађујемо са свим народима и државама на принципима немешања у унутрашње послове, на принципима равноправности, узајамности, дакле на елементарним демократским принципима.

Шта значи то да ми прихватамо капитулацију? Американци неће стати, ако ми попуштамо они неће стати док нас потпуно не униште и као народ и као државу.

Они су већ испланирали, и то по Хитлеровом рецепту. Онако како је Хитлер 1941. године делио Србију, тако Американци сада покушавају да поделе Србију. Потпуно по Хитлеровом рецепту.

Водитељка: Србија, односно Југославија, која је једна апсолутно мала држава, како да се супротстави највећој сили на свету?

Др Шешељ: Једноставно, треба да им ставимо до знања да смо изнутра сложни и одлучни, да не дозволимо да се било ко меша у наше унутрашње послове. Американци неће директно да интервенишу.

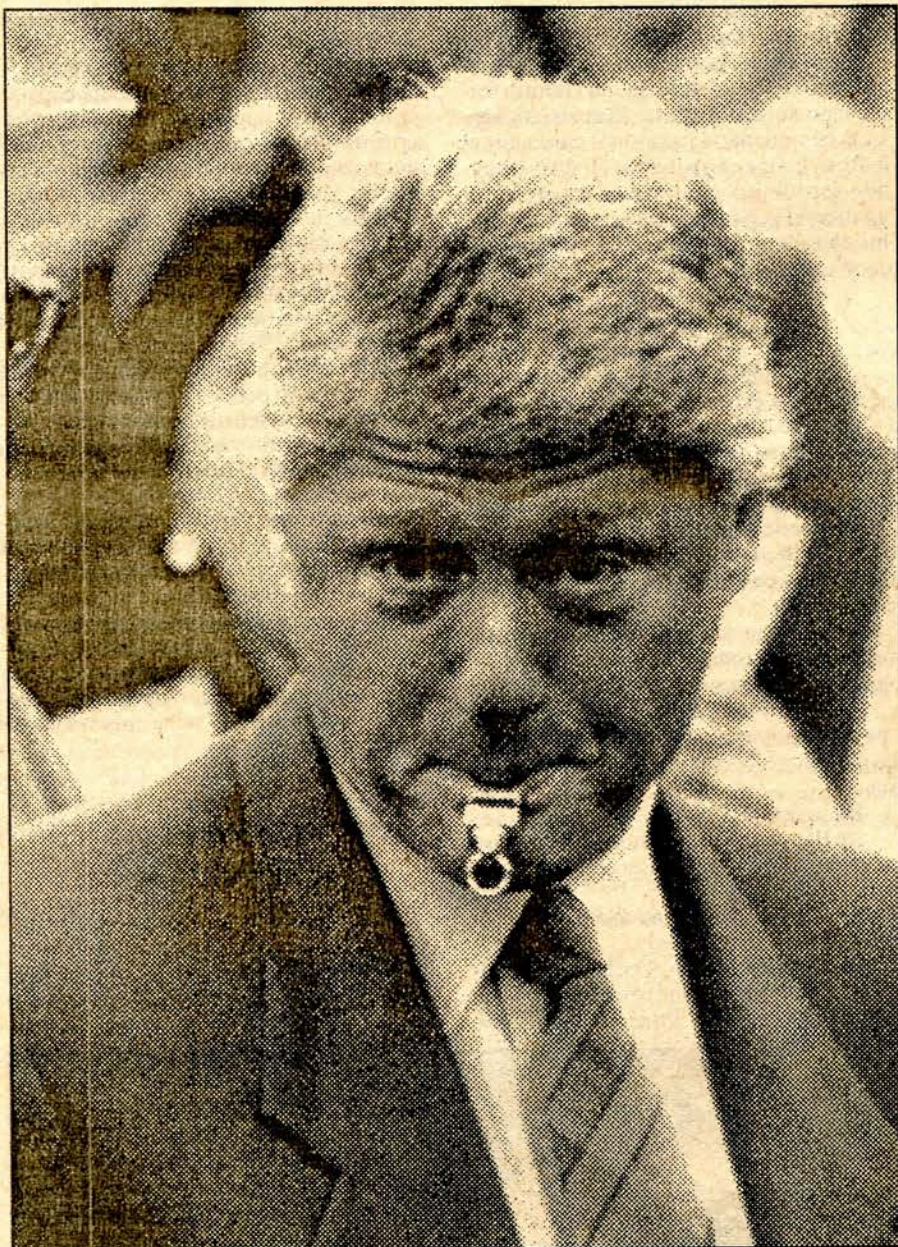
Економска криза и социјална беда

Водитељка: А економски притисак?

Др Шешељ: А економски притисак не може бити већи него што је сада. И главни узрок наше економске кризе и социјалне беде нису санкције и блока-



Амерички прљави послови за Хрвате: разорено српско село у Крајини



Председник САД на челу демонстрација коалиције "Заједно"

да. Срби су знали како да заробију и санкције и блокаду.

Главни узрок наше економске кризе и социјалне беде је унутрашњи неспособан режим. Наша криза датира из времена пре блокаде, је ли тако?

Она се само годинама продубљивала. Чак се усуђујем да тврдим да би се много брже продубљивала да није било блокаде.

Блокада је спречила многе разарајуће процесе који су се одвијали већ у нашој привреди.

О сусрету на Криту

Водитељка: А какве су, по вама, могућности и шансе чланица балканских земља на Криту, када је у питању та економска сарадња, ето имајући у виду чињеницу, да су и Турска и Грчка заправо чланице НАТО пакта.

Др Шешел: Ту су две стране медаље. Прво, у принципу добро је што је дош-

ло до тог сусрета. Добро је да ове балканске земље међусобно што више сарађују и политички, и економски, и културно, пре свега, економски.

Њихове привреде су комплементарне. Добро је што су се први пут састали државници Савезне Републике Југославије и Албаније, после толико деценија.

Добро је што је дошло до иницијатива да се продубљује економска размена међу овим земљама.

Али, има нешто ту што се иза брда ваља.

Водитељка: А то је?

Др Шешел: Сазнали смо, рецимо, да су Американци иницирали тај сусрет на Криту.

Да они покушавају да издејствују неки облик повезивања балканских држава који би био под њиховом контролом. То је њихов интерес.

Јер, превише је крупан залагај да се све те државе укључују у Европску за-

једницу. То Европска заједница не би издржала. Она би пропала.

Друго, не верујем да би Турску икада примили у Европску заједницу.

Примили су је у НАТО пакт у време када је то било у њиховом егзистенцијалном интересу, јер је Турска прва линија супротстављања бившем Совјетском Савезу.

Али, Турска ни по свом начину живота, културним, цивилизацијским вредностима, облику политичког режима, по својој историји ни по чему не припада Европи. И није погодна за чланство у европској заједници.

Американци желе да једноставно створе једну институцију преко које ће лакше контролисати овај простор. У принципу, ми не би требали да будемо против тога, али само под условима да нас се Американци окану, да нам не дирају Косово и Метохију, да нам не дирају Санџак, Црну Гору, Војводину, да се даље не јатме за наше националне територије.

Питање грађанских слобода

Водитељка: Али, прва два од питања, управо на Криту, албанског председника односила су се на питање грађанских слобода Албанаца на Косову, председник Румуније је практично тражио, аутономију Влаха у источној Србији, шта би се десило, рецимо, да је наш председник тражио већу грађанску слободу Срба који живе у Румунији или Албанији?

Др Шешел: Ја мислим да сада Срби у Румунији имају поприличне грађанске слободе

Водитељка: Као и Власи у Србији...

Др Шешел: Ту нема неког озбиљног проблема. Друго, румунска национална мањина у нашој земљи ужива потпуну грађанску равноправност.

Водитељка: Управо сам због тога питао.

Др Шешел: Највише припадника румунске грађанске мањине живи на подручју Баната.

Али, што се Влаха тиче, прво Власи нису Румуни. Оно имају извесне сродности са Румунима, али они су, пре свега, Срби.

Сваки Србин у себи има више или мање влашке крви, односно крви прастановника Балкана на које су Срби наишли насељавајући се на Балкану пре 1500 можда и 2000 година.

Водитељка: Али, уопште однос?

Шпекулације Шандор Пала

Др Шешел: Само да ову ствар разјаснимо. Она је веома битна. Једном је покушао на ту тему да шпекулише и Шандор Пал на једном округлом столу на државној телевизији, па нам прекинуше расправу пошто није та тема била на дневном реду.

Прво, сами Власи не изражавају никакву посебност.

Ко су данас Власи? То је једна групација српског становништва која је у интерној комуникацији сачувала и неке елементе језика прастановника Балкана.

Тај језик је сличан румунском, али ми Срби смо веома сродни са Румунима. Као што су се Румуни у Румунији мешали са припадницима српског народа, тако су се и Срби на Балкану мешали са прастановницима Балкана.

Ја, рецимо, себе лично сматрам Влахом. Идентификујем се са тим појмом. Ја сам пореклом из Херцеговине. Тамо су нас и Дубровчани и Далматинци непрекидно називали Власима.

Живео сам у Босни, тамо су нас муслимани непрекидно звали Власима. И ја се сматрам Влахом. Није случајно остао тај термин. Када су Срби дошли на Балкан нису убијали затечено становништво, него су се одмах с њима сродили, ородили.

Срби су били масовнији, многобројнији тако да су они, асимилovali те прастановнике. Тај процес, асимилације негде је ишао спорије, као у Тимочкој крајини рецимо, пошто је она ван ових главних саобраћајница које пролазе кроз Србију долином Мораве.

На другим подручјима Србије и српских земаља тај процес је ишао брже. Али тај процес се одвијао и у Црној Гори, и у Херцеговини, и у Босни и на Косову и Метохији, и у Поморављу, и у Тимочкој крајини, свуда на Балкану.

Резултат тог процеса је данашња модерна српска нација. И нема тог озбиљног Влаха у Тимочкој крајини који се данас не сматра Србином. Искрено се сматра Србином. И јесте Србин.

Знате, и Власи су увек били међу најбољим борцима за слободу српског

народа, у српским устанцима против Турака, у Првом и Другом светском рату.

Тако да се једноставно то не доводи у питање. Деси се да неколико људи тамо, са неким ситним странкама, инсистирају на том питању ради личне политичке користи, али не успевају. Не наилазе на плодно тле. И то је заиста бесмислено.

Питања гледалаца

Водитељка: За крај ћу оставити два питања, али пре него што завршимо емисију, дужни смо нашим гледаоцима да бар на нека питања одговоримо.

Дакле, пошто питања има доста, ја ћу вас молити да одговори буду што сажетији и краћи. Рада из Новог Сада пуно поздрава, шта мислите о демократији наше коалиције у односу на, америчку?

Др Шешељ: Које коалиције?

Водитељка: Вероватно коалиције "Заједно".

Др Шешељ: Или коалиције Војводина.

Водитељка: Да, пошто је из Новог Сада, могло би бити.

Др Шешељ: Нема ту никакве коалиције. То је једна интересна групација која се распала пред нашим очима, било о којој да је реч, било да је коалиција "Заједно" или коалиција Војводина.

И једна и друга су се распале. А у њима нема заиста ништа демократско. Ја сам већ мало пре на неколико примера показао да су они далеко од било какве демократије.

А тамо где су преузели локалну власт показали су се горим од социјалиста.

Водитељка: Жељко из Новог Сада пита шта мислите о кретању локалних политичара према, америчкој политици? Локалних?

Срби имају истанчан осећај патриотизма

Др Шешељ: Мисли се на локалне политичаре, на Балкану вероватно. Рекао сам већ и кроз целу емисију заправо одговарам на то питање. То је погрешна оријентација.

Онај ко, служи страном сили против сопственог народа не може успети у политици.

Скоро нигде на свету не може успети, поготово у Србији где у народу постоји истанчан осећај патриотизма, осећаја за правду и правичност, осећаја немирња и воља немирња са насртљивцима, насилницима, традиција не покораванња било каквом диктату са стране.

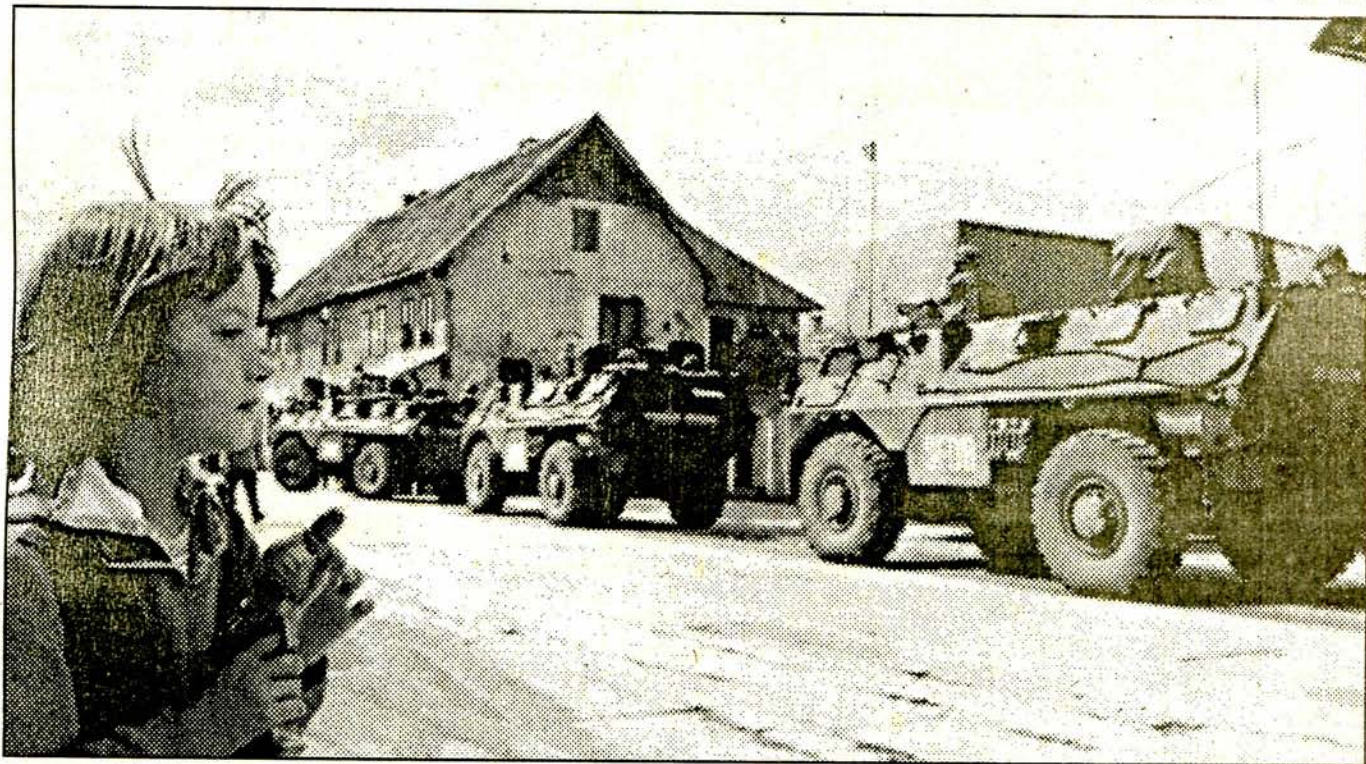
Код Србина се лепим може све постићи. Лепим речима, лепим наступом. Добром вољом.

Водитељка: Ви нисте баш познати као неко са лепим речима.

Др Шешељ: Ја сам најпознатији по лепим речима. Ја не знам кога имате на српској политичкој сцени чији је наступ израженији по пробама, лепим речима.

Све за српске интересе

Али, наравно да сам непомирљив према онима који се супротстављају српским националним интересима, који патриотизам бацају под ноге, који слу-



СФОР испред куће Радована Караџића: са радикалима на власти, Караџић и Малдић били би спокојни

же страним силама они добију ону квалификацију какву заслужују.

Водитељка: Владимир Петровић из Железника вас пита зашто мислите да су Американци проблем у демократском смислу, ако могу да помогну на нашим просторима? Дакле, нашој земљи.

Др Шешел: Да видимо прво где су то Американци помогли.

Водитељка: Хтедох мало пре да вас питам...

Др Шешел: Где год су се мешали у међународним кризама, увек су ствар даље компликовали.

Увек су нови јад наносили народима и државама, увек су нова крвопролића изазивали.

Јужноафричка Унија и Мендела

Никада се нису руководили демократским принципима. Никада им није циљ да заштите демократију. Они су толерисали Јужноафричку Унију рецимо, деценијама, проформе су Уједињене нације проглашавале блокаду и санкције против Јужноафричке Уније због дискриминације црнаца, због расне сегрегације.

Али, Американци су чинили све што је у њиховој моћи да се очува Јужноафричка Унија. Тек после слома Совјетског Савеза, Американци су схватили да је крајње време да се отарасе тог бастиона расизма, и онда је врло лако, на брзину, дошло до смене власти у Јужноафричкој Републици.

Није имао ко да се супротстави победи црначког лидера Менделе на регуларним парламентарним изборима.

Водитељка: Зар не мислите да су Сједињене Америчке Државе помогле чланицама бивше Југославије, Мађарској, Чешкој, заправо Пољској?

Др Шешел: Прво, Мађарска, Чешка и Пољска никада нису биле чланице бивше Југославије.

Водитељка: Не, и земљама источне Европе.

Др Шешел: Американци су им обавали милијарде долара, али обманули су их. Ништа нису добили. Знате, у Мађарској ситуација није много боља него у Србији.

Амерички рецепт приватизације

И Мађарска се залетела са процесом приватизације по истом оном рецепту који је заступао Анте Марковић, ево читам сада и у штама да је Анте Марковић био члан неких масонских ложа и да је проводио њихову политику на југословенском подручју.

И он је код нас увео најгори могући начин приватизације скопчан са огромним пљачкама, проневерама, итд. Мађари су се залетели за таквим обликом приватизације, и до чега је то довело. Странци су за багателу покупували мађарске фабрике, затворили их, и проши-

рили своје тржиште. Јер им се више исплати да робу, рецимо, у Мађарској продају која је произведена у Немачкој, Аустрији или у другим земљама, него да организују нову производњу у Мађарској.

Американци су за Хрвате урадили многе прљаве послове

Водитељка: А шта је рецимо са Хрватском, која је, како ме исправисте, чланица бивше Југославије, мислила сам на Хрватску, Словенију и наравно земље источне Европе.

У време када је овде однос марке према динару био 1:1, код њих је однос био 1:3,3 куне. Сада је овде однос марке према динару 1:5, у Хрватској је остао исти однос куне и марке.

Др Шешел: Видите, Хрватска је постала платформа за деловање Америке према источној Европи.

Зашто је Хрватска одабрана. У првим фазама овог рата Хрватска је била под доминантним утицајем Немачке. Американци су преузели Хрватску од Немаца: Преотели је.

И Американци су за Хрвате обавили многе прљаве послове. Као што је рецимо окупација Републике Српске Крајине. Није Хрватска победила у том рату, него су им Американци практично предали Републику Српску Крајину, тако што су претходно уценама и притисцима издејствовали немешање режима из Београда, а онда су њихове трупе учествовале, њихови специјалци, њихови официри кроз овај систем опреми и обучи, кроз неке, наводно, приватне агенције које су под контролом америчке владе, које из Америке делују у другим зонама света на сличан начин, а, уосталом, лично је амерички амбасадор, Питер Галбрајт, стајао на хрватском тенку који је убијао српске цивиле на подручју Српске Крајине, гледали смо га на телевизији.

Политика вруће – хладно

Друго, Американцима се не свиђа много садашњи режим у Хрватској.

И они некада политиком вруће-хладно, заоштравају однос према њему, некада су блажи итд. Али им Хрватска одговара из више разлога.

Прво зато што је католичка земља, па подразумевају да је, априори, антируски расположена и антиправославно расположена. Дакле много је везана за Ватикан.

Друго, Хрвати су заиста изразито антируски расположени. А Срби су осуђени у америчким очима као традиционални русофили, као непоуздан елемент. Американци, након слома Совјетског Савеза, покушавају Русију да сведу на што мању територију и да успоре њен економски развој, јер су свесни да Русија и даље располаже огромним потенцијалима и да неће вечито остати на коленима.

И док је Русија слаба, Американци се журе да униште све њене потенцијалне ослободитеље широм света, па самим тим и Србију, јер знају због традиционалног руско-српског савезништва да је Србија и даље потенцијални савезник Русије на Балкану, и тачка преко које би Русија могла изаћи на топла мора, што је тежња Русије од Петра великог наовамо.

Водитељка: Пошто се приближавамо крају емисије, да одговоримо још на неколико питања.

Ничија продужена рука

Водитељка: Драган из Лазаревца вас пита да ли сте ви заправо продужена рука америчких јевреја који управљају Америком у уништавању муслимана?

Др Шешел: Нисам ја никаква и ничија продужена рука. Прво, ми радикали никада нисмо желели српско-муслимански рат.

Још 1990. године, тада смо се звали Српски слободарски поркет, то је наш првобитни назив, на оснивачком конгресу 23. јануара упутили смо отворено писмо босанско-херцеговачким муслиманима, наслов је био "Србима исламске вероисповести" које је починило са браћо мислимани.

Водитељка: Сећам се тога...

Др Шешел: И у том писму смо готово пророчански предвидели сва ова збивања, и упозоравали муслимане да воде рачуна да не дозволе да их Хрвати искористе у сукобу са Србима, да ће се све сломити на њиховим леђима, ако до тога дође, да ће их искористити и оставити на цедилу итд. То писмо смо објавили после, мислим у 30.000 примерака, у првом броју листа "Велика Србија".

Нажалост, десило се ово што се десило. Ми нисмо имали моћи да то спречимо, режим из Београда се трудио поприлично да спречи рат са муслиманима, чак је са Изетбеговићем постигнут договор да Босна и Херцеговина у целини остане у саставу скраћене Југославије, да Изетбеговић буде први председник те скраћене Југославије, а онда су га Американци нахушкали да иде на потпуну независност, и тако практично изазвали рат на подручју Босне и Херцеговине, иако смо ми непрекидно упозоравали.

Ја имам гомилу својих говора из тог времена, и штампа је доста тога објављивала, да се води рачуна да се не заоштрава ситуација на простору Босне и Херцеговине, да сваки покушај проглашења независности доводи до крвавог грађанског рата итд. Као што се и десило.

Дакле, то нисмо желели. Али, то се десило мимо наше воље, мимо наше контроле и у том рату су ипак муслимани најдебљи крај извукли.

Највише страдали. Потпуно искоришћени од стране Хрвата, и питање је да ли ће им ишта остати од територи-

је када се цели овај процес у Босни оконча.

А што се Јевреја тиче, ми радикали никада писмо имали никаквих предра- суда према Јеврејима.

У време када је то било опасно, ја сам се лично први појавио и јавно кренуо са иницијативом да се успоставе југословенско-израелски дипломатски односи.

Као члан управе Филозофског друштва Србије, писмено сам поднео захтев, предлог, да управа Филозофског друштва јавно покрене иницијативу да се успоставе југословенско-израелски дипломатски односи. Па је Загорка Голубовић, која је тада била председник Филозофског друштва Србије, с тешком муком спречила да таква иницијатива и крене.

Писмо које сам тада поднео, објављено је у мојој књизи "Демократија и догма" 1987. године. Па сам заједно са

докнади неким сувише наглашеним некритичким односом. Нити идеализујемо Јевреје као народ, нити имамо било шта против њих.

Нема добрих и лоших народа

Сматрамо да се народи не могу карактерисати као добри и лоши, да у сваком народу има и добрих и лоших људи. Са Јеврејима желимо добре пријатељске односе, никада ништа спорно кроз историју није било међу нама. Али не желимо ни да трпимо неку тортуру појединаца и група, који често у име јеврејског народа покушавају да неке политичке кампање организују, као што се то десило ове године на подручју земунске општине, сасвим извештачене кампање и слично.

Немамо разлога, дакле, да се било коме удварамо, као што ценимо јеврејску

Водитељка: Делимично јесте, с обзиром да нам из режије јављају да приво-димо емисију крају.

Хлеб и со за Караџића и Младића

У последње време је, чини ми се, постало веома инспиративно за све политичаре да обелодањују шта би евентуално урадили, ако би постали председници држава, а Радован Караџић би прешао границу између Србије и Југославије, односно Србије и Црне Горе, па је решимо господин Мило Ђукановић, будући или званични председник Црне Горе рекао одмах након избора, сут-радан, страним новинарима да би ухапсио њега и Ратка Младића оног тренутка када би прешао у Црну Гору.

Сада да будемо мало, да кажем, прогнозери, па да кажемо ето шта ће се десити и шта би се десило, ако бисте ви на изборима постали председник Србије када су у питању Радован Караџић и Ратко Младић?

Др Шешељ: И Радован Караџић и Ратко Младић, ако ја вољом народа будем изабран за председника Републике, најсигурније ће се увек осећати на комплетној територији Републике Србије.

Биће под потпуном државном заштитом гарантоваћу им до краја пуну личну безбедност и овде ће бити дочекивани онокако како то доликује заслужним Србима, људима који имају велике заслуге у српској историји.

Они то свакако, имају. Дакле, увек могу рачунати на уточиште у Србији, језиком усена, диктата и претњи нико неће моћи да разговара са председником Републике Србије, уколико кандидат српских радикала буде изабран на ту функцију.

Водитељка: Добро, време је пред нама, видјемо, дозволите да поставим једно помало женско питање. Да ли сте...

Др Шешељ: Ја сам мислио да су вам сва питања до сада била женска.

Нисам уопште сујетан

Водитељка: Не, сва су била професионална, сада ће бити једно, да кажем, више лично питање, да ли сте сујетнији као мушкарац или као политичар?

Др Шешељ: Ја уопште нисам сујетан. Откуд вам то да сам сујетан?

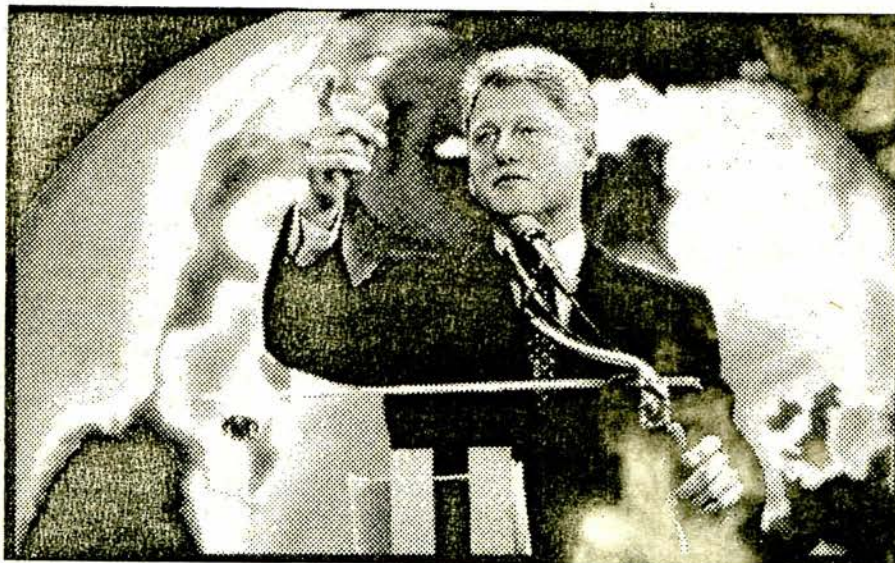
Водитељка: Па, питам...

Др Шешељ: Уопште нисам сујетан.

Водитељка: Ни као мушкарац ни као...

Др Шешељ: Могу сваку примедбу на свој рачун да поднесем, наравно, ако мислим да та примедба није умесна онда се трудим да је демантујем, да на њу одговорим. Али, нисам сујетан као човек, уопште.

Водитељка: Ето, то сам желела да чујем, још једном остаје да вам се у име телевизије "Палма" захвалним на гостовању. А вама драги гледаоци, препоручујем да нас и следећег четвртка, у 22 сата, посетите у наше домовне.



Ничија није горела до

Драшковићем био иницијатор оснивања друштва српско-јеврејског пријатељства.

Дакле, у време док је режим још био антизраелски наклонен

Водитељка: Јесте, тада нисмо са њима имали дипломатске односе.

Др Шешељ: Тада нисмо имали дипломатске односе, и била је грешка прекидати дипломатске односе због рата између две земље које су нам у исто време биле пријатељске – Египат и Израел. Требало је одржавати дипломатске односе, као што је то Румунија паметно урадила, па евентуално утицати да се примире та непријатељства, а не стати некритички на једну страну.

Па после дочекаати да Египат успостави дипломатске односе са Израелом, а да их ми немамо.

Друго, као што немамо никаквих непријатељских осећања према Јеврејима, не представљамо ни ону политичку групацију која је оптерећена неким негативним наслеђима прошлости, има евентуално осећај кривике према Јеврејима, па покушава да га сада на-

културно-јеврејску историју, она је део и удоо хришћанске културе, тако исто осуђујемо деловање неких јеврејских кругова у Америци који воде изразито антисрпску политику, решимо кроз CNN, кроз Њујорк Тајмс, који су под контролом јеврејског лобија и који су се много огрешили о српски народ.

Са друге стране, ценимо једног истакнутог јеврејског политичара какав је Хенри Кисинџер, који је имао веома уравнотежен однос према кризи на Балкану.

Дакле, и када критикујемо неког Јевреја појединачно, не нападамо народ у целини.

Као што и не сматрамо када неко напада неког Србина због конкретних ствари, да напада српски народ у целини.

Водитељка: Е, сада будите вентилмен па ми дозволите да вам поставим два кратка питања.

Др Шешељ: А зар не сам и до сада био?

Водитељка: Па, делимично.

Др Шешељ: Шта то значи?

РАДИО ИНТЕРВЈУ СА ДР ВОЈИСЛАВОМ ШЕШЕЉЕМ

ЗА ЧЕТВОРНУ, СТАБИЛНУ ВЛАДУ

Ми сматрамо да у садашњој економској кризи и социјалној беди треба ићи на формирање концентрационе владе, која би обухватила четири најмоћније политичке партије. Та четворочлана влада имала би унутрашњу стабилност, партнери би могли међусобно да се контролишу, не би могло да дође до неког битног прегласавања. Ми сматрамо да је то у интересу свих грађана Србије. Нисмо, дакле, оптерећени неком личним или групним рачуницама. Интервју водила новинарка Ксенија Јанковић

Водитељ: Пре готово месец дана за нама је остао други круг председничких избора који ће остати запамћени по много чему, али чини се, пре свега по томе што се први пут од успостављања вишестраначја у Србији догодило да је један од кандидата левице, а да подсетимо овог пута је то био потпредседник Социјалистичке партије Зоран Лилић, буде поражен. Победио га је председнички кандидат Српске радикалне странке др Војислав Шешељ. Али, захваљујући готово у свету јединственом изборном закону, који и у другом кругу захтева више од 50% бирача изашлих на изборе, пред нама су 7. децембра нови председнички избори. Тим поводом у нашем студију је гост др Војислав Шешељ. Добар дан и добро дошли.

Др Шешељ: Добар дан и боље вас шао.

Дубока економска криза и социјална беда

Водитељ: Решите ми на почетку шта је за Србију тренутно најопасније, то што нема председника, то што нема Владу или то што нема парламент?

Др Шешељ: Ја мислим да је за Србију најопаснија дубока економска криза, социјална беда, која се из дана у дан продубљује, и за Србију су опасни даљи интензивни притисци великих сила, нартаји на вековне српске територије. А то што у Србији још није изабран председник Републике, што није конституисан парламент, и што није формирана нова влада није толико значајно уколико се ти процеси буду регуларно одвијали. Они су још увек регуларни и ја се надам да ће се привести неком свом логичном крају, кроз

процес консултација међу највећим парламентарним странкама.

Аномалије изборног закона

Избори за председника Републике су поновљени због аномалије у Закону о избору. Скоро нигде на свету се не предвиђа у другом изборном кругу, где је реч о непосредним изборима за председника Републике, да је неопходно да изађе више од 50% бирача. То је у нашој земљи случај и због тога код нас председник Републике још није изабран. Али се надам да ће 7. децембра одзив бити много већи и да ће се дефинитивно тај процес завршити на онај начин на који су то прописали Устав и закон.

И не треба преувеличавати значај те функције, јер њене уставне надлежности нису нарочито велике. Битно је да политички систем функционише и док се не изврши избор, да ту није било никакве уставне кризе. А када је реч о конституисању парламента, вероватно се ту још опипава пулс између највећих парламентарних странака и иде се ка формирању неке парламентарне већине која ће онда моћи да конституише и Владу.

Ми смо за јавне а не тајне преговоре

Водитељ: Ви сте први који је од опозиционих превака предложио некакве разговоре међу парламентарним странкама. У којој фази је сада све то?

Др Шешељ: Српска радикална странка је прва покренула такву иницијативу, али још нисмо учествовали ни у каквим разговорима. На нашу иницијативу се углавном ћути.

Водитељ: А ипак ви тврдите да су неки разговори у току.

Др Шешељ: Да, очигледно је да се разговори воде и то разговори између Социјалистичке партије Србије и Српског покрета обнове. Они су у пуном јeku, и већ се неке погодбе постижу, то је очигледно. Очигледно је из наступа лидера и једне и друге политичке партије. Ми немамо ништа против да социјалисти и СПО-вци преговарају, да склапају коалицију, то је њихово уставно право. Ми ћемо свој суд у свакој фази тог поступка да саопшtimo јавности. Наравно, уколико они формирају нову Владу, ми ћемо деловати као опозиција у Народној скупштини. И подвргаваћемо жестокој критици сваки њихов потез који не буде у складу са интересима народа. Са интересима свих грађана Србије.

Радикали нису за грабљење министарских фотеља

Ми сматрамо да у садашњој економској кризи и социјалној беди треба ићи на формирање концентрационе Владе, која би обухватила четири најмоћније политичке партије. И да влада буде конституисана пропорционално њиховој парламентарној снази. Та четворочлана влада би имала унутрашњу стабилност, партнери би могли међусобно да се контролишу, не би могло доћи до неког битног прегласавања, што ће бити случај, наравно, уколико се на други начин формира влада, па нека од странака дозволи да буде у убедљивој мањини у новом кабинету.

Дакле, ми наступамо из уверења да је то у интересу Србије, целог српског народа, свих грађана Србије, а нисмо оптерећени неким личним и групним

рачуницама, тежњама за привилегијама, за прерасподелом моћи и утицаја, нисмо заинтересовани за грабљење министарских фотеља по сваку цену.

Водитељ: Спомињете четворочлану концентрациону Владу, први пут чини се, као четвртог члана рачунате Југословенску левицу. Многи примећују да је дошло до извесног омекшавања става Српске радикалне странке према Југословенској левици. Чиме то објашњавате?

Др Шешељ: Нема никаквог омекшавања става. Само што су очигледно тензије у српском друштву у целини спласле између политичких партија, а највећи допринос спљашњавању тих тензија дала је релативна деблокада медија. У условима у којима и опозиционе политичке партије имају могућности да се појаве на медијима, да заступају своје политичке, економске, социјалне, националне и културне програме, када нема прогона, бар нема оних систематских, упечатљивих прогона политичких противника, ми немамо разлога за заоштравање тензија.

Србији је потребан четворогодишњи предах

Према томе, ми се понашамо на један крајње артикулисан, озбиљан, паметан, промишљен начин. Никакву мржњу не индикујемо на политичкој сцени. Наши противници су и даље и Социјалистичка партија Србије и Југословенска левица, и Српски покрет обнове, али својим конструктивним ста-

вом мислимо да изражавамо и вољу и жељу целокупног народа, свих грађана. Јер, народу је доста сталних међустраначких сукоба у условима овако продубљене кризе. Србији треба један четворогодишњи предах да би се посветила решавању економских, социјалних проблема. Стабилизацији државне инфраструктуре, а онда после тога опет можемо да уђемо у међустраначке окршаје и да се надмећемо за народну наклоност.

Са друге стране, треба имати у виду да је ЈУЛ доказао, у извесном смислу, да је озбиљна политичка партија, јер има инфраструктуру у свим деловима Србије, у свим општинама, у неким општинама је самостално освојио власт, рецимо у Жабарима и Лебанама. Тако да га ми морамо третирати као озбиљан политички фактор. Наравно, желимо да га победимо, желимо да га политички уништимо у перспективи, али све ће то зависити од воље народа и од наше убедљивости у излагању аргумената с којима излазимо пред народ.

Водитељ: Вратићемо се решавању економских проблема којих има заиста много у Србији, али ја бих се задржала још мало на председничким изборима. У току протекле изборне кампање нисте пропустили прилику да кажете како поштујете све своје политичке противнике. Шта бисте сада рекли?

Истицање вредности програма Српске радикалне странке

Др Шешељ: Ја ћу и даље поштовати све политичке противнике. Знате, као председнички кандидат Српске радикалне странке, ја нећу примат давати ниподаштавању својих конкурената, својих политичких противника ни на овим изборима. Основна моја прекупација у предизборној кампањи је истицање позитивних вредности програма Српске радикалне странке, са којим ја наступам. Истицање квалитета онога што српски радикали нуде народу, и кроз реализацију ове председничке функције. А наравно, нећемо се устезати у предизборној кампањи да кажемо шта мислимо о кандидатима других странака, али без жеље да се неко ниподаштава, да се неко вређа. Него, једноставно да се изнесу чињенице. Е, сада, ако су те чињенице погубне за неког од кандидата, онда је то његов проблем. Очигледно је овог пута да се води борба између два кандидата. Кандидата Српске радикалне странке и кандидата левог блока.

Лилић јачи кандидат од Милутиновића

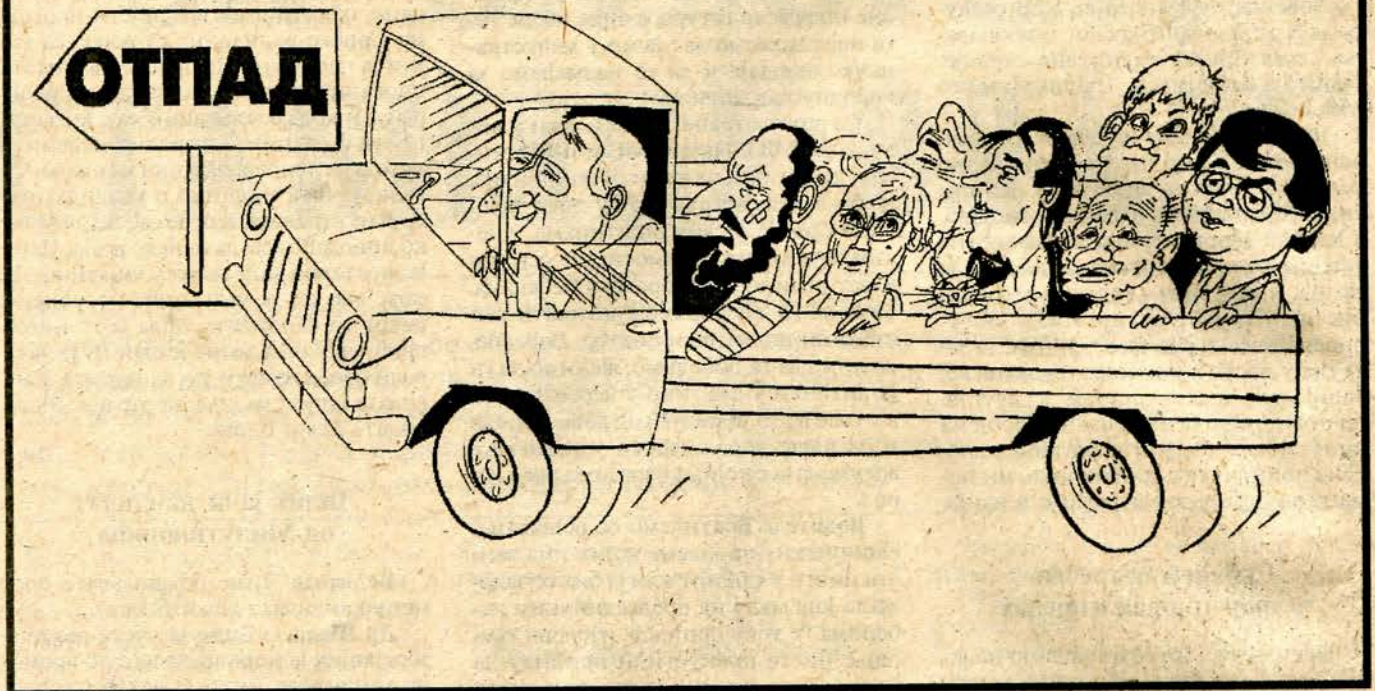
Водитељ: Чиме објашњавате промену кандидата левог блока?

Др Шешељ: Било је доста разлога због којих је морало да дође до промене кандидата, било је неких разлога који су терали леви блок да остане при истом кандидату. Видите, левица је непрекидно саопштавала јавности да је у прошлом изборном турнусу кандидовала најбољег кандидата кога је имала, то је Зоран Лилић. И ми мисли-



Хоће ли Милан Милутиновић имати довољно храбрости да замени Лилића и у студију РТС-а?

СЕКУНДАРНЕ СИРОВИНЕ



мо да је Зоран Лилић, после Милошевића, најбољи кандидат кога су имале Социјалистичка партија, Југословенска левича и Нова демократија. И тај кандидат је на изборима поражен. Сада су странке левог блока кренуле са новим кандидатом, са Миланом Милутиновићем.

Оне су унапред признале да је тај кандидат сада лошији од Зорана Лилића. Он није могао бити бољи од Зорана Лилића, јер да је био бољи, кандидовали би га у првом изборном турнусу.

Он је лошији. Он је једно велико изненађење чак и за припаднике левог блока, то је изненађење и за челнике Социјалистичке партије, за Главни одбор Социјалистичке партије, за Југословенску левичу.

Нико на њега није рачунао као на озбиљног кандидата. То је оно што ће, у овом случају, за левичарске партије бити један озбиљан хендикеп. И оно што је веома важно да се напомене, знате, ја сам имао велико поштовање према Зорану Лилићу као свом противкандидату.

Јер Зорана Лилића сам могао да критикујем због његове идеологије, због програма партије у чије име наступа, због грешака те партије, због лоше економске ситуације, социјалне беде итд. Али нисам баш имао неких аргумената којима бих довео у питање кредибилитет његове личности. Његове неке личне вредности.

Професори и канадери

Овога пута ја мислим да су левичарске партије несмотрено откриле свој бок и да су изашле са кандидатом који има и неких личних недостатака, које ћемо ми радикали користити у предизборној кампањи.

Знате, ми не можемо да не поставимо питање раније политичке улоге Милана Милутиновића, рецимо у време прогона осморице професора Филозофског факултета, због њиховог идеолошког застрањивања, јер су били присталице једне мекше варијанте марксизма и комунизма.

Затим, не можемо избећи да поставимо питање трговине фамозним авионима типа канадер, која је вршена преко Милана Милутиновића у време док је био амбасдор у Грчкој. То је једна велика афера. Чујем сада да је и грчка штампа почела да пише о тој афери.

Знате, он је откривен сада са бока и ми, као политички конкуренти, користимо чињенице које имамо на располагању да их изнесемо јавности против конкурента, а јавност сама нека процени. Немам ја намеру ни даље да вређам Милана Милутиновића, нити ми се некада замерио, можда смо се два-три пута у животу средли.

Али ово је политички релевантна аргументација коју ми морамо да користимо. Такву аргументацију ми нисмо имали против Зорана Лилића а сада нам се, неким околностима, сама наместила, њоме располажемо и њу ћемо максимално користити у предизбор-

ној кампањи. Јер, циљ нам је да још убедљивије победимо Милана Милутиновића него што је то био случај са Лилићем.

Трговина министарским местима

Водитељ: Кажете да су чак и неки из левиче били изненађени кандидатуром Милана Милутиновића, а ипак сте извели једну занимљиву паралелу између његове кандидатуре остављеног упражњеног места министра иностраних послова, и кандидовања оног кога у народу већ зову вечити кандидат.

Др Шешел: Видите, ја сам непрекидно говорио у прошлој предизборној кампањи да постоје три кандидата, кандидат Српске радикалне странке, кандидат левог блока и кандидат Српског покрета обнове, заправо Зоран Лилић, Вук Драшковић и ја. Овог пута, у новом изборном турнусу борба се свела на два кандидата. Сада је ово битка између кандидата Српске радикалне странке и кандидата левог блока.

Овде је свима очигледно да Драшковић нема никаквих шанси. Он и даље даје неозбиљна обећања да ће сигурно победити, да ће тријумфовати, да ће ово, да ће оно. Али, ни он сам више у то не верује. И он сада само тврди пазар у преговорима са Социјалистичком партијом. Очигледно је да је један од разлога да Социјалистичка партија истакне Милана Милутиновића, актуелног министра иностраних послова,

као новог кандидата за председника републике, да би се то место упустило на један елегантни начин, јер на то место претендује Вук Драшковић, то је његова давнашња жеља.

Очигледно је да је Милошевић спреман да му то место понуди у тој општој трговини која се сада одвија на релацији између руководства Српског покрета обнове и левог блока.

Неубедљиви кандидати

Водитељ: Очекујете ли да свог кандидата истакну и оне странке које су бојкотовале прошле председничке изборе?

Др Шешел: То није немогуће, али ја се не бавим са таквим прогнозама и не мислим да ће то бити нарочито значајно. Који би то сада њихов кан-

дидат могао да постигне неки значајнији успех.

Водитељ: То сам ја хтела вас да питам.

Др Шешел: Да, и ако истакну неког кандидата, он неће имати никаквих шанси. Они су извिकивали име Милана Панића, па тог фамозног Мајкла Ђорђевића из Калифорније, значи потребан им је увозни кандидат, па се говорало о неким личностима...

Мандат траје пет година

Водитељ: Као што је господин Аврамовић, бивши гувернер...

Др Шешел: Реч је о гувернеру Аврамовићу и неким другим личностима са садашње српске политичке сцене, али све су те личности крајње неу-

бедљиве и не могу на изборима постићи никакве озбиљне резултате.

Знате, када би се истакао Аврамовић као кандидат, треба му само поставити питање како он мисли да обавља ту функцију, мандат траје пет година.

Не може бити нека дугорочна оријентација тих сранака. То је већ сувише смешно и не бих се ја у то много упуштао, не смета мени ниједан кандидат.

Свако онај ко испуњава законске услове може сасвим слободно да се кандидује, али као озбиљни политичари ми се сада бавимо само са најозбиљнијим противкандидатом. На овим изборима наш циљ је, очигледно, да поразимо Милана Милутиновића.

Ови други су ту да муте мало воду, неки од њих ће се кандидовати да узму новац који Влада одређује за предизборну кампању, за оне који унапред не рачунају ни са каквим резултатом, ни са каквим успехом.

Та сума новца је сасвим солидна и она је једини разлог да истакну кандидата.

Имали смо такав случај на претходним изборима, да је било кандидата који су мање гласова освојили него што су потписа поднели Републичкој изборној комисији. Али, то су опет аномалије, непрецизности, недоречености нашег закона и вероватно ћемо у перспективи морати да вршимо неку нормативну реформу у том правцу.

Скромнија кампања

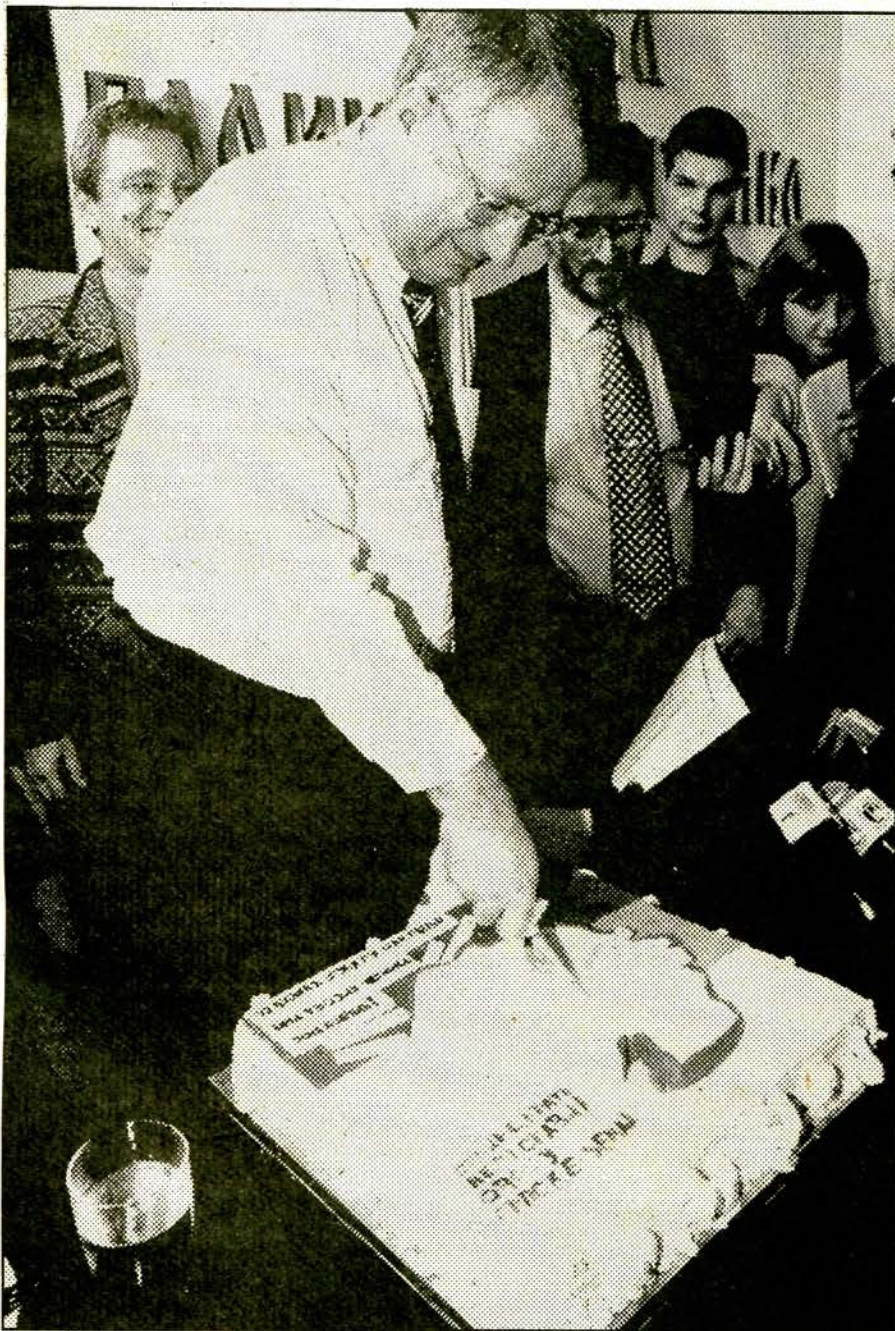
Водитељ: Рекли сте да сте задовољни што ће ова кампања трајати кратко, пре свега због пара којим располаже Српска радикална странка. Колико ће се ова кампања разликовати од претходне?

Др Шешел: Српска радикална странка ће сада имати још скромнију кампању. И у прошлом изборном турнусу имали смо најскромнију кампању, када се наша кампања упореди са кампањом Српског покрета обнове и левог блока, онда се то може јасно сагледати. Наши конкуренти сада већ најављују још жешћу кампању, још озбиљнију кампању. Још богатију кампању. Само једну ствар губе из вида.

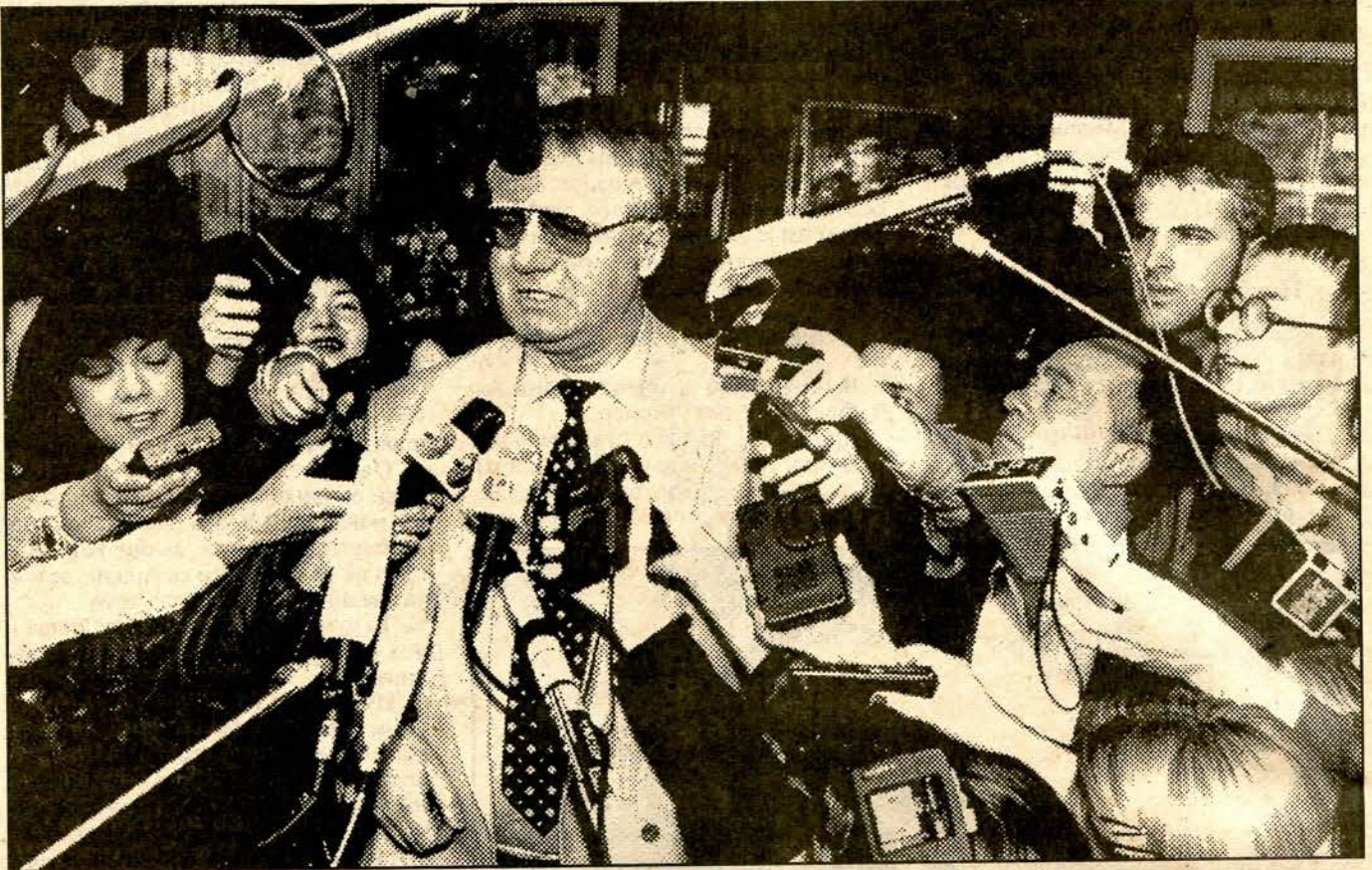
Није кампања довољна да се добију избори. Знате, не можете, ако ви немате доброг кандидата не можете ви рачунати колико год уложите у кампању, не можете да рачунате с неким озбиљним успехом.

То вам је као на коњским тркама. Можете да имате најбољег којека, најлепшег, најбоље обученог, свог у злату, прекривеног разним украсима, али ако јаше неку рагу, ако му није коњ добар, он нема шанси да победи на тркама. Тако вам је и у политици.

Колико год новца наши конкуренти уложе у кампању, тај новац није довољан. Чак може бити контрапродуктиван, јер се одмах народ запита одкле им тај новац.



Српски радикали поново ће славити 7. децембра победу свог председничког кандидата



Новинари одлично знају ко ће бити нови председник Србије

Од чијих је уста тај новац одвојен? Од чијих пензија? Од чијих плата? Ко је ојахен толиком сумом новца која се користи у предизборној кампањи?

Радикали се уздају само у сопствене снаге

Ми, радикали, се увек уздамо искључиво у сопствене снаге. Ми наш новац прикупимо кроз странку, пре свега од чланарина, од добровољних прилога и, што је најважније, новац који прикупимо не расипа се, не краде се, не одлази у приватне џепове, сав се употреби за ону сврху за коју је намењен. У тој скромнијој кампањи ми очекујемо још боље резултате јер смо убедљивији. Видите, какву год кампању наши конкуренти буду имали, они се неће усудити да иду на јавне телевизијске дуеле.

Водитељ: Да, али многи најављују да ће користити ваш рецепт, а то је гостовање по локалним радио и ТВ станицама.

Др Шешељ: Драшковић је покушао и у претходној кампањи да то користи, па је видео да му не успева. Па се опет вратио на митинге. Па сада опет одустаје од митинга.

Знате, они могу да користе тај формални рецепт Српске радикалне странке у једној успешној кампањи, гостовање на локалним радио и телевизијским станицама.

Народ не пада на шупље приче

Али, они морају нешто и да понуде народу, морају нешто и да кажу. Није довољно појавити се на телевизији па да их људи сликају.

Треба нешто паметно да кажу, озбиљно. Да докажу да су компетентни за вођење државне политике. Да се разумеју у економска и социјална питања. А не да причају шупљу причу, да се замајавају монархијом, или неким сличним глупостима, о чему озбиљни људи немају времена ни да размишљају. Или да се појави неко ко је компромитант па мора да стрепи од сваког питања.

Водитељ: Споменули сте, да се вратимо поново на те економске проблеме, будете ли изабрани за председника Републике ви ћете имати право да предложите мандатара за нову владу.

Шта очекујете, у ствари, какав би то човек требало да буде и на који начин бисте ви решавали проблеме који су се нагомилали.

По Уставу и закону

Др Шешељ: Постоје ту две варијанте, ако будем изабран за председника Републике, са којима ћу се суочити. Једна је варијанта да Српска радикална странка буде владајућа политичка партија, дакле да у оквиру концентрационе Владе остварује власт у Србији.

И то је она повољнија варијанта где би дошла до пуног изражаја и та моја председничка функција, јер бих имао директан утицај на владу.

Постоји и друга варијанта, да се Влада формира мимо Српске радикалне странке, да је формирају социјалисти и Српски покрет обнове, ја бих као председник Републике у сваком случају мандат за састав Владе поверио представнику парламентарне већине, ма ко да састави ту већину. Ја бих се стриктно држао Устава и закона, једноставно та ствар се не доводи у питање.

У случају да Владу формирају политичке партије, наши конкуренти, дакле да се Влада формира без Српске радикалне странке, моја функција председника Републике би била контролна.

Ја бих све оно што бих сматрао негативним у раду Владе отворено критиковао, јавно критиковао, затим све законе за које бих установио да нису у интересу народа и државе, ја бих враћао на поновно гласање Народној скупштини, са озбиљним образложењем.

Све пред суд јавности

Јавност бих обавестио о том образложењу, изнео бих аргументе и, дакле, том контролном функцијом ја бих натерао и Владу и парламент да непрекидно стрепе од тога шта ће рећи председник Републике и како ће председник Републике у јавности коментарисати њихов рад, њихова нормативна акта и последице које из тога на-

ступају. Ни то није безначајно, мада је то неповољнија, рекао сам, варијанта.

Најповољнија је варијанта да и Српска радикална странка учествује у власти, и да допринесе реализацији неких битних циљева нашег програма.

Водитељ: Људи не знају баш превише о ингеренцијама председника Републике, па су тако неки кандидати обехавали како ће да успоставе сарадњу са светом, како ће да донесу кредите. Можда не би било лоше да објасните шта заиста спада у...

Сужена овлашћења

Др Шешел: То су глупости. Немају никаквих ингеренција. Прво, спољна политика код нас је у искључивој надлежности Савезне владе. А председник Републике Србије председник је једне федералне јединице.

Он има веома сужене уставне надлежности. Ако се изузму оне надлежности које се тичу успостављања ванредног стања, а ја се надам да неће бити потребе да се проглашава ванредно стање, да ће моћи све ствари нормално да се одвијају кроз институције система, улога председника Републике је да проглашава указом републичке законе, а уколико сматра да нека законска одредаба није добра, он може закон да врати на поновно гласање Народној скупштини.

Ако га Народна скупштина поново изгласа онда га мора прогласити. То је

једина озбиљна уставна надлежност председника Републике.

Даље, председник Републике даје одликовања, помиловања и сличне протоколарне ствари.

Али то није нарочито значајно за функционисање државне власти. Дакле, функција председника Републике није нарочито важна и нарочито значајна, није од пресудне политичке важности.

Много је важније имати скупштинску већину него човека на функцији председника Републике. Али је та функција потенцијално веома значајна, јер човек са те функције може да да пуни допринос снижавању политичких тензија, критици извршне власти, аргументованој критици.

Може да допринесе успеху преговарачког процеса међу парламентарним странкама итд. Председник Републике је, по функцији, члан Врховног савета одбране. Врховни савет одбране има три члана, на челу је председник Савезне Републике Југославије, чланови су председник Србије и председник Црне Горе.

И ту је значајна та функција јер се на Врховном савету одбране доносе све најзначајније одлуке у погледу командовања оружаним снагама земље.

Водитељ: Шта нам ова прича говори о једном од најглавнијих назова аргумената који се употребљавају против вас, а то је да када бисте били изабрани за председника Србије нико из света не би преговарао са вама.

Треба проучити Устав

Др Шешел: Прво, ја немам о чему да преговарам. То раде незналице, неслободњаци, људи који немају много памети и који још нису стигли ни да прочитају Устав. Шта има председник Републике Србије да преговара.

Преговараће Савезна влада, савезни председник, савезни министар иностраних послова. Не бежим ја из преговарачког процеса и мислим да бих се као преговарач веома добро поставио на међународној сцени и да бих, у сваком случају, био успешнији од досадашњих српских и југословенских преговарача. Јер имам неког теоријског и практичног знања из те области, и мислим да бих умео да повучем праве потезе у погодном тренутку. Али, у овом случају то питање се једноставно не поставља.

Многи мешају политичку активност Слободана Милошевића са ингеренцијама председника Републике Србије.

Слободан Милошевић је мимо своје председничке функције имао богату политичку активност, али он није био основни преговарачки фактор у име наше земље на основу чињенице да се налази на функцији председника Републике, него на основу чињенице да је био шеф владајуће политичке партије која је имала апсолутну већину и на савезном и на републичком нивоу. Па га је та чињеница довела у ситуацију да буде кључни преговарач.



Е, сада је Милошевић прешао на савезни ниво, на савезном ниову још увек има убедљиву парламентарну већину, и он ће ту преговарачку функцију наставити са тог нивоа.

Радикали су против ратне опције али и патриотска партија

Водитељ: Када већ говоримо о тим нападима на вас, чини се да ће они сада посебно учестати у току ове предизборне кампање, следећи назови аргумент који се употребљава је да сте ви за рат са целим светом.

Др Шешељ: То је бесмислица. Српски радикали никада нису били присталице ратне опције. Ми смо за мир, мирољубива решавања свих проблема између народа и држава, али, наравно, ми смо патриотска политичка партија. Не дамо своју земљу. Не дамо свој народ. Нисмо спремни да клечимо ни пред ким. Нисмо спремни да жртвујемо Српске територије. Нисмо спремни да устукнемо пред отвореним захтевима да се из Србије изузме територија Косова и Метохије, Рашке области, Сандака, Војводине итд.

То је оно што нас чини много стабилнијим политичким фактором у земљи. И због тога се не мили западним силама радикалско долажење на власт. Долазак српских радикала на власт. Јер они знају да ће пред собом имати много озбиљнију политичку снагу, која се неће дати застрашити, која се неће дати обманути, преварити итд.

Страх режима од бомбардовања

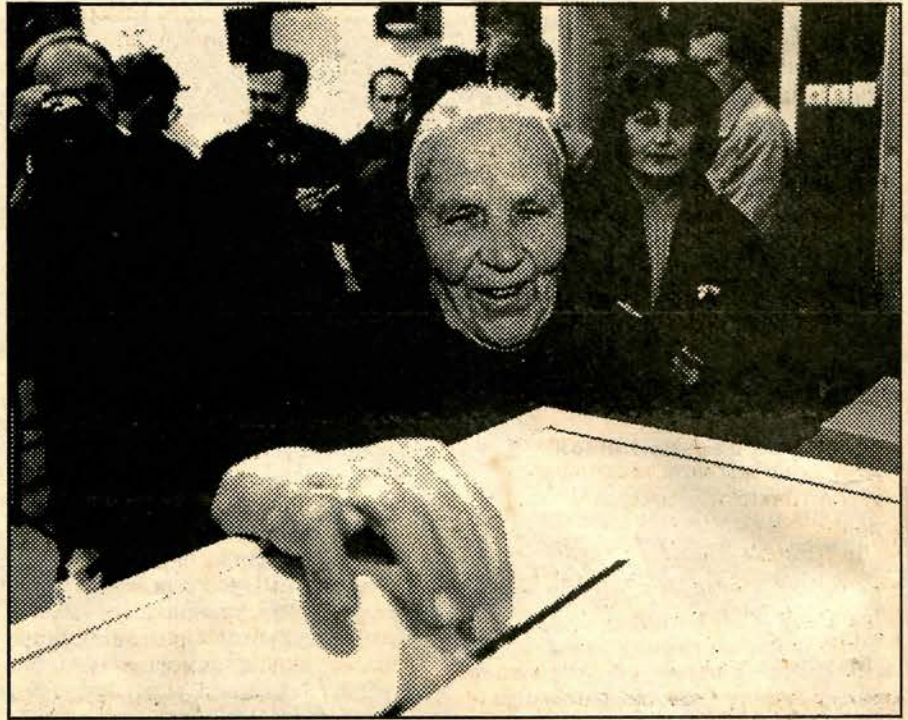
Сетите се 1993. године, како су Американци преко једне чак невешто склепане дипломатске афере у Атини, лансирани лажну вест да следи бомбардовање Београда, па уплашили Њосића и Милошевића, комплетно државно руководство, сви су били у паници само смо ми радикали одмах саопштили јавности да су то, једноставно, празне приче, да је то један чак невешто режиран дипломатски заплет са сасвим конкретним циљевима.

Дакле, ми радикали, као људи који волимо да читамо књиге, који волимо да користимо историјска искуства, не можемо тако лако бити преварени као ови који су навикли да бистре кафанску политику, који су кроз неке комунистичке комитете стасавали без стицања ширих теоријских знања и без стицања неких историјских искустава генерација које су нам претходиле.

Бесмислене оптужбе Вука Драшковића

Водитељ: И трећа оптужба, и да завршимо са тиме, господине Шешељ, јесте ли ви фашиста или, како вас у последње време називају, нациста?

Др Шешељ: То је најбесмисленија оптужба. Прво, у српском народу фашизам никада није могао имати ни-



Глас за др Шешеља – глас за будућност њених унука

какве озбиљније присталице. Ни фашизам ни његова екстремнија варијанта, нацизам. Ми као српски патриоти поготово никада не можемо бити фашисти.

Борили смо се против фашизма, боримо се и данас против фашизма. Ми смо странка толеранције. Ми смо странка која се залаже за пуну грађанску равноправност, за демократске политичке принципе. Ми смо странка која својим унутрашњим демократским политичким односима сведочи о својој суштини.

И замислите сада, фашистима нас називају они који декретима управљају унутар своје странке. Рецимо, Вук Драшковић, који нас најчешће напада да смо фашисти, недавно је саопштио да је он сменио потпредседника Српског покрета обнове из Чачка, Велимира Илића. Лично га Вук Драшковић сменио.

Ја мислим да историја европских парламентарних партија није забележила такав случај да председник партије некога смењује. Ваљда може колективно тело, председништво, главни одбор или како се то зове. Али, један човек декретом да некога смењује унутар политичке партије, која претендује да буде демократска, то је једноставно немогуће. Такве ствари се никада нису десиле у српској радикалној странци.

Водитељ: Његов аргумент је да га је он и поставио на то место.

Др Шешељ: Па нити у српској радикалној странци има таквих постављања нити има таквих смена.

Знате, то ни код Хитлера тако није било, ни код Стаљина. И Стаљин је гледао да одржи неку форму, па је заседао Централни комитет па доносио одлуку да се неко искључи, да се неко сме-

ни, па и да се неко стрела на крају крајева.

Вук Драшковић је све те ингеренције сам себи приграбио. И сада нас напада да смо ми фашисти. Смешно.

Водитељ: Добро, ово о фашизму и нацизму сам вас питала управо због тога што се те квалификације на ваш рачун чују у последње време, нарочито после овог немилог догађаја, овог инцидента у коме је страдао мали Душко Јовановић. Како видите цео тај случај?

Др Шешељ: Те квалификације су се чуле само из уста Вука Драшковића и ничијих више, оне су бесмислене. А тај догађај је трагичан по својој природи и он има неколико аспеката сагледавања.

Идеологија скинхедска увезена је са Запада

Прво, скинхедси су један покрет, декадентни покрет, који нам је дошао са Запада. То је покрет који има фашисоидну структуру. Дошао нам је са Запада, са Грађанским савезом, са Женама у црном, Хелсиншким одбором за људска права и сличним групацијама. И огледало је западњачке декаденције. Тако нешто никада није постојало у српском народу. Мржња према Циганима, према Јеврејима никада Србија није била својствена.

Зашто је тај покрет имао извесних услова да се појави у српском друштву?

Због дубоке економске кризе и социјалне беде. Један део омладине, због ове опште безперспективности, општег сиромаштва, немогућности запошљавања, постаје склон и таквом облику асоцијалног понашања. То је једна врста психопатије.

Ту је заказала друштвена превентива. Друштвена превентива не може бити нарочито ефикасна у условима такве економске кризе и социјалне беде, а са друге стране, органи гоњења су били доста пасивни у условима изазивања инцидентних ситуација од стране таквих асоцијалних група.

И тек када се десило једно убиство детета онда је тај аларм у друштву укључен.

Скупљање политичких поена на туђој несрећи

Водитељ: Ипак, неки су покушали да то убиство искористе за стицање својих политичких поена. Одласком у породицу...

Др Шешељ: Видите, у неким нормалнијим условима и радикали би се више ангажовали, рецимо били би присутнији, а ми смо...

Водитељ: Са камером или без ње?

Др Шешељ: Никада са камером, наравно. Али ми смо видели шта се ту дешава, прво какав је наступ Српског покрета обнове, видели смо ту блутавост поступка Вука Драшковића који је, наводно, дошао да изрази саучешће, па је довео са собом камеру Студија Б, појавио се у друштву адвоката Николе Бавровића.

Па дошао насмејан на сахрану, па када је у тренутку видео да га камере снимају нагло се уозбиљио, али опет тај подругљиви осмех није успео до краја да сакрије. Па сцена оног театралног љубљења јадне жене, избезумљене страшним губитком сина.

Све је то нешто што је изазвало страшно огорчење у српској јавности. Знате, нема озбиљног, нормалног човека у Србији који није саосећао са породицом Јовановић после убиства њиховог тринаестогодишњег детета. И нема човека коме није задрхтало срце.

То је нешто страшно што се десило. И требало је тој породици помоћи што је могло да се помогне.

Требало је инсистирати да државни органи сузбију такве облике асоцијалног понашања, али се није смело десити да било која политичка партија то злоупотребљава у своје страначке сврхе. Нажалост, десило се то и поступак Вука Драшковића је, заиста, за сваку осуду.

Сада се поставља питање шта даље? Неки медији у Србији, које финансира СОРОС, покушавају велику кривицу да наметну српском народу, српском народу у целини.

Искрено пријатељство са Ромима

Покушали су и српским радикалима, али то је бесмислено. Знате, ако још нико показао искрено пријатељство према Циганима или грађанима ромске националности, знате, било који од ових термина да се употреби он у нашем случају нема подругљив призвук, ми смо показали заиста да желимо да им помогнемо и кроз функционисање општинске власти у Земуну, управо радимо водовод и канализацију у највећем циганском насељу, тзв. циганским рупама, односно Бачком Иловнику у Земуну.

Затим, дали смо им просторије за деловање њиховог културно-уметничког друштва, омогућили одржавање концерата и сличне ствари. Заиста смо се понели пријатељски, и, ево, сада ће председник ромског удружења добити и медаљу заслужног грађанина Земун.

То је оно што је својствено политици српских радикала и нашем програму. И ми ћемо наставити даље да се тако понашамо, али нећемо ништа да злоупотребљавамо у страначке сврхе. Али ово што је опасно сада, видите...

Водитељ: Ја ово нисам споменула. То вас ја нисам питала, све ово о почасном грађанину општине Земун...

Др Шешељ: Чекајте, али зашто бих ја то помињао, зашто бих ја сада, у овој ситуацији, заиста трагичној ситуацији, говорио било шта што може имати неки страначки призвук. То је крајње неукусно.

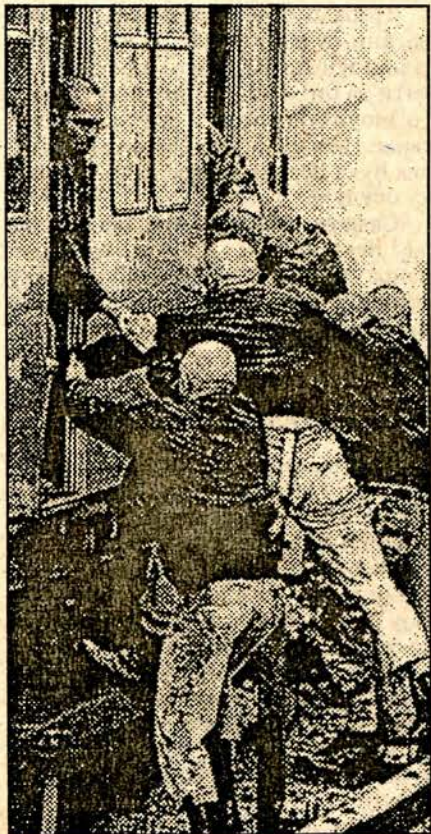
Срби не мрзе Роме

Али, ово што хоћу посебно да потенцирам је чињеница да многи сада хушкају Роме или Цигане на облике контрапонашања, који такође имају своју асоцијалну природу. И ја бих желео да скренем пажњу јавности на ту чињеницу, и да скренем пажњу Ромима да воде рачуна да не постану средство било чије манипулације. То што међу Србима има људи асоцијалног понашања не значи да Срби мрзе Роме или Цигане.

Не мрзе, никада их нису мрзели. Постоји извесна дистанца, али та дистанца је условљена различитим културама, и различитим економским и социјалним положајем.



Улаз у зграду Председништва Србије: цвррни тепих за др Шешеља



Срби нису фашисти – скинхедси су појава која се не може идентификовати са целим народом

Али, циљ је свих нас да се превлада та дистанца на тај начин што ће живот Цигана бити што еманципованији и што квалитетнији. Велики корак у том правцу је представљао одустајање од номадског начина живота који су раније Цигани најчешће упражњавали.

Сада већ сви воде рачуна да се негде окуће, да се негде среде, да се запосле, да им деца иду у школу и све остало. Ту им треба помагати. То је начин њихове еманципације. А не празне пароле, заклинања, бусања у прса и појављивање пред телевизијским камерама у трагичним ситуацијама.

И треба ставити до знања да никакво заощтравање ту не може бити корисно ни за Србију у целини, а ни за припаднике ромске националности. Јер сва заощтравања могу изазивати различите неочекиване и лоше контра-ефекте.

Смирити страсти

Треба ићи сада у правцу смиревања, а наравно непредкино инсистирати да се кривци за све облике угрожавања физичке егзистенције људи примерено кажњавају.

И оно што је деловало да ова кампања проглашавања Срба за фашисте, за нацисте, да спласне јесте чињеница да су српски радикали дошли до имена починилаца убиства, да су их саопштили јавности. Онда се видело да су од двојице малолетних убица, је-

дан српске а један мађарске националности.

Дакле, да је то зло које се појављује у разним народима, да то није нешто што је својствено српском народу.

Нити српски народ може бити одговоран за исту једног појединца, поготово ако је реч о малолетнику. Тако рећи детету. Знате, овде није упропаћен само живот убијеног Душана Јовановића, него и животи његових убица су упропаћени.

Они више никада неће моћи да живе као нормални људи. Знате, када као седамнаестогодишњаци оду на десетогодишњу робију, за такво кривично дело закон предвиђа 10 година затвора, како ће они изгледати када изађу из затвора.

И како ће они моћи нормално да се ресоцијализују, да се укључе у живот. Њихови животи су уништени на тај начин, а све због тога што је изостала благовремена друштвена превенција, све због тога што су заказале васпитне методе. И, наравно, у питању је једна психијатријска болест у сваком случају.

Водитељ: Чини ми се да смо ову тему на неки начин заокружили, чули смо све оно што ви нисте.

Да чујемо шта то јесте господине Шешел. Шта ви то нудите Србији у случају да будете изабрани за председника?

Једина странка са озбиљним програмом

Др Шешел: Српска радикална странка је једина политичка партија која је пред народ изашла са озбиљним националним, политичким, економским, саоцијалним, културним програмом. Ми смо тај наш програм већ штампали у више од 500.000 примерака. Једино је наш програм познат свеукупном народу у Србији.

Ми смо странка код које нема никаквог одступања између онога што се говори и онога што се ради. Нити има одступања између онога што се мисли и онога што се говори.

Никада нисмо народ слагали. Све што смо обећали, никада нисмо много обећавали, али све што смо обећали, ми смо реализовали.

Водитељ: Неки напротив тврде да много обећавате.

Радикалско чудо у Земуну

Др Шешел: Никада ништа нисмо обећали што нисмо могли да урадимо.

Видели сте и на примеру земунске општине. То је први пут да су радикали негде остварили комплетну локалну власт, ми смо постигли чудо.

Други, који су имали власт на локалном нивоу, показали су се још горим од социјалиста. А радикали имају шта да покажу што је конкретан ефекат њихове власти. Километре и километре водовода, канализације, асфалтних пу-

тева, процват приватне иницијативе. Ја не могу да говорим о економском благостању, али у Земуну се заиста нешто дешава што поправља живот људи. Што подиже животни стандард. Што буди наду, што отвара перспективу. А ако смо у тако суженим условима, као што су услови у оквиру једне градске општине, могли да постигнемо тако крупне резултате, онда се објективно поставља питање колики би тек били наши резултати да преузмемо републичку власт, где су услови много већи.

Водитељ: Мислите да то може да се пореди?

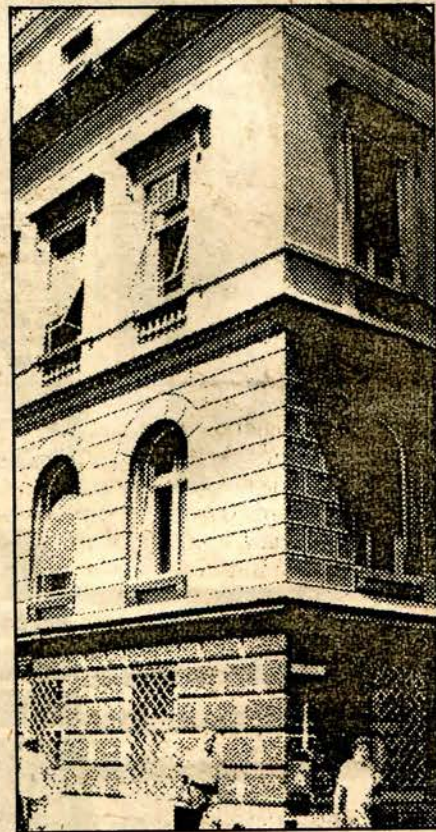
Др Шешел: Може, наравно, да се пореди, јер ми смо странка која паметно и промишљено проналази унутрашње резерве, те унутрашње резерве ставља у функцију и побољшава живот грађанима. А други обећавају, када они дођу на власт да ће нас засути милијарде долара из иностранства.

Нико нормалан у то не верује. А такви, који наступају са овим обећањима, заправо компромитују сам појам опозиције у народу.

О криминалу

Водитељ: Хајдемо, рецимо, да се такнемо онога што народ највише боли, па да кренемо, пошто смо већ причали о једној страшној страни криминала, да кренемо од криминала.

Шта би Српска радикална странка урадила по том питању?



Земунска Општина
–центар радикалског чуда

Др Шешел: Ми смо једини у стању да се обрачунамо до краја са криминалом. Зашто? Зато што једини до краја разумемо разлоге бујања криминала у данашњем српском друштву.

Ми не бисмо само лечили последице него бисмо деловали превентивно и уклонили системске узроке појаве криминала. Системске узроке мафијашког понашања. Ми бисмо уништили монопол.

Водитељ: Где их видите?

Др Шешел: Посебно економске монополе. Монополе у трговинској сфери. Монополе који се тичу одређивања увозно-извозних контингената, квота, система дозвола, привилегија.

Ми бисмо те привилегије укидали.

Др Шешел: У том бујању криминала и професионална убиства су наравно узела маха, али иза тих професионалних убиства, чији су извршиоци најамници, стоји такође организовани криминал, мафијашки кругови.

Ако ми сузбијемо мафију, онда се и та плаћена убиства априори елиминишу. Она ће постојати док постоји мафија.

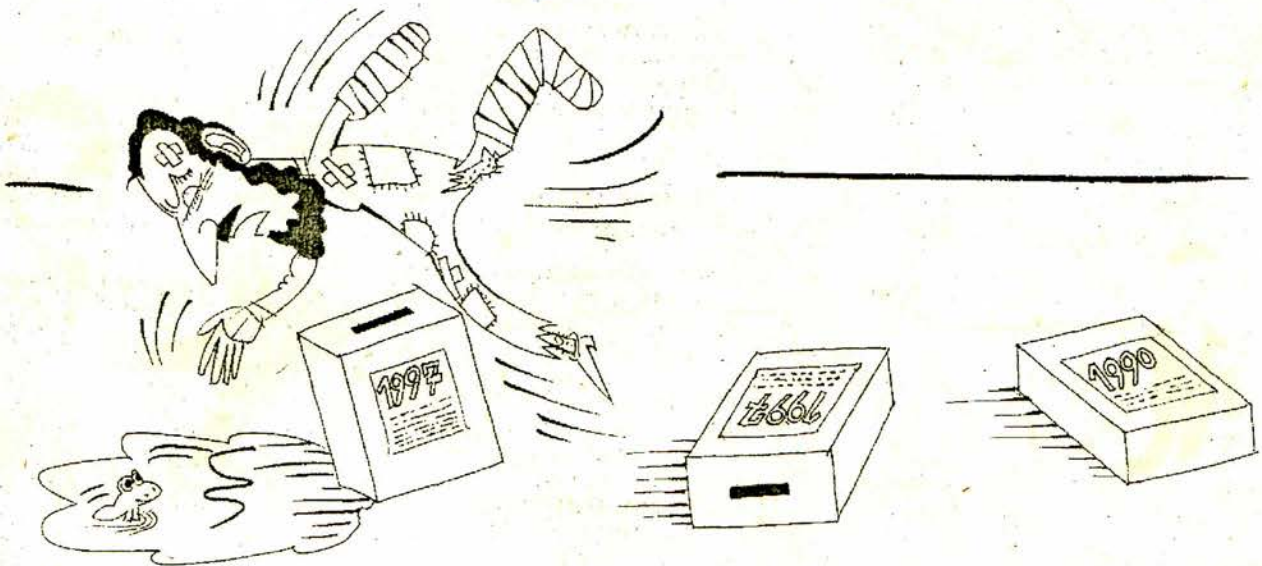
Водитељ: Ово вас питам зато што таква убиства, у ствари, уносе несигурност међу обичан свет. Кажу, ако се то догађа људима који су се до јуче налазили на неким значајним функцијама, шта онда ми обични можемо да очекујемо приликом шетње улицом, одласком у дискотеку или не знам...

је у стању да пронађе кривце, онда то уноси панику у народ.

То показује да је власт немоћна у обрачуна са организованим криминалом. Власт је затајила. Да би се постигао напредак у том правцу, потребно је да се промени власт.

Да дође нека ефикаснија, способнија, чији челници не би себи дозволили да се укључе у криминалне афере, па самим тим ако себи не дозволе, неће дозвољавати ни себи подређеним људима, дакле контролисаче, пре свега, државни апарат. А у условима у којима је државни апарат до краја корумпиран, подложен миту, немогуће је истрајати у вођењу неке ефикасније борбе против криминала.

ПЕРПЕТУУМОБИЛЕ



И тиме се главни извори криминала одмах елиминишу. Наравно, ми не можемо ове појединачне случајеве тзв. обичног криминалитета, у потпуности да елиминишемо, то никада ни једно друштво у целини није могло да уради.

Али, ти облици криминалног понашања нису толико опасни колико организовани криминал мафијашког типа, који све више узима маха у нашој земљи. А извори тог мафијашког криминала су у институцијама система. И ти извори се морају сузбијати.

Водитељ: Негде сам скоро чула да једине редовне паре које стужу, то су паре које су намењене плаћеним убицама. Како то коментаришете?

Др Шешел: Видите, првих година тих професионалних убиства убијани су само криминалци. Људи познати по криминалном понашању.

Водитељ: Полиција се није много трудила да...

Политичка убиства

Др Шешел: То није много ни узбуђивало грађане. Међутим, ове године се већ дешавају убиства са изразитом политичком позадином. И то је оно што је сада нарочито забринуло све грађане Србије.

Ако се убије министар унутрашњих послова, главни шеф полиције, ако се убије генерални секретар једне од владајућих партија и ако власт ни-

О старој девизној штедњи

Водитељ: Ево, рецимо, после криминала ја бих као једну од тема која боли обичан свет узела новац. Стару девизну штедњу. Шта бисте урадили по том питању?

Др Шешел: Садашњи режим очигледно нема намеру да враћа стару девизну штедњу и друге државне дугове.

Ми бисмо томе дали приоритет. Кроз процес приватизације је кључна наша шанса да се врати стара девизна штедња, и да се исплате сви државни дугови. И страни и унутрашњи.

Бојим се да садашња власт то није у стању да уради. И да ће прокоцкати шансу.

Стара девизна штедња се врло једноставно може вратити продајом државне имовине, и покретне и непокретне. Свега онога што није неопходно за функционисање државне власти. Па када се врате најкрупнији улози, улози од неколико стотина, хиљада или милиона марака, онда је после лакше вратити оне улоге до 100 марака или до 1000 марака, или до 500, или до 10.000 марака, што је претежан део старих девизних штедиша.

Водитељ: Ипак те ствари, за које ви тврдите да могу да се продају, неким се чине јако битне и не пада им на памет да их продају, а вас оптужују да бисте ви све распродали.

Водитељ: Споменули сте само пензиони фонд, то је управо било моје следеће питање, значи, криминал, стара девизна штедња па чини ми се онда народ највише боле пензије.

Реформе пензионог и социјалног осигурања

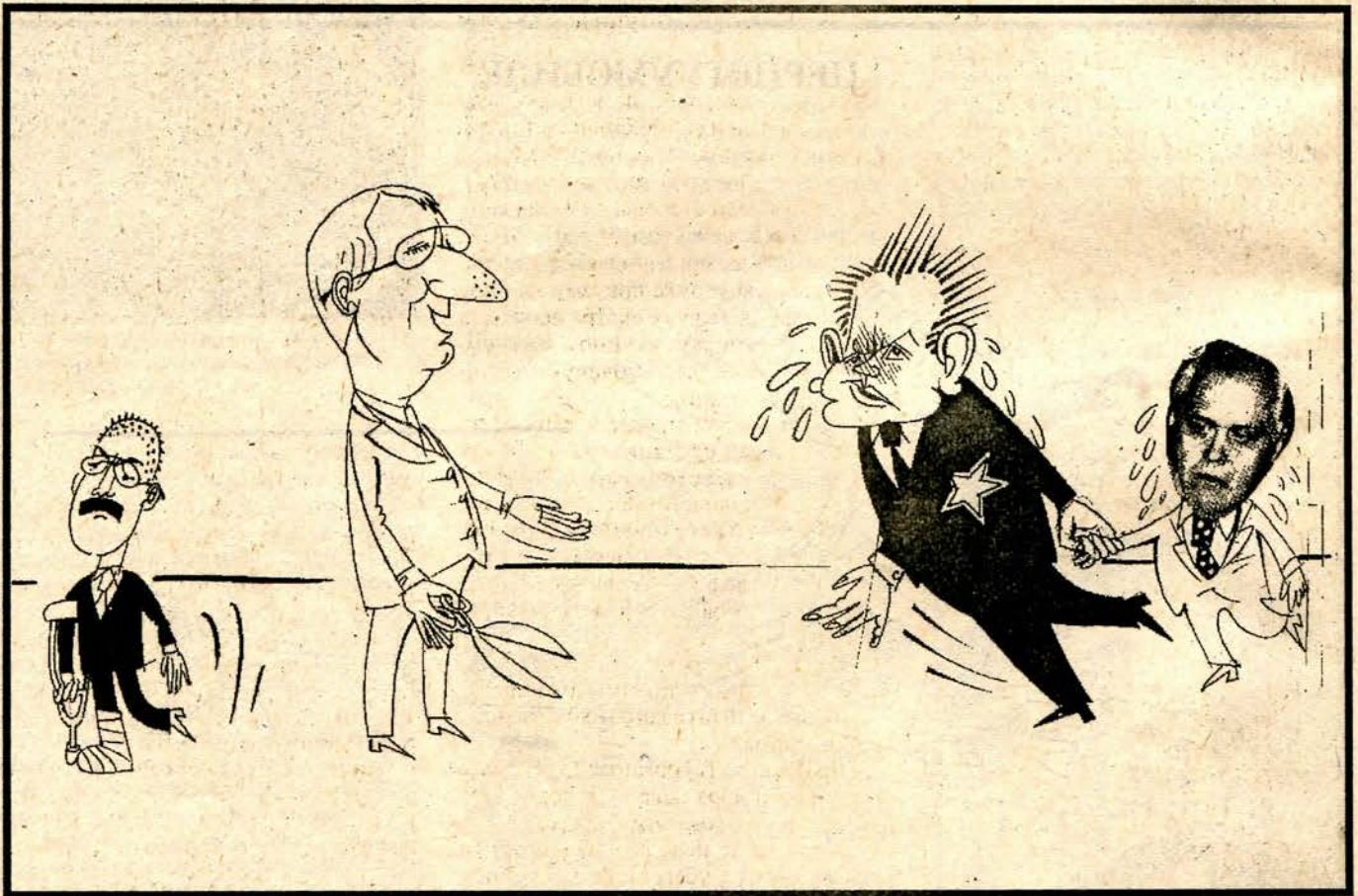
Др Шешел: Видите, у нашој земљи пензије касне по два, три месеца, земљорадничке пензије по седам, осам месеци. Социјална давања исто толико. Инвалиднине, дечији додаци по годину дана, матерински додаци исто тако. И режим ћути. Пред изборе мало се убрзају та социјална давања, и после избора ситуација бива још гора. А про-

цијалистичких и јуловских директора, као што садашњи режим ради. А када се тај ритам ухвати, онда бисмо ишли у правцу уједначавања пензија, не потпуног изједначавања, као што нас неки лажно оптужују, него уједначавања, смањивања разлика између највеће и најмање пензије.

Водитељ: Која је сада колика?

Др Шешел: Која је сада огромна. Рецимо, постоје ти привилеговани пензионери са пензијом од 7.000-8.000 динара, и постоје пензионери са бедним пензијама, од којих се ни кора хлеба не може обезбедити, од неколико стотина динара.

Водитељ: А ви бисте то свели на коју пропорцију?



Др Шешел: С једне стране се вербално залажу за приватизацију, а са друге стране настоје да одрже стари комунистички систем да све имају под својом контролом. Шта ће држави ловишта? Шта ће држави репрезентативни објекти, хотели? Шта ће држави огромне зграде које су данас потпуно неупотребљене? Шта ће држави огромни плацеви, врло погодни за индивидуалну стамбену изградњу? Комплекси, чак, рекао бих. А најпозорније је да то држава путем јавне лицитације распрода, да врати своје дугове, да попуни пензиони фонд, фонд социјалних давања а да себе ослободи једног баласта. Јер, све то што држава има, што јој не доноси профит повећава трошкове њеног функционисања. Неко мора да се стара о томе.

цес приватизације је управо прилика да се реше ти проблеми.

Прво, да се ухвати ритам, да се врати све заостало, сва заостала потраживања да се регулишу. А онда да се иде у правцу једне озбиљне рационалне реформе комплетног система пензијског и социјалног осигурања.

Водитељ: Како би Српски радикали, како сте рекли, ухватили тај ритам?

Без привилегованих пензија

Др Шешел: Ми бисмо ритам ухватили продајом неких од државних фабрика које се могу продати за готов новац, исплатили бисмо та дуговања, не бисмо давали небулозне кредите за које се унапред зна да већина неће бити враћена. И то кредите лобију со-

Др Шешел: Па наш је идеални циљ да те разлике буду 1: 2, али у некој далекој перспективи, наравно.

Сада бисмо ишли на смањивање, рецимо да не буде више од пет пута највећа пензија већа од најмање. Па бисмо то смањивали на фактор четири, па на фактор три, дакле не бисмо ми то преко ноћи нагло радили, него у једној даљој перспективи ми бисмо то постепено доводили у један равномеран склад.

Пољопривредно богата земља

Водитељ: Споменули сте да касне и земљорадничке пензије. Мене занима шта то Српски радикали нуде сељацима?

Др Шешел: Прво, ми бисмо укинули обавезно пензионо осигурање за земљораднике, само они који желе они

би се осигуравали. Јер, сада је држава натерала земљораднике да се пензионо осигурају. Пензије им касне по години дана, а заправо много више новца уплате у пензиони фонд него што после добију на име пензијског осигурања. И то је заиста велика превара.

Водитељ: Сељаци се жале на монопол државе.

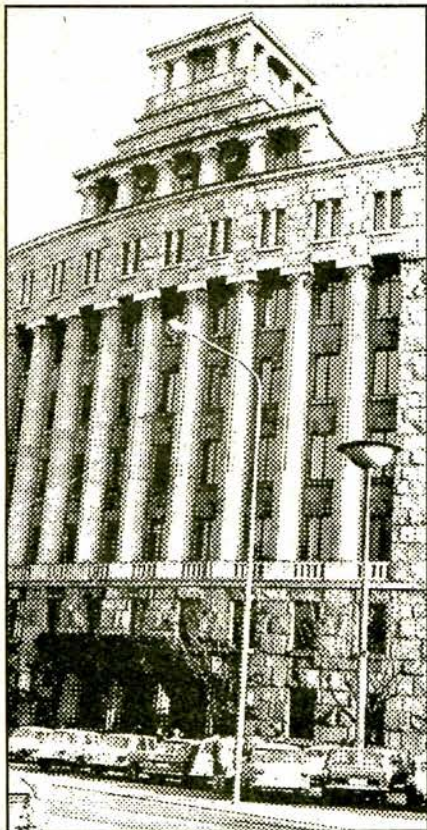
Др Шешељ: Тај монопол државе угрожава и пољопривредну производњу и нашу економију уопште. Рецимо, ми смо толико у пољопривредном смислу богата земља и имамо толике потенцијале да би на основу пољопривредне производње могао процветати комплетан наш привредни живот, комплетна наша економија да нема државног монопола.

Државни монопол просто убија пољопривредну производњу и доводи до одлива капитала у руке оних који ни лук јели ни лук мирисали, извлаче екстрапрофите на туђој муши, на туђем зноју. Уместо да се једном либерализацијом система откупа извоза пољопривредних производа и увоза вештачког ђубрива, ствари тржишним механизмима доведу у равномеран склад.

Укидање државног монопола – новац привилегованима

Водитељ: Ко то тренутно кочи?

Др Шешељ: Садашња власт која је навикла да монополом над откупом пољопривредних производа извлачи профите, кроз деловање привилегованих



Продата српска пошта: јесу ли паре завршиле на Кипру?

фирми. Рецимо, код нас се деси да фабрике намештаја извозе пшеницу и кукуруз. И сав екстра профит одливају на своје стране рачуне. А да они који непосредно производе, једноставно немају никаквих шанси да добију дозволу за учешће у неком извозном контингенту.

Водитељ: Пре извесног времена, доста помпезно, најављен је први дан приватизације у Србији. Како то коментаришете?

Лош програм приватизације

Др Шешељ: Мислим да овај пројекат приватизације није добар, и, нажалост, није се десило да радикали преузму власт пре него што ступи на снагу тај закон.

Ми бисмо га сигурно мењали. У принципу сматрамо да је било који облик приватизације бољи од никакве приватизације. Али, могло се много више постићи кроз то и ми се највише бојимо мешетарења ових интересних група, центара моћи и утицаја који ће процес приватизације употребити да у своје руке преузму кључна предузећа, да извуку екстра профит, а да не допринесу укупном економском опоравку, што се очекује од процеса приватизације.

Водитељ: Јесте ли видели списак предузећа која су предвиђена?

Др Шешељ: Да, то су најмоћније фирме у Србији, најпримамљивије фирме.

Вероватно ће се ићи на неку директнiju продају, али, у сваком случају, кључно питање које се поставља ко ће располагати новцем који се добије приватизацијом.

Немамо поверење у оне који су до сада располагали таквим новцем.

Водитељ: Шта се догодило са новцем од Телекома?

Др Шешељ: Тај новац од Телекома је распоређен кроз неке небулозне кредитне привилегованим фирмама.

Кажу да ће неке од тих фирми да врате кредит, убеђени смо да већина неће и новац ће бити упропашћен, у крајњем исходу ће исцурити на Кипар, већ је исцурео.

А ми смо се залагали да тим новцем једноставно држава своје дугове исплати, заостале пензије и друга социјална давања. Јер не може неко ко није у стању да враћа своје дугове да кредитира неког трећег.

Знате, ако сте ви дужни на све стране бесмислено је да се појавите као кредитор. Је ли тако? Треба прво да испуните све своје обавезе, па ако вам преостане новца да дајете кредит.

А овде, држава даје кредит, а није у стању да удовољи својим обавезама. И то се дају кредити оним фирмама за које се већ унапред може гарантовати да никада те кредитне неће моћи да врате.



Американци се понашају у Босни као окупатори

Решење је

Српска радикална странка

Водитељ: Шта је решење?

Др Шешељ: Решење је увек промена власти. Чак да је ово најбоља власт на свету, власт коју никада нико није имао, сувише дуго траје да би била незаменљива.

Требало би да се промени, да видимо има ли нека боља варијанта. А готово је потребно да се власт мења када знамо да је ово ретко лоша власт, и да је тешко замислити гору.

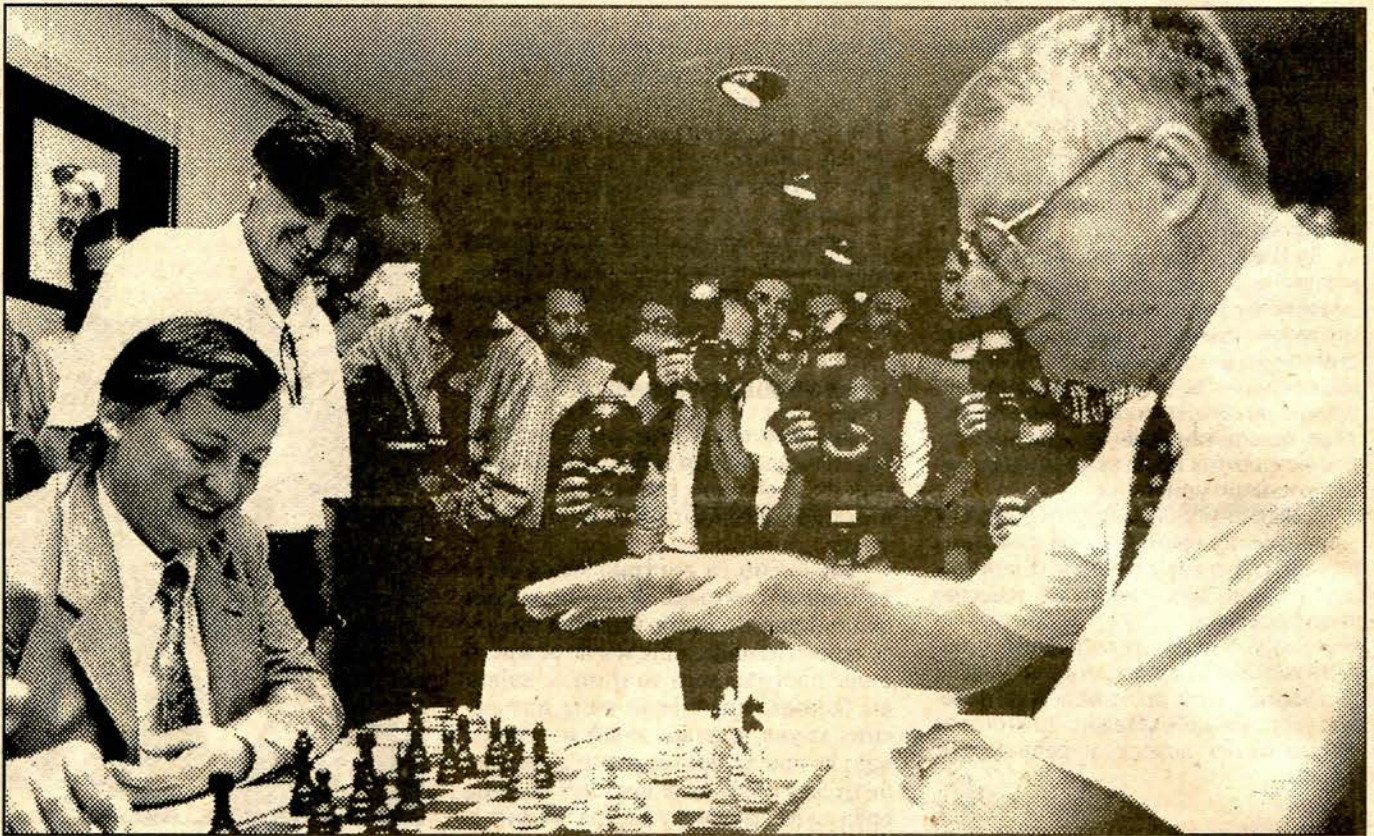
Видели смо да постоји и нека гора варијанта, то нам је показала, нажалост, коалиција "Заједно" у неким местима где владају. Али, крајње је време да се власт промени, а на сву срећу израсла је једна веома, веома озбиљна алтернатива.

Ту алтернативу чини Српска радикална странка. И такво уверење све више сазрева у грађанима Србије и мислим да смо врло, врло близу преузимања власти.

Незрела коалиција "Заједно"

Водитељ: Сада, када сте споменули коалицију "Заједно", нешто ми је пало на памет. Обично нашег кума проглашавају за визионара, а догађа се супротно. Да оно што сте ви предвидели пре пар месеци буде касније, покаже се као истинито.

Критиковали сте власт коалиције "Заједно", показало се заиста да они нису сасвим зрели за оно што су освојили. Критиковали сте студенте, пока-



У политици је исто као и у шаху: потези се морају предвиђати унапред

зало се опет да су се разбили у неколико организација које се сада малте не туку око неке имовине.

Како објашњавате то што се људи прво не слажу са вама, а онда, касније, кажу: А-ха, видиш, он је, ипак био у праву.

Др Шешељ: Ја бих вам прво скренуо пажњу да нисте били довољно јасни шта значи то мој кум. Ја имам више кумова.

Водитељ: Мислим на господина који ће вам бити противкандидат на следећим председничким изборима.

Др Шешељ: То не значи да ми на неким следећим изборима опет неки од кумова неће бити противкандидат.

То је све нешто природно, што је природно у цивилизованом политичком животу. У овом случају, реч је о Вуку Драшковићу који се заиста крајње ирационално понаша на српској политичкој сцени, који је недоследан као политичар и који је веома често мењао своја идеолошка опредељења. И тера освоју политичку партију да га у томе следи и да прави нагли заокрете од 180 степени.

Лоше процене Вука Драшковића

Све његове процене су, до сада, биле лоше, промашене и изгубио је убедљиво међу својим најватренијим присталицама.

Видите, непрекидно кукумавчи на српској политичкој сцени, преварио га овај, преварио га онај.

Преварио га Никола Милошевић, Српска либерална странка. Па Војислав Коштуница и Демократска странка Србије, па Драгољуб Мићуновић, па Душан Михајловић Нова демократија. Па Зоран Ђинђић и Демократска странка, па Весна Пешкић и Грађански савез. Докле ће га неко варати.

Водитељ: Па добро, можда човек једноставно нема среће са одабирањем...

Др Шешељ: Знам, али после толиких превара треба да се запита да није можда проблем и у њему.

Како то баш њега увек неко да превари. Што не преваре неког другог, озбиљнијег.

То што ми, српски радикали, успевамо да прогнозирамо поједине политичке расплете, што смо у стању да предвидимо след историјских догађаја, није зато што смо можда видовити људи.

Нисмо ми видовити него озбиљно анализирамо, озбиљно се бавимо тим политичким проблемима и нарочито користимо знања, нагомилана историјска искуства, наши аналитички тимови нису оптерећени неким догађајима.

Нису оптерећени неким утилитаризмом комерцијалног типа, привођењем политичких интереса породичним клановима, протежирању појединих личности припадника породице, свастика, кумова, пријатеља, оваквих, онаквих. Него, једноставно, на озбиљан начин се посвећујемо својој раду и зато размишљамо дубље од других, и извлачимо далекосежније закључке.

Против сепаратиста у Црној Гори

Водитељ: Вратићемо се у овом разговору и 7. децембру и Србији. А ја бих волела да се у овом тренутку мало догакнемо онога што се догађа после једног другог изборног круга за председника, овог пута у Црној Гори.

Ви сте отворено подржали Момира Булатовића, још увек актуелног председника Црне Горе. Неки су то окарактерисали као мешање у црногорске ствари. А други су се запитали откуд то када вас је, између осталог, и он избацивао пре пар година из Црне Горе.

Др Шешељ: Прво, не може бити никаквог мешања у унутрашње ствари Црне Горе пошто је Црна Гора наш национални и државни политички простор. Што Српска радикална странка делује и у Црној Гори као регуларна политичка партија. Што смо тамо били парламентарна политичка странка до бруталног избацивања свих наших посланика из Народне скупштине, вољом црногорских моћника.

Друго, ми не подржавамо Момира Булатовића из неких личних разлога нити зато што нам је евентуално драг, или симпатичан. Него зато што је контра варијанта веома опасна, што представља отворену сепаратистичку тенденцију, отворену сепаратистичку претњу.

Треће, очигледно је да смо били потпуно у праву што смо подржали Момира Булатовића, после оваквог отвореног мешања западних сила у наше унутрашње политичке односе.

Ђукановићева победа уз помоћ фалсификата

Претњи Американца, чак претњи и НАТО пакта да би се његове трупе могле искрвати у Црној Гори ако неко опорти изборну победу Мила Ђукановића засновану на лажи, на фалсификатима, на проневерима, на отвореном криминалу.

Четврто, и у овом случају се показало да је Српска радикална странка, у прво време, једина исправно схватила куда тај нови политички процес у Црној Гори може да одведе и што смо ми искрено забринути за будућност, за судбину народа и државе.

Пето, ми се у нашој политичкој активности никада нисмо руководили неким личним анимозитетима, значи неко је нама нешто најао лично учинио или групно, е, сада ми треба да му се светимо без обзира куда то може одвести народ и државу. То је својствено неким другим политичарима и опозиционим и режимским.

Радикали нису странка сујетних људи

Ми се руководимо интересима нашег народа. Избацили су нас из Црне Горе, прогонили су нас, хапсили, малтретирани, и Булатовић и Ђукановић и комплетна тадашња политичка вр-

хушка. Али, ми се на тај начин не постављамо ни када је реч о србијанској политичкој сцени.

Ни овде нисмо злопамтила, па сада да се сетимо. Тај и тај нас је тада ухапсио, малтретирао, претукао, сада ћемо ми њему да покажемо. Да искористимо ову ситуацију, па да уништавајући свог политичког противника уништитемо и државу.

Ми се увек руководимо према интересима државе, нисмо, дакле, странка коју предводе сујетни људи, нисмо странка коју предводе психопате, нисмо странка коју предводе искомплексирани људи, ми смо људи који су чврсто, обема ногама на земљи. Ми смо људи који делују смирено, промишљено, конструктивно. Ми смо људи који имају политичког темперамента, значи нисмо хладни, нисмо одбојни, нисмо на неки начин оперисани од тих позитивних људских особина. Али, тај наш темперамент је увек у функцији реализације народних интереса а не неких психопатских тежњи за личном доминацијом, за пакошћу, за доказивањем неких сопствених претензија и слично.

Водитељ: С обзиром на то да има мало оних за које претпостављам да нису гледали два дуела председничких кандидата у Црној Гори, како објашњавате то да је господин Ђукановић замерио господину Булатовићу вашу по-

дршку. Откуд то плашење Црне Горе српством?

Др Шешељ: Није то плашење Црне Горе српством него повлађивање политичким следбеницима Алије Изетбеговића. Политичким следбеницима Ибрахима Ругове. Политичким следбеницима Секуле Дрљевића.

На тај начин је Ђукановић сматрао да ће још више придобити њихове гласове у другом изборном кругу.

Али, добро је што је дошло до тих телевизијских дуела, ја искрено жалим што таквих дуела није било у Србији.

Ништа боље није раскринкало укупне политичке прилике и систем власти у Црној Гори од та два телевизијска дуела.

Ниједан није могао проћи неокрзнут, ниједан није могао проћи без рана у тим дуелима које су имали.

Водитељ: Сматрате ли да је то прави ниво политичке комуникације, шуре, снаје, жене, кумови?

Др Шешељ: То је прави ниво политичке комуникације. Кроз ту политичку комуникацију оба кандидата су се представили као комплетне личности.

И сами су криви што су себи дозволили да дођу у такву ситуацију. Не што су дозволили да прихвате тај дуел у коме је све то изашло на површину, него што су дозволили да им се накупи толико прљавог веша, који у сваком тренутку неко може почети јавно да претреса.

Права ствар ТВ суочавања

Али ми имамо такве политичаре и на српској политичкој сцени. Овде неки беже као ђаво од крста од директног телевизијског сучељавања, беже од тога.

То није ни Драшковић хтео да прихвати, то није ни Лилић хтео да прихвати.

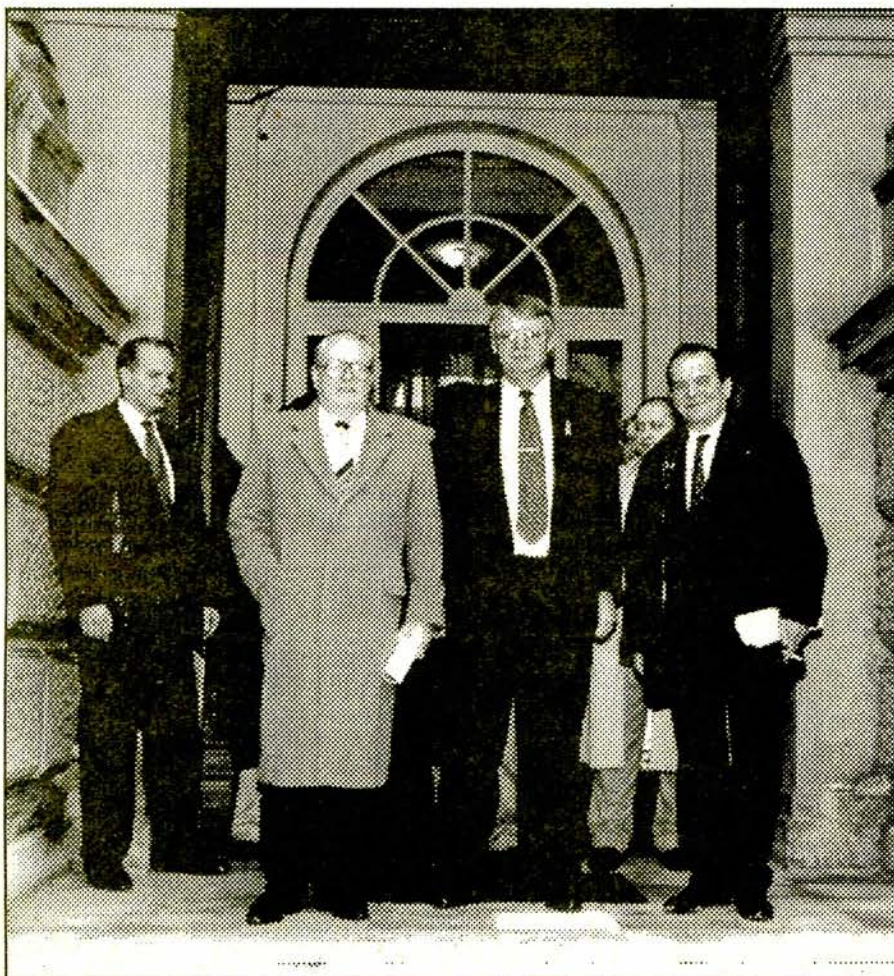
Видели сте какав смо имали стерилан телевизијски дуел на државној телевизији. Иако Лилић не спада међу људе коме би се могло наћи много прљавог веша.

Замислите сада да неко почне Драшковићу да пречешљава свастике, да му пречешљава протежиране рођаке, пријатеље, запошљаване у разним структурама локалне власти где је његова странка постала владајућа. Чежњу за разним привилегијама, злоупотребом новца итд. Сваки политичар о томе треба да води рачуна.

Биографија ми је чиста

Шта је тајна мог великог успеха у сучељавању са конкурентским политичарима, што никада нису могли да ми нађу ниједну тамну мрљу, ниједну прљавштину.

Могу да ме оптужују за шта год им падне на памет, али не могу да ми нађу нешто компромитантно у биографи-



Пријатељи српских радикала једини су искрени пријатељи Србије

ји. Ми настојимо да у врху Српске радикалне странке увек буду само такви људи иза којих се неће вући никакви прљави репови. Људи иза којих се неће крити разне криминалне корупционашке афере.

Људи који нису склони привилегијама, злоупотребама положаја, људи који нису склони малверзацијама, махинацијама. Ми смо срећни што управо такву странку изграђујемо.

Водитељ: Како објашњавате притисак страног фактора, који сте и сами споменули, не знам од ОЕБС-а до америчке администрације, који инсистирају на томе да се признају они резултати од 19. октобра.

Др Шешел: Видите, на свим овим збивањима на Балкану, у Србији, у српским земљама, на простору бивше Југославије, пала је основна идеја западне демократије. Западног слободарства. Показала се као једна велика лаж.

Показао се неподношљив облик утилитаризма у политици, чији је основни принцип добро је све оно што је корисно. Значи, ако су корисни фалсификати онда су то добри фалсификати.

Онда је добро фалсификовање црногорских избора, добро фалсификовање избора у Републици Српској итд. Ако није корисно е, онда се то напада. Онда се и преувеличава стварни догађај.

Американци немају морал

Дакле, ту је дошло до страшне кризе морала. Американци немају морал. И газе га немилосрдно и код других народа који су га још сачували у неким елементарним облицима. Они су спремни да се служе најгорим могућим лажима, клеветама.

Видите, они сада држе под контролом српску телевизију на Палама и све њихове предајнике. И траже да српски новинари иду на школовање у CNN, за њих је CNN пример објективног информисања.

Ми се сећамо како су грозне лажи и клевете својевремено лансирале преко тог истог CNN-а. Оно што је за нас пример негативног информисања за њих је узор за углед.

Водитељ: Ви сте само споменули Републику Српску, то је управо била тема којом сам хтела да се позабавим.

Како коментаришете изјаву високог представника за Босну и Херцеговину, Карлоса Вестендорфа о томе да ће он у року од два месеца сменити Момчила Крајишника кога је изабрао српски народ на место члана Председништва, ако не би доследно спроводио Дејтонски споразум?

Република Српска је под окупацијом

Др Шешел: То је отворено кршење чак и Дејтонског споразума. Откуд Вестендорфу право да смењује неког ис-

такнутог државног функционера кога је народ изабрао на директним изборима? Откуд му то право?

Отворено Вестендорф показује да је Република Српска под окупацијом.

Видите, немачки окупатор се тако није понашао према влади Милана Недића у окупираној Србији, док је српски народ био на кланици, они су имали више поштовања према тој квислиншкој влади Милана Недића него што Вестендорф има поштовања према влади Републике Српске.

Криза у српским државама

Водитељ: Реците ми откуд толика криза у све, сада само три, српске државе, и у Србији и у Црној Гори, и у Републици Српској готово у исто време настале?

Др Шешел: Срби су Американцима трн у оку, Американци покушавају да нас униште као народ, да подјарме наше земље, да нас политички онеспособе да се било када више опоравимо.

Они нас једноставно покушавају избрисати са политичке мапе света. И не бирају средства. А на руку им иду српски издајници у Београду, српски издајници у Републици Српској, српски издајници у Црној Гори, на руку им иду разни други фактори, наша неспремност да се суочимо са тим историјским искушењима.

Чињеница да смо закаснили са рушењем комунистичког поретка, чињеница да у тренутку распада Југославије нисмо имали неко способно политичко руководство на челу државе, које би се одупрло насртајима западних сила, које би знало да у том историјском моменту повуче праве потезе.

На руку им иде чињеница да се касни са економским реформама, да се касни са приватизацијом, са ослобађањем приватне иницијативе, са сређивањем социјалних услова живота, и све остало.

Водитељ: И шта вам то говори о будућности српског народа?

Др Шешел: Ја мислим да Срби као народ могу имати будућност, само уколико остану чврсти, сложни, уколико се супротставе спољним насртајима. Уколико не прихвате да неко други одлучује о њиховој судбини. Уколико попустимо западним притисцима, несташемо.

Проблем садашњег режима је што се у почетку супротстављао а онда непрекидно попуштао. Треба издржати до краја.

Американци, када виде да је неко одлучан да сачува своју државу и свој народ, онда мењају наступ. Онда мењају тактику. Онда се прилагођавају. Јер Американци желе да униште Србе, али без рата против Срба.

Водитељ: Мислите без својих жртава?

Америка прижељкује српско самоуништење

Др Шешел: Јесте. Американци желе да Срби заправо сами себе униште. И све потезе вуку у том правцу. И у том правцу су унајмили све ове српске издајнике у Београду, усмеравају их како да делују против сопственог народа. Против сопствене државе – од Весе Пешшић па надаље.

Водитељ: Како видите да ће се развијати догађаји у Црној Гори, да се вратимо за тренутак.

Др Шешел: Тешко је сада предвидети исход садашњих збивања.

Очигледно да се ситуација компликује, једини рационалан излаз би било поништавање ових председничких избора и расписивање нових и председничких и парламентарних избора, уз стрикну контролу бирачких списка и комплетног изборног процеса.

Мало је вероватно да ће Мило Ђукановић прихватити такву варијанту без заиста неког великог жестоког притиска народа на улицама. Ја очекујем да ће се демонстрације наставити, али не бих био у стању да баш прецизну прогнозу дам.

Избори у Републици Српској

Водитељ: И у Републици Српској се очекују избори.

Др Шешел: Да. Велики лео народа је у једном тренутку био заблеснут ионашањем Биљане Плавшић, у тренутку су јој људи веровали да заиста води борбу против криминала.

А онда је почело сазревати уверење да је заиста Биљана Плавшић инструментализована од западних сила, и да делује против Републике Српске и против српског народа у целини. То расположење се сада појављује и у Бања Луци где је у почетку Биљана Плавшић имала најдубљу подршку.

Водитељ: Имате ли конкретне доказе за то?

Др Шешел: Да, има већ и неких, из овог њеног блока, политичких партија које почињу јавно да је нападају. А са друге стране, избегавање Биљане Плавшић да се истовремено са парламентарним изборима одрже и нови председнички избори најбоље сведочи у прилог овој тези.

Американци такође беже од нових председничких избора, свесни су да Биљана Плавшић на њима нема никаквих шанси.

Водитељ: Доста се говори о медијима у Републици Српској. Ја бих се вратила на медије у Србији. Очекујете ли да ће у овој изборној кампањи остати исти медијски услови или бити евентуално побољшани, или погоршани?

Велики значај локалних медија

Др Шешел: Па, за сада остају исти медијски услови, донекле се погоршавају на државним медијима, на државној телевизији. Видите, сада немамо никаквих политичких емисија, где се могу појавити политичке странке.

Режим од тога бежи. Режим се не усуђује да одмах заведе блокаду приватних медија кроз Србију, мада ме не би изненадило за који дан да и ту повуку неке потезе који би могли нашкодити предстојећој предизборној кампањи. У сваком случају, ми сада делујемо у нешто повољнијим условима него икада раније. У овој години је заиста дошло до приличне либерализације медија.

Испливао је на површину значај локалних медија, приватних радио и телевизијских станица. Режим је то покушао у једном тренутку да угуши, па је одустао после жестоких јавних протеста. Видећемо како ће се ствари даље развијати. Сада се режим боји да прибегне неким репресивним мерама јер није освојио парламентарну већину.

Сада мора да води рачуна да сувише не наљути Српску радикалну странку, или евентуално Српски покрет обнове, поготово у периоду када се још није конституисала нова Влада Србије.

Што се Српске радикалне странке тиче, ми ћемо до краја бити жестоки заступници слободе медија, пуне слободе медија, потпуне равноправно-

сти, законског регулисања медијских слобода на принципима либерализма. И у тим стварима за нас једноставно нема одустајања.

Водитељ: Реците ми, 7. децембра шта очекујете?

Очекујем победу у првом изборном кругу

Др Шешел: Победу. Ја сам већ једном победио на изборима, знате и сада много лакше улазим у нову предизборну кампању. Нажалост, није у другом изборном кругу прошли пут било одзива више од 50% грађана. Овог пута очекујем да ће одзив бити много већи. Друго, огроман број грађана је напо-

кон... Водитељ: Очекујете ли промене те законске одредбе од 50%...

Др Шешел: Не верујем, до 7. децембра да ће се то променити. Мислим да би било добро да се промени. Али, мислим да је сада велики број грађана који су се раније крајње скептично понашали, схватио да је могуће ипак победити социјалисте и леви блок на изборима, на демократским изборима. И да ће овога пута и ти људи да изађу на изборе.

Ја мислим да сада постоји много већа шанса да победим и у првом изборном кругу.

Наравно, ту има један број председничких кандидата који немају, априори, никакве шансе да победе, али се и даље такмиче. Њихова је улога сада једино да омету победу кандидата Срп-

ке радикалне странке у првом изборном кругу.

Таква је сада улога Вука Драшковића, он једноставно сам нема никаквих шанси да победи, тога су сви свесни, па и сам Драшковић, али он излази на изборе да би засметао Српској радикалној странци, то му је сада једини мотив.

Водитељ: Остало је још сасвим мало времена до краја наше емисије, ви ми нећете замерити ако ја будем сада вама поставила нека питања која занимају народ, они воле да чују о неким приватним стварима. Да покушамо да направимо једну личну карту. Рођени сте?

Биографија председничког кандидата радикала

Др Шешел: Рођен сам 11. октобра 1954. године.

Водитељ: У?

Др Шешел: У Сарајеву.

Водитељ: Како вам је протекло детињство?

Др Шешел: Рођен сам у радничкој породици, мој отац је био железничар, возовођа. Мајка домаћица. Неписмена жена са села. Имао сам једно сиромашно детињство, пуно оскудица, али детињство у коме сам врло рано научио да се борим за живот. Да сам зарађујем. Да сам стварам. Имао сам детињство које ме је врло рано учинило озбиљним.

Водитељ: Остали сте запамћени као најмлађи доктор правних наука.

ИЗБОР ПРЕДСЕДНИЧКИХ КАНДИДАТА



Др Шешељ: Да, био сам најмлађи доктор наука у тадашњој Југославији. Докторирао сам у 25-тој години, пре одслужења војне обавезе. И био сам најмлађи доцент универзитета.

Водитељ: Зашто морам овако, као кљештима, да вам извлачим те детаље?

Др Шешељ: Добро, ја мислим да су то неке опште познате чињенице, и друго, знате, не живи се од старих ловорика, од старе славе. То је нешто што сам постигао у животу и морам да идем даље. Нема ту заустављања.

Ја сам једноставно на тај начин стекао неке стручне квалификације.

Завршио неке стадије у сопственом образовању и ништа више. То, само по себи, ништа не значи ако човек у конкретном животу својим животним ставом и својим способностима на делу не докаже да стоји иза оних звучних тутула које је стекао.

Те звучне титуле може стећи било ко, али ако их не докаже у пракси неким конкретним знањем и способностима онда му оне ништа не значе.

Водитељ: За све оно што се касније догађало битна је у вашем животу 1984. година.

Прво робијање

Др Шешељ: Да, 1984. године сам ухапшен и осуђен на осам година затвора по директном налогу Станета Доланца, Бранка Микулића, Хамдије Поздерца, као великосрпски националиста и антикомуниста. Али, режим није издржао толико дуго да ме држи у затвору и режим се врло брзо сасуо, што би марксиста рекли, на дијалектици унутрашњих противречности.

Водитељ: После тога, после издржавања затворске казне, долазите у Београд.

Др Шешељ: Да.

Водитељ: Живите, у почетку, од продаје својих књига.

Др Шешељ: Од забрањених књига. То је оно што је у овом случају интересантно.

Нисам желео да живим од милостиње. Неки интелектуалци у Београду су били спремни да формирају фондове, из којих ће ме помагати, из којих ће ми сваког месеца исплаћивати извесну суму новца.

Раније је била пракса када су професори праксисовци, избачени са београдског Филозофског факултета да им се на тај начин помаже. Ја сам то у старту одбио, рекао сам ја нећу да живим ни од чије милостиње. Нећу да живим ни од чије помоћи, ја могу сам себи и својој породици у било каквим условима да обезбедим егзистенцију.

Ако треба могу и да копам канале, могу да радим било шта друго, али није потребно, ако сам човек тридесетих година и ако сам пун снаге и енергије, да живим од било чије милостиње.

Забрањене књиге

Наравно, снашао сам се врло брзо. Са позајмљеним новцем штампао сам прву књигу, она је била забрањена. Ја сам вешто све примерке те књиге сакрио од полиције. Полиција никада није била у стању да ми уђе у траг.

Изгурао сам до седам забрањених књига у више издања. Све оно што је забрањено било је веома привлачно широј публици, тако да нисам имао проблема са дистрибуцијом.

Кроз то своје сналажење ја сам успео и себи и породици да обезбедим онолико колико је било потребно за неки пристојан живот, али сам од малена навикао да живим веома скромно, никада се нисам разбацивао, никада нисам чезнуо ни за каквим луксузом. И такав животни став сам одржао и до данас.

Шест пута као политички затвареник

Водитељ: После тога долазе деведесете и активно учествовање у политичком животу у Србији. Али, Бога ми, нису вас хапсиле само оне власти, него и овај режим.

Др Шешељ: Па већ шест пута сам био у затвору. Али увек због политике, никада нисам ишао због криминала у затвор.

Ја сам поносан на сваку своју робију. Могу тим и да се похвалим. Али, никада се нисам показао због својих идеолошких и политичких убеђења.

Никада из затвора нисам писао покајничка писма. И робијао сам до задњег дана пркосно, поносно. А на затворским капијама обично држао нове политичке говоре који су били много жешћи од оних због којих сам ишао у затвор.

Водитељ: То памтимо, кажете нисте писали покајничка писма, али претила је опасност да неки други пишу писма желећи да их одвоје од вас. Мислим на ону причу о ризику у затвору и о Томи Николићу са вама.

Радикали – велика сложна породица

Др Шешељ: Не, знате, ми у руководству Српске радикалне странке имамо једну групу људи која је веома добро организована, способна, ми смо сви међусобно и приватно пријатељи, имамо неограничено поверење и нико не може да нас завади, нико не може да нас посвађа.

Нико не може да унесе неки црв сумње да нас окрене да се испрљујемо у међусобним сукобима и борбама, иако су се многи на том плану трудили.

И од стране режима и од стране других опозиционих политичких партија.

Увек су се сви ти покушају разбијати пред једним чврстим бедемом унутар страначке солидарности, одлучно-

сти, да истрајемо као једна група људи која некада и не мора мислити исто о појединим политичким питањима, али ми расправимо међусобно све оно што нас у неком тренутку свентуално дели, дођемо до заједничког става.

Ми некада можемо и да се споречкамо у реализацији наших политичких циљева, наше политичке активности, али никада то не нарушава наше личне међусобне пријатељске односе и имамо толико развијен степен међусобног поверења да заиста свако свакоме све у лице може да каже што мисли, а да нема никаквих последица и никакве љутње која из тога произилази.

Подршка целе породице

Водитељ: И пре него што заврши-мо, чини се најлепши део, бар што се ових приватних питања тиче, видели смо их све у оном предизборном споту, али да споменемо имена – супруга Јадранка, најстарији син Никола, средњи Александар и најмлађи Михајло. Колико вам они значе у свему овоме што радите?

Др Шешељ: Мени је најважније што имам подршку комплетне породице за свој политички ангажман.

За све оно што радим. За свој начин живота. Нажалост, те политичке активности ме све више одвајају од моје деце, али сваки транутак слободног времена користим да будем са њима.

У овој председничкој кампањи ја сам се први пут и представио јавности у том породичном светлу, јер једноставно сматрали смо и у врху Српске радикалне странке да сваки председнички кандидат треба да се јавности представи какав је у приватном животу.

Да се представи као комплетна личност, то је једини разлог њиховог појављивања у јавности овога пута. И ако смо то раније избегавали, и ако то једноставно није била пракса препознатљива за српске радикале.

Водитељ: Разумеју ли они посао којим се бавите?

Др Шешељ: Разумеју, имам заиста до краја разумевање породице, рекао сам вам већ за све оно што радим.

Водитељ: Ја вам се захваљујем, ево стигли смо тако до краја кроз овај разговор, дотакли смо се неких тема, нисмо наравно свих, пред нама су још једни председнички избори. Ово је био председнички кандидат Српске радикалне странке др Војислав Шешељ.

Хвала још једном на овом разговору. Рекли смо, избори су 7. децембра и, између осталог, на основу овог што сте чули у овој емисији, одлучите сами. А у сваком случају, изађите на изборе. Пријатно.



Јавно предузеће
• ПОСЛОВНИ ПРОСТОР •

ЗАКУП И ПРОДАЈА ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА
Земун, Трг победе 1, Тел./Факс: 610-239



ГРАДСКИ ПАРК 2
11080 ЗЕМУН

СПОРТСКИ, КУЛТУРНИ И ПОСЛОВНИ ЦЕНТАР "ПИНКИ"



АТРАКТИВНИ СПОРТСКИ САДРЖАЈИ



ПИНКИ располаже великом салом за кошарку, рукомет, мали фудбал, одбојку, модерно опремљеном теретаном и базеном који је отворен радним данима од 17.30 до 19.30 часова а суботом и недељом од 10 до 14 часова.

НОВО, АТРАКТИВНО!

Базен се може користити свакодневно у вечерњем термину од 21 до 24 часа.



Све информације
на телефон: 011/615-897